

ANUL XLIV

DREPTUL

JURISPRUDENȚĂ — DOCTRINĂ — LEGISLAȚIUNE — ECONOMIE POLITICĂ

Anul 1915

BUCUREȘTI

TIPOGRAFIA CURȚII REGALE, F. GÖBL FII

19, STRADA REGALĂ, 19

1915.

<https://biblioteca-digitala.ro> / <https://www.iini.ro>

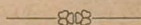

TABELA ALFABETICĂ ANALITICĂ

A MATERIILOR CUPRINSE ÎN

DREPTUL

PE ANUL 1915

Jurisprudența Română

A

Accidente de muncă.

(*Risc profesional. — Accidente întâmplătoare anterior legii din 2 Ianuarie 1902*). — Efectele legale ale unui fapt material generator de drepturi, ca și ale oricărui raport juridic, urmează a fi regulate după legea în vigoare în momentul îndeplinirii actului, potrivit adagiului *tempus regit actum*, de unde rezultă că oricând o lege nouă suprimă sau modifică un drept consacrat prin o lege veche abrogată, legea nouă nu poate fi susceptibilă de interpretare retroactivă, pentru bunul motiv că o atare interpretare ar lovi în drepturi născute și deci preexistente ale părților. — *C. Iași II* 1,41)

Achiesare.

1. — (*Hotărâre judecătorească. — Executare de bună voe*). — Pentru ca să existe achiesare trebuie ca partea să execute de bună voe o hotărâre care să fie pronunțată în contra sa. — *Cas. s. u.* 25,198

2. — (*Fapte concludente. — Executarea hotărârei supusă apelului*). — Partea care a achiesat la o hotărâre, nu mai este în drept a o apăla, și această achiesare poate rezultă atât dintr'un act expres sau din fapte așa de concludente spre a nu putea fi nici o incertitudine asupra acestei achiesări, cât și din executarea unei hotărâri, când acea executare nu se poate explica decât ca o achiesare dată de parte la acea hotărâre. — *C. Buc. I.* 47,372

Acțiune civilă.

(*Instantă represivă. — Infracțiune la legea penală*). — Acțiune civilă la care o infracțiune poate da naștere pe lângă acțiunea publică, se poate urmări, potrivit art. 8 pr. pen., deodată cu cea publică și înaintea instanțelor re-

presive, cu condițiune însă ca daunele pretinse să fie rezultatul și consecința directă a infracțiunii la legea penală.

Prin urmare, pentru a acorda daune, instanța represivă trebuie să constate în prealabil existența infracțiunii, fără care nu poate, cu privire la acțiunea publică, să acorde daunele pretinse prin comiterea infracțiunii. — *Cas. II.* 52,409

Act autentic.

(*Declarație de primirea dotei. — Dovada contrarie. — Martori*). — Dispozițiunile dintr'un act autentic putând fi atacate, fie prin înscrierea în falș, când acele dispozițiuni sunt constatate *de visu* de către judecătorul care a instrumentat, fie prin proba contrarie, când e vorba numai de simple afirmațiuni ale părților contractante, rezultă că proba cu martori este admisibilă pentru a se dovedi, contrar afirmațiunii dintr'un act dotal, că în momentul autentificării lui, dota nu a fost numărată de constituitor. — *II for III.* 51,406

Act de paupertate.

(*Femeă măritată. — Cerere de punere sub interdicție a soțului*). — Art. 44 din legea timbrului, prin alin. IV, prevede lămurit că femeia căsătorită al cărei soț are avere, nu poate obține act de paupertate decât numai când ar fi în divorț cu soțul său. Deci ea nu poate face cerere în justiție pentru punerea sub interdicție a soțului său, prin o acțiune pe hârtie liberă, acest caz de scutire nefiind prevăzut de lege. (Observație de d-l C. Botez). — *C. Galați II.* 66,525

Act sub semnătura privată.

(*Chitanță. — Dată certă. — Aplicarea art. 1182 c. civ.*). — Orice act sub semnătură privată, prin urmare și chitanța care constată plata unei sume de bani, spre a

putea fi opozabilă terților interesați, deci și cesionarului unei creanțe, trebuie, conform art. 1182 din codul civil, să fi dobândit dată certă prin înfățișarea ei înaintea unei dregătorii publice; altfel acea instanță nu este opozabilă terților. (Observațiune de D. Alexandresco). — *T. R. - Vâlcea* 78,622

Acțiune în daune.

1. — (*Prejudiciu. — Reparare. — Quasi-deliect*). — Cu toate că potrivit dispozițiilor art. 998 c. civ., orice faptă a omului care cauzează altuia un prejudiciu, obligă pe acela din a cărui greșeală s'a ocazionat a'îl repara, totuși dacă prejudiciul cauzat este rezultatul unei culpe comise chiar de persoana care l-a suferit, aceasta nu mai are dreptul la daune pentru repararea prejudiciului. — *T. Ilfov II.* 20,158

2. — (*Prejudiciu. — Culpă comună. — Dacă dă loc la o acțiune în daune*). — Persoana care suferă un prejudiciu cauzat atât din imprudența sa, cât și din culpa altei persoane, nu poate să reclame nici o despăgubire, când greșala comisă de ea este mult mai gravă decât cea comisă de cealaltă persoană, căci în acest caz ambele greșeli se compensează, nemai fiind loc de a se acorda daune și aceasta chiar în cazul când persoana care a comis greșala mai ușoară ar fi autorul primitiv al faptului prejudiciabil. — *T. Ilfov II.* 20,158

Acțiune în justiție.

1. — (*Cerere ulterioară. — Modificarea primei acțiuni*). — Dacă printr-o cerere ulterioară înaintea primei instanțe reclamantul revine asupra primei sale cereri și majorează quantumul pretențiilor sale bănești, aceasta constituie o modificare a acțiunii pe care reclamantul are dreptul să o facă, iar intimatul nu are alt drept decât să ceară să i se comunice acea modificare a acțiunii spre a-și pregăti apărarea.

Intr'un asemenea caz, prima cerere care a fost modificată, nu poate constitui o mărturisire opozabilă reclamantului, ci este exercițiul dreptului de a reclama în justiție, reclamațiune asupra căreia cel ce o face este stăpân, și pe care poate să o modifice în condițiunile de mai sus. — *Cas. I.* 59,307

2. — (*Mai mulți părâți. — Scoatere din cauză*). — Când doi sau mai mulți părâți sunt chemați în judecată, nici unul din ei nu poate cere scoaterea din cauză ori decât ori se stabilește că reclamantul are un interes legitim de a-l reține alături de ceilalți părâți, căci altfel ar fi a-și nesocoti însuși fundamentul acțiunii fără de care dreptul nu poate fi pus în mișcare. (Observație de D. Alexandresco). — *C. Buc. I.* 51,404

Acțiune posesorie.

(*Judecător de ocol. — Competență. — Acțiune principală. — Accesoriu*). — Judele de ocol fiind competent să judece acțiunile posesorii, oricare ar fi valoarea lucrului ce face obiectul posesiunii, același judecător este competent să judece și accesoriul, adică cererea de daune oricare ar fi cuantumul lor. — *Cas. I.* 42,331

Acțiune recursorie.

1. — (*Consilierii Inaltei curți de casație. — Dacă se poate intenta contra lor acțiunea recursorie*). — Urmărirea judecătorilor de către prigonitoarele părți, pe temeiul art. 305 din procedura civilă, poate fi îndreptată și contra judecătorilor Curții de casație și chiar contra unuia din

secțiunile sale, intrucât prin analogie cu cele regulate de legiuitor prin art. 309 pr. civ., instanța chemată să judece o asemenea acțiune, fiind secțiunile-unite ale Curții de casație, ea se va compune din celelalte două secțiuni ale sale, completându-și numărul de 21 judecători, pentru a putea ține ședință cu judecătorii dela Curțile de apel din țară, trași la sorț în conformitate cu prescripțiile art. 59 și 60 din legea organică a Inaltei instanțe. — *Cas. s.-u.* 22,173

2. — (*Răspunderea judecătorilor către prigonitoarele părți. — Judecarea consilierilor Inaltei Curți de casație*). — In toate cazurile pentru constituirea regulată a secțiunilor-unite cu competența de a judeca o acțiune îndreptată contra unor consilieri sau a completului unei secțiuni a Inaltei Curți, pe baza art. 305 pr. civ., trebuie observat ca numărul judecătorilor Curții de casație care intră în compunerea completului legal de douăzeci și unu judecători, să fie preponderent, căci într'altfel instanța de judecată prin completarea cu consilierii dela Curțile de apel și-ar perde caracterul ei de Curte de casație și s'ar ajunge la rezultatul că judecătorii Curții de casație să fie judecați nu de Curtea de Casație, ci în realitate de Curtea de apel, ceea ce ar fi în contra regulii stabilită de legiuitor că judecătorii Curții de casație trebuie să fie judecați de însăși Curtea de casație în secțiuni-unite. — *Cas. s.-u.* 22,173

Acțiune în repetițiune.

(*Parte contractantă. — Convențiune bazată pe o cauză ilicită. — Condictio in debiti*). — Executarea unei obligațiuni întemeiată pe o cauză ilicită sau contrară bunelor moravuri nu poate da loc la o acțiune în repetițiune din partea aceluia care a cunoscut, atunci când a executat obligațiunea, că cauza este ilicită, deoarece nimeni nu 'și poate întemeia un drept pe propria sa turpitudine. — *Cas. I.* 23,179

Acțiune în rescisiune.

(*Minori. — Imobile înstrăinate. — Tutor. — Formalități îndeplinite*). — Dispoziția prevăzută de art. 1166 c. civ., în privința minorilor, atât pentru înstrăinarea imobilelor cât și pentru împărțea unei succesiuni, exclude acțiunea în rescisiune atunci când tutoul a lucrat cu observarea formalităților prescrise de lege. — *C. Iași I.* 31,245

Adopțiune.

(*Minor. — Consimțământ. — Lipsa ascendenților. — Expri-marea consimțământului*). — Dispozițiunile art. 318 c. civ., după care persoanele al căror consimțământ este cerut la adopțiune trebuie să se prezinte înaintea tribunalului, sau să 'și dea consimțământul printr-o declarațiune autentică, nu sunt aplicabile și în cazul când, potrivit art. 311 c. civ., în lipsă de ascendenți, consimțământul trebuie dat de către primarul domiciliului adoptatorului, intrucât în asemenea caz consimțământul se poate da prin o simplă adresă pe cale oficială din partea primarului. — *Cas. I.* 32,252

Amanet.

1. — (*Drept de preferință. — Averele debitorului. — Gaj tacit*). — Din faptul că un creditor diligent primește un lucru mobil în amanet, în scopul de a-și asigura creanța și un drept de preferință față de ceilalți creditori, nu se poate deduce în lipsa unui text expres de lege, că a decăzut din beneficiul dreptului de gaj tacit asupra întregii averi a debitorului, în privința căreia s'ar găsi astfel pus

intr-o situație inferioară creditorilor chirografari. — *T. Constanța* 43,341

2. — (*Urmărire. — Avere a debitorului*). — Din dispozițiile art. 1686 și 1689 c. civ., cari dau drept creditorului, în caz de neplată, a urmări lucrul amanetat, nu rezultă, în lipsa unei convenții contrarii, obligația pentru creditor de a urmări mai întâiu lucrul amanetat și numai în caz de neacoperirea creanței să aibă drept să urmărească și altă avere a debitorului. — *T. Constanța* 43,341.

3. — (*Contract accesoriu. — Natura civilă sau comercială a contractului. — Obligație principală*). — Contractul de amanet sau de gaj, fiind un contract accesoriu, nu este, prin natura sa, nici civil, nici comercial, ci își imprumută caracterul său civil sau comercial dela natura obligații principale, pe care o garantează, fără a se avea în vedere natura lucrului amanetat. — *T. Botoșani*. 74,588

4. — (*Condiții de existență. — Creanță. — Lucru mobil. — Remitere*). — Condițiunile esențiale ale unui contract de amanet, civil sau comercial, sunt următoarele: 1° existența prealabilă a unei creanțe, care să fie garantată; 2° lucrul constituit amanet să fie un lucru mobil; 3° posesiunea lucrului amanetat să fie predată creditorului sau unei terții persoane, în numele creditorului. — *T. Botoșani*. 74,588

5. — (*Contract real. — Existența lucrului în momentul constituției amanetului. — Remiterea posesiunii*). — Contractul de amanet, fiind un contract real, lucrul amanetat trebuie neapărat să aibă ființă în momentul constituției amanetului. Contractul de amanet nu este deci perfect cât timp creditorul, prin sine însuși sau prin intermediarul unui terțiu, nu se găsește în posesiunea lucrului amanetat; de unde rezultă că o revoltă viitoare, inexistentă în momentul constituției amanetului, nu poate fi pusă amanet. — *T. Botoșani* 74,588

6. — (*Recolta viitoare. — Modificarea adusă prin legea dela 15 Iunie 1906. — Dispoziție excepțională*). — Modificarea adusă art. 480 c. com., prin legea dela 15 Iunie 1906, care dispune că, prin derogare dela principiile generale, gajul constituit asupra produselor solului prinse încă de rădăcini sau culese, se consideră constituit prin simplul efect al convenției, dela data actului, fără ca să se ia din posesiunea debitorului sau constituitorului lucrul constituit amanet, fiind o dispoziție excepțională și, ca atare, de strictă interpretare, se aplică numai recoltelor prinse de rădăcini sau culese, nu însă și celor viitoare sau inexistente în momentul încheierii contractului. — *T. Botoșani* 74,588

Ancheta în futurum.

(*Poliță de asigurare. — Daune. — Constatăre și evaluare*). — Cu toate că în polițele de asigurare se prevăd anumite formalități și modalități pentru constatarea daunelor și evaluarea lor, totuși partea asigurată nu poate fi decăzută de a cere anumite constatări pe calea anchetei în futurum, prevăzută de art. 66 pr. civ., de cari s'ar putea folosi cu ocaziunea judecării fondului procesului, când partea s'ar putea prevala de nulitatea sau neopozabilitatea poliței de asigurare. — *C. Buc. IV*. 10,75

Anexiune.

1. — (*Conflict între două legi. — Delict silvic. — Prescripțiune*). — Prin faptul anexiunii Dobrogei-Noui, Statul Român devenind succesorul și în consecință continuatorul Statului bulgar, urmează că conflictul dintre cele două legi, română și bulgară, e un conflict de legi în timp, ca

atare un conflict între o lege veche (cea bulgară) și între cea nouă (cea română), iar nu un conflict în spațiu, căci legea bulgară nu poate fi considerată în nici un caz ca o lege streină pentru acest teritoriu față de legea română.

Prin urmare, în cazul unui conflict de legi penale în materie de prescripțiune, se aplică întotdeauna legea cea nouă la prescripțiunile în curs, respectându-se cea veche numai pentru prescripțiunile definitiv indeplinite sub dânsa. — *Jud. Bazargic* 6,47

2. — (*Tribunalele statului cedant. — Hotărâri*). — Prin faptul anexiunii, tribunalele Statului cedant devenind străine față de provincia cedată, urmează că deciziunile ce ele vor pronunța în viitor să nu poată fi puse în executare în această provincie decât după ce vor fi primit un exequator dela autoritatea Statului cesionar. — *C. Constanța* 32,253

3. — (*Hotărâri obținute înainte de anexiune. — Executare de plano*). — Reclamantul care a dobândit o hotărâre definitivă înainte de anexiune, având un drept câștigat, pe care îl poate executa de plano pe teritoriul care a depins de Statul desmembrat, urmează că formula executorie are să fie modificată în numele Suveranului Statului la care s'a făcut anexiunea în afară de orice declarație de exequator. — *C. Constanța* 32,253

Antichreză.

1. — (*Pământ rural. — Dacă poate fi dat în antichreză*). — Antichreza, prin faptul că debitorul — proprietar al imobilului — rămâne lipsit de folosința bunului dat în antichreză, care trece în stăpânirea creditorului, constituie un desmembrământ al proprietății, și prin urmare nu pot fi date în antichreză pământurile cu cari au fost împroprietăriți locuitorii săteni la 1864, iar antichreza unor astfel de pământuri este nulă, pe baza art. 1 și 2 din legea interpretativă dela 1879. (Observație de D. Alexandresco). — *T. R.-Sărat*. 58,458

2. — (*Clauza de compensațiune. — Venituri. — Capital*). — Când, prin convenție, părțile stabilesc că veniturile imobilului dat în antichreză, să se impute numai asupra procentelor, impozit funciar și asigurare, prin aceasta nu se violează întru nimic nici o dispoziție imperativă sau prohibitivă a vreunui text de lege, de oarece niciăeri legea nu impune părților obligațiunea ca să prevadă că parte din veniturile imobilului să fie imputate și asupra capitalului, sau să nu însereze în act clauza de compensațiune a veniturilor cu dobânzile capitalului împrumutat. (Observație de D. Alexandresco). — *T. R.-Sărat*. 58,458

Apărători.

(*Inscriere pe tablou ordonată de Curtea de Apel. — Recurs în Casațiune. — Avocați cari n'au figurat la instanța de fond*). — Avocați cari, după art. 11 din legea organizării corpului de avocați, au dreptul de a contesta o înscriere la Curtea de apel, chiar dacă n'au contestat-o înaintea Consiliului de disciplină, nu au calitatea de a ataca cu recurs în casație decizia de înscriere a Curței de apel, dacă n'au figurat înaintea acestei instanțe nici ca părți principale nici ca intervenienți. — *Cas. I*. . 68,538

Apel.

1. — (*Acțiune introdusă la prima instanță. — Reclamant la prima instanță*). — Instanța de apel nu poate, admitând apelul, să respingă ca nesustținută o acțiune, prin simplul fapt al neprezentării în apel, a intimațiilor, cari au fost reclamant la prima instanță, de oarece hotărârea

primei instanțe urmează a 'și produce toate efectele ei, atât timp cât nu se dovedește netemeinicia ei în instanța de apel. — *Cas. I* 34,268

2. — (*Motivele apelului. — Comunicare. — Termen*). — Legiuitorul, prin art. 326 pr. civ., obligând pe apelant să-și motiveze apelul, fără a fixa pentru comunicarea motivelor vre-un termen legal, a cărui nerespectare să aducă o decădere de drepturi pentru parte, instanța e în drept, apreciind, să fixeze un termen pentru depunerea motivelor de apel, care să fie suficient părții adverse spre a lua cunoștință de acele motive; aceasta însă nu poate îndreptăți pe aceeași instanță să creeze termene fatale, pe temeiul cărora să hotărască decăderi de drepturi, fără să constate dacă, în fapt, termenul în care au fost depuse motivele a putut da posibilitate adversarului să ia cunoștință de ele, spre a fi în măsură să-și prepare apărarea și să se judece la ziua fixată. — *Cas. I* : . . . 45,353.

3. — (*Anularea apelului ca nesuficient timbrat. — Hotărâre. — Caracter definitiv*). — Timbrarea apelului fiind una din condițiile de formă, cerute de legea specială a timbrului, a cărei neîndeplinire are de efect anularea apelului, rezultă că hotărârea prin care se anulează apelul ca netimbrat, e definitivă prin apelare, ca și hotărârea care anulează un apel pentru vicii de formă. — *T. Ilfov IV* 47,373

4. — (*Lege care regulează dreptul și termenul de apel. — Drept câștigat*). — Dreptul de apel în contra unei hotărâri judecătorești, nefiind o simplă chestiune de procedură și luând naștere în momentul pronunțării acelei hotărâri, legea după care trebuie a se regulă și termenile a căror expirare atrag decăderea din dreptul de apel, care constituie un drept dobândit, este legea în vigoare în momentul pronunțării hotărârii atacată cu apel, iar nu aceea care, în urma pronunțării hotărârii, a putut să schimbe data de când începe ea curgă termenul de apel. — *Cas. I* 63,498

5. — (*Motivele apelului. — Termen de comunicare*). — Din combinarea art. 69 și 333 pr. civ., rezultă că neindicarea temeiurilor de drept și de fapt, pe cari se sprijină apelul, îndrituește pe partea interesată să ceară amânarea și comunicarea lor, fără a se putea face o a doua amânare pe acest motiv, ceeace însemnează că instanța de apel este în drept să respingă apelul, dacă apelantul nu a comunicat motivele de apel nici chiar în urma termenului acordat în acest scop. *Cas. I* 71,562

Arendarea moșiilor instituțiilor de bine-facere. (*Asociațiuni țărănești. — Acte de fundațiune. — Clauze privitoare la arendare*). — Dispozițiunile legii din 19 Aprilie 1909, potrivit cărora așezămintele de bine-facere și de cultură națională nu-și pot exploata moșiile lor de cât arendându-le asociațiunilor țărănești de arendare, legalmente constituite, nu se aplică decât acelor așezămintele ale căror acte de fundațiune nu cuprind clauze contrarii dispozițiunilor din zisa lege.

Astfel, când din actul de fundațiune al unei instituțiuni se constată că clauzele privitoare la arendări sunt în vădită contradicție cu dispozițiunile legii din 19 Aprilie 1909, această lege nu 'și mai poate avea aplicare. — *C. Buc. II* 17,131

Arbitrii. — V. Clauză compromisorie.

Art. 151 Pr. civ.

(*Curtea de casație. — Secțiuni-unite. — Aplicarea art. 151 pr. civ.*). — Aplicațiunea art. 151 pr. civ., se face

înaintea secțiunilor-unite ale Curței de casație, cu toate că acest articol a fost aplicat de secțiunea ordinară. — *Cas. s.-u.* 49,385

Asigurare.

1. — (*Contracte încheiate de asigurați la o a doua societate. — Dovadă. — Martori și prezumțiuni*). — 1° Societatea de asigurare, fiind o terță persoană în privința contractelor încheiate de asigurații săi cu altă societate, poate dovedi asigurarea a doua făcută de asigurați, prin martori și prezumțiuni, conform art. 1198 c. civ. — *C. Craiova II* 72,574

2. — (*Contracte de asigurare. — Drepturi personale. — Asigurat. — Creditor ipotecar*). — În contractele de asigurare, drepturile conferite fiind pur personale, fapta debitorului poate prejudicia pe creditorul ipotecar. Prin urmare, singurul mijloc pentru acesta din urmă de a avea un drept la adăpostul oricărei atingeri prin fapta debitorului, sau de a face o asigurare deosebită, sau de a face pe asigurator să se oblige a renunța la orice decădere față de asigurat, în limita drepturilor ce are ca creditor ipotecar. — *C. Craiova II* 72,574

3. — (*Creditor ipotecar. — Novațiune. — Consimțământul asiguratului*). — Intențiunea creditorului ipotecar de a contracta o nouă asigurare, oricum ar fi manifestată, nu este suficientă, dacă nu intervine și consimțământul expres al asiguratorului, de a novă creanța prin schimbarea debitor. — *C. Craiova II* 72,574

Asigurare asupra vieții.

(*Contract pentru caz de război. — Rizie. — Simplă concentrare în vederea mobilizării*). — Contractul de asigurare asupra vieții pentru caz de război este perfect valabil și asiguratul numai poate cere restituirea taxei plătite unei societăți de asigurare în vederea riscului de război, din moment ce se constată că cel asigurat, în momentul concentrării pentru mobilizare, a fost chemat sub arme și aceasta indiferent dacă a fost sau nu război, sau dacă cel asigurat a fost sau nu trimis pe câmpul de luptă, deoarece în momentul încheierii contractului există riscul pentru ambele părți, căci cel asigurat fiind la dispoziția comandamentului superior al armatei putea în orice moment să fie trimis pe câmpul de luptă unde putea să-și găsească moartea, fie prin faptul războiului, fie prin boalele ce se pot contracta cu această ocazie. — *T. Ilfov com. II* 3,23

Asociațiuni țărănești.

(*Așezămintele de binefacere. — Moșii. — Arendare. — Acte de fundațiune*). — Dispozițiunea conținută în art. 25 al legii din 19 Aprilie 1909, după care așezămintele de binefacere și de cultură națională sunt excluse dela obligațiunea de a arenda moșiile lor asociațiunilor țărănești, când această obligație ar fi contrarie actelor de fundațiune sau titlurilor de dobândire a moșiilor, se aplică și atunci când în actele de fundație ale acestor așezămintele se află prevăzut un anumit fel de administrațiune, în care caz ele scapă cu desăvârșire de sub obligațiunea menționatei legi. — *Cas. s.-u.* 61,481

Autorizație maritală.

(*Acțiune în justiție. — Introducerea soției. — Autorizare tacită*). — Autorizația soțului pentru ca soția lui să stea în judecată, putând fi și tacită, urmează ca atunci când soțul, într'un proces ce intenționează, introduce și pe

soția sa, înțelege, chiar prin aceasta, a-i da autorizație de a sta în judecată, căci ar fi un *non sens* și o inconsecvență juridică ca, pe de o parte, soțul să voiască a se judeca cu soția lui, iar, pe de altă parte, să refuze a-i da cuvenita abilitare pentru ca să se poată apăra. (Observație de D. Alexandresco). — *C. Buc. I.* . . . 51,402

Avocați.

1. — (*Barouri. — Inscrisere pe tablou. — Lucru judecat.*). — Hotărârea dată asupra înscrierii unei persoane pe tabloul avocaților unui județ, nu poate fi invocată ca autoritate de lucru judecat când aceeași persoană a cerut înscrierea sa pe tabloul altui județ, căci aceste judecăți urmând cu reprezentanții din două barouri deosebibile, lipsește elementul identității de persoane. — *Cas. I.* 24,187

2. — (*Femeie. — Dacă poate fi admisă a exercita profesia de avocat.*). — În starea actuală a legislației noastre, judecătorul care este chemat să aplice legea, respectând intenția legiuitorului, nu poate, interpretând legea, — care este sigur că n'a voit să rupă cu tradițiunile constatate ale trecutului — să recunoască femeilor dreptul de a exercita profesiunea de avocat, căci acest lucru numai legiuitorul îl poate face, când va găsi că este atât în folosul justiției, cât și al femeii, ca să exercite și această profesiune. — *Cas. s.-u.* 54,428

B

Bancrută.

(*Faliment. — Chestiune prejudicială*). — În sistemul legiuirii noastre comerciale, falimentul constituind o chestiune prejudicială care pune obstacol exercitării acțiunii publice, urmează că acțiunea publică pentru bancrută simplă nu poate fi pusă în mișcare, înainte de a exista o sentință declarativă de faliment, spre deosebire de delictul de bancrută frauduloasă, când falimentul nu mai constituie, ca în cazul de bancrută simplă, o chestiune prejudicială de acțiune, ci numai o chestiune prejudicială de judecată, acțiunea publică putând fi pusă în mișcare în acest caz, chiar înainte de darea sentinței declarative de faliment. (Observațiuni de S. R.). *C. Galați I.* 77,610
— V. și *Faliment*.

Băuturi spirtoase.

(*Licență. — Contravențiune. — Proces-Verbal. — Apel.*). — În materie de contravențiuni la legea licențelor, urmând a se observa toate dispozițiunile din art. 35 până la 42 din legea impozitului spirtoaselor, se aplică prin urmare și prescripțiunile art. 38, după care tribunalele nu pot să micșoreze confiscățiunile și amenzile hotărâte prin procesele-verbale de contravențiune confirmate de ministerul de finanțe, de câteori vor fi întemeiate pe dispozițiunile legii, nici să scuze pe contravenienți pentru eroare sau pentru lipsă de intențiune de fraudă. — *Cas. s.-u.* 2,10

Bigamie.

(*Căsătorie. — Acțiune în nulitate. — Ministerul public.*). — Acțiunea ministerului public în nulitatea unei căsătorii pentru bigamie, în cazul când soțul prejudiciat prin a doua căsătorie a încetat din viață, e admisibilă, de oarece art. 172 din codul civil stabilește numai că acțiunea procurorului trebuie să se producă în timpul vieții soților din a doua căsătorie, iar nu în timpul vieții soțului în

prejudiciul căruia căsătoria a doua a fost contractată. Prin urmare, a *fortiori* urmează a se aplica acest principiu în cazul desfacerii căsătoriei dintre soțul bigam și prima sa soție. — *C. Iași I.* 41,327

Biserici.

(*Personalitate juridică. — Comunitatea Bulgară din Brăila*). — Prin legea clerului mirean din 1906, legiuitorul declarând că bisericile sunt persoane juridice, aceasta a făcut-o numai pentru bisericile române, a căror dezvoltare a constituit singura sa preocupare, și nici din art. 15 al regulamentului acestei legi, nici din art. 37 al regulamentului epitropiilor bisericești nu se poate trage concluzia că, prin legea clerului mirean, s'a dat personalitate juridică tuturor bisericilor ortodoxe din țara noastră, independent de naționalitatea fondatorilor lor.

Prin urmare, tribunalul interpretează greșit dispozițiile de lege citate mai sus, când se întemeiază pe ele pentru a hotări că Comunitatea bulgară din Brăila are calitatea de persoană morală. — *Cas. I.* 41,326

C

Căile ferate române.

(*Instrucțiuni. — Dacă au caracterul unor legi obligatorii și pot fi atacate cu recurs*). — Instrucțiunile de serviciu și ordinele date de direcția căilor ferate române, subalternilor săi, neavând caracterul unor legi obligatorii, nu pot fi atacate cu recurs în casație pe motiv de violare sau rea interpretare. — *Cas. I.* 6,43

Calitatea părților.

(*Necontestare la instanțele de fond. — Dacă se poate pune în discuție înaintea Curței de casație*). — Înaintea Curței de casație nu se poate pune în discuție calitatea în care partea a reclamat și s'a judecat la instanțele de fond, dacă acea calitate nu i-a fost contestată înaintea acelor instanțe. — *Cas. I.* 50,397

Calomnie.

1. — (*Dexistarea reclamantului. — Lipsa elementului intențional*). — Acțiunea în calomnie fiind personală și neputându-se exercita decât numai de către reclamant, parte lezată, ea nu mai poate avea ființă din moment ce acesta declară că s'a împăcat și nu mai are nici o pretențiune, căci prin această dezistare partea ce se pretinde vătămată recunoaște implicit temeinicia imputărilor aduse și ca atare faptul imputat inculpatului nu mai întrunește elementele delictului de calomnie cerute de art. 294 c. pen. — *T. Muscel* 15,119

2. — (*Elementul publicității. — Fapte și circumstanțe în care s'a comis delictul*). — Rostirea în public fiind unul din elementele constitutive cerute de lege pentru existența delictului de calomnie, instanța de fond este datoare să constate în decizia sa faptele, circumstanțele ori locul unde delictul a fost comis și din care ar rezulta acest caracter de publicitate cerut de lege, această îndatorire fiind impusă tocmai pentru ca Curtea de casație să poată controla consecințele legale pe care instanțele de fond le trag din faptele constatate de ele în mod suveran.

Prin urmare, când Curtea de apel se mărginește în a spune că inculpatul a rostit în public cuvintele calomnioase ce i se impută, fără a arăta din ce anume fapte și-a făcut

convingerea, deciziunea sa nu este suficient motivată și urmează a fi casată. — *Cas. II*. 65,513

3. — (*Acțiune publică. — Parte lezată. — Desistare. — Efecte*). — Acțiunea în calomnie, deși personală, însă din moment ce urmărirea penală a fost pusă în mișcare, după cererea părții vătămate, ea are a fi continuată de Ministerul public și numai poate fi stinsă prin declarațiunea părților că s'au împăcat. (Observațiune de S. R.). — *Cas. II*. 77,609

Cambie.

1. — (*Protest. — Somațiune de plată. — Mențiune în Procesul-verbal*). — Potrivit art. 328 c. com., actul de protest trebuind să cuprindă somațiunea adresată persoanei contra căreia se face protestul, ca o condițiune neapărată, urmează că agentul instrumentator trebuie să constate și să consemne în actul său, dacă acea persoană a fost sau nu găsită la locul de plată spre a i se face această somațiune, iar lipsa acestei formalități constituie un viciu esențial pentru validitatea protestului, investit de lege cu caracterul unui act autentic, și atrage de drept nulitatea acestui act. — *Cas. III*. 7,52

2. — (*Formă. — Excepțiuni*). — Excepțiunile privitoare la forma cambiei fiind absolute și generale, pot fi opozabile oricărui posesor al cambiei, spre deosebire de excepțiunile personale cari sunt opozabile numai posesorului care exercită acțiunea cambială — *J. ocol II Ploști*. 8,62

3. — (*Excepțiuni. — Probă scrisă. — Inceput de dovadă*). — Prin dispozițiunile art. 349 c. com., potrivit cărora excepțiunile trebuiesc întemeiate pe o probă scrisă, legiuitorul nu a înțeles un act scris care să facă o probă completă, ci orice înscris care ar putea să constituie un început de dovadă scrisă. — *J. II Ploști*. 8,62

4. — (*Gir. — Proprietatea cambiei. — Plată. — Opunere*). — Posesorul unei cambii girată dovodindu-și proprietatea prin seria neîntreruptă de giruri cari au ajuns până la dânsul, subscriitorul este dator să plătească celui care se află în posesiunea cambiei, chiar dacă ar avea motive de a crede că posesorul deține titlul printr'un abuz, deoarece natura acestui titlu nu îi permite de a opune posesorului excepțiuni, cari nu îi aparțin personal contra lui, afară numai când 'i s'a făcut opoziție la plată în cazul prevăzut de art. 321. c. com. — *C. Iași II*. 15,117

5. — (*Proprietatea cambiei. — Gir. — Dovada posesiunii*). — Legiuitorul hotărând, prin art. 278 c. com. că proprietatea cambiei se transmite prin gir, și nevoind astfel a admite simplul fapt al posesiunii ca dovadă a proprietății, urmează că în materie cambială este inadmisibilă dovada prin care un terțiu ar căuta să stabilească că mențiunea numelui beneficiarului este contrară realității și că el este adevăratul proprietar al cambiei. — *C. Buc. I*. 53,418

6. — (*Locul plății. — Chemare în judecată. — Domiciliul debitorului*). — Legiuitorul comercial, prin art. 272 din codul de comerț, nu a adus nici o derogare la regula de procedură a dreptului comun pentru chemarea în judecată, fiindcă prin cuvintele: «locul emisiunii se socotește ca loc de plată și în acelaș timp ca domiciliu al eminentului, dacă alt loc de plată nu s'a arătat», legiuitorul a înțeles să determine unde se va plăti polița, referindu-se la funcțiunea comercială a poliței, iar nu la funcțiunea ei juridică, care se regulează tot după normele dreptului comun. — *Cas. II*. 69,547

7. — (*Debitor. — Domiciliu. — Alegere*). — Alegerea de

domiciliu rezultă sau din lege, sau din voința clară și formală a părților.

Prin urmare, locul indicat pentru plata poliței nu atrage alegerea de domiciliu pentru citarea debitorului, dacă aceasta nu rezultă din declarația expresă a părților. — *Cas. II*. 69,547

8. — (*Locul plății. — Chemare în judecată. — Domiciliul debitorului*). — Oricare ar fi locul indicat pentru plată într'un bilet la ordin, chemarea în judecată pentru achitarea sumei prevăzută în el trebuie să se facă la domiciliul sau reședința ce pârâtul are în momentul dărei sau lăsărei citațiunilor, afară numai dacă pentru aceasta nu s'ar fi făcut o alegere de domiciliu categorică sau expresă pe poliță sau pe un alt act separat. — *T. Ilfov II com*. 69,551

Camere arbitrale.

(*Operațiuni de bursă. — Concilierea părților*). — Dispoziția prevăzută de art. 51 din legea Burselor, ca arbitrii să stăruie mai întâi a împăcă părțile, este de ordine publică, iar nu numai o simplă recomandățiune, lipsită de sancțiune, așa că neobservarea acestei prescripțiuni atrage nulitatea judecății urmate înaintea acestei instanțe. — *Cas. III*. 62,491

Camera de punere sub acuzare.

1. — (*Opoziție. — Ordonanță. — Capete de acuzare*). — Opoziția făcută la Camera de punere sub acuzare în contra unei ordonanțe a judecătorului de instrucție, fiind un adevărat apel, are efect devolutiv; însă acest efect devolutiv este restrâns la capetele din ordonanță, în privința cărora a fost făcută opoziția, fiindcă numai pentru acele capete Camera este sezisată cu judecata acțiunii publice.

Prin urmare, nu se poate critica decizia Camerei de punere sub acuzare pentru motivul că nu s'ar fi ocupat de acele capete din ordonanța judecătorului de instrucție, care nu-i fusese deferite prin opoziția făcută. — *Cas. II*. 43,340

2. — (*Calificarea faptelor. — Calificare rea sau neexactă. — Recurs în casăție*). — Deși în regulă generală Curtea de casație are dreptul în materie criminală de a examina legalitatea calificării faptelor, așa că o calificare rea sau neexactă poate să dea loc la recurs în casație contra deciziei Camerei de punere sub acuzare, această regulă nu este însă absolută. În adevăr, când eroarea calificării nu ridică faptului caracterul său de crimă, în acest caz calea recursului în casație este închisă prin dispozițiile formale ale art. 324, alin. I pr. pen. — *Cas. II*. 44,345

Căraș.

1. — (*Contract de transport. — Natura acestui contract*). — Cu toate că prin art. 417 din codul de comerț, se prevede că la cererea expeditorului, cărașul este dator a 'i da un exemplar al scrisoarei de cărat subscrisă de dânsul, această formalitate însă nefind de esența contractului, ci fiind cerută numai ca un mijloc de probă pentru dovedirea lui, ea nu poate schimba caracterul contractului de transport care e un contract consensual în sensul că nu e supus la nici o formă pentru validitatea lui. — *C. Galați I*. 5,36

2. — (*Contract de transport. — Depozitare. — Culpă. — Responsabilitate*). — Depozitarea constituind unul din elementele constitutive ale contractului de transport din care face parte integrantă, urmează că contractul de transport se consideră încheiat din chiar momentul în

care depunerea a avut loc, astfel că răspunderea cărauşului începe din momentul primirii lucrului spre transport. — *C. Galaţi I* 5,36

3. — (*Contract de transport. — Destinatar. — Sosirea mărfurilor. — Daune*). — Cu toate că contractul de transport se încheie între expeditor şi cărauş conform art. 413 din codul comercial, şi expeditorul rămâne stăpân a dispune de mărfuri până la sosirea lor, totuşi odată mărfurile sosite la destinaţia dată de contractanţi, exerciţiul dreptului de a dispune de ele trece asupra destinatarului şi el singur este în drept a cere repararea daunelor cauzate mărfurilor în timpul transportului. *T. Ilfov com. I* 16,126

Casa Rurală.

(*Cumpărări. — Publicaţiuni. — Tertii*). — Dispoziţiunile art. 16 din legea Casei rurale care prevăd anumite formalităţi şi publicaţiuni pentru cumpărările ce se fac de către această instituţiune, fiind edictate în scopul de a se aduce la cunoştinţa terţilor vânzarea efectuată pentru ca după un anumit termen orice acţiune de evicţiune din partea acestora să nu mai poată fi primită, neîndeplinirea lor nu poate într-o mică măsură invalida vânzarea faţă de părţile contractante. — *T. Ilfov IV* 17,133

Casaţie.

1. — (*Competinţa Secţiunilor. — Contravenţie la legea zaharinei*). — Competinţa secţiunilor Curţii de casaţie se determină după modul cum afacerea a fost judecată de instanţa de fond.

Astfel fiind, o contravenţie la legea zaharinei deşi de natură civilă, dar fiind judecată de tribunal ca instanţă corecţională, urmează ca recursul relativ la această contravenţie să fie reţinut în judecata secţiunii II a Înaltei Curţi. — *Cas. II* 10,74

2. — (*Instanţă de trimitere. — Motive şi mijloace de apărare cari pot fi deduse*). — Când prima judecată este casată în total pentru orice motiv, ea se socoteşte ca şi când nu ar fi fost, iar afacerea urmează a fi trimisă să fie judecată din nou în întregul ei şi cu tot complexul mijloacelor de apărare ce pot fi invocate de părţi, indiferent dacă au fost deduse sau nu la prima judecată, afară bine înţeles de chestiunile ce au fost tranşate definitiv de Înalta Curte prin respingerea motivelor de recurs referitoare la ele, chestiuni pentru care există autoritate de lucru judecat. — *Cas. I* 30,235

Căsătorie.

(*Dovada căsătoriei legitime între soţi*). — Actul de naştere al cuiva nu poate să dovedească decât faptul material al naşterii, iar nu şi căsătoria legitimă a părinţilor săi, deoarece faptul naşterii poate să aibă loc şi în afara de căsătoria legitimă, iar proba căsătoriei legitime între soţi, după art. 176 c. civ., se face numai printr'un act de celebrarea ei, înscris în registrul stărei civile, sau în cazurile excepţionale prevăzute de art. 33 c. civ., prin martori.

Prin urmare, tribunalul comite un exces de putere şi violează art. 176 c. civ., când constată căsătoria dintre doi soţi numai pe baza actului de naştere al unui copil şi pe acela de deces al tatălui. — *Cas. I* 10,73

Cesiune.

1. — (*Creanţe viitoare şi eventuale. — Dacă pot fi cesionate*). — Orice creanţe, fie pure şi simple, fie condi-

ţionale, cu termen, şi chiar eventuale, pot în principiu, face obiectul unei cesiuni, chiar şi acele viitoare, dacă au fiinţă în germen, eu toate că ele nu există încă în forma lor definitivă. — *C. Iaşi II* 24,189

2. — (*Tertii. — Notificare*). — Cesionarul nu poate opune dreptul său celor de al treilea decât după ce a notificat debitorului cesiunea, şi această notificare, în lipsa unor formalităţi speciale, se efectuează după normele dreptului comun prevăzute de art. 74 pr. civ., pentru comunicarea celorlalte acte judecătoreşti. — *C. Iaşi II* 24,189

3. — (*Notificare. — Domiciliul debitorului*). — În sistemul legiurei noastre, nu există nici o deosebire, în materie de notificare, între domiciliul real şi reşedinţa debitorului, faţă de modificarea în 1900, a art. 74 pr. civ., care declară deopotrivă valabile comunicările actelor făcute la domiciliul or la reşedinţa debitorului. — *C. Iaşi II* 24,189

4. — (*Formalităţi relative la notificare şi acceptare. — Tertii*). — Notificarea cesiunii şi acceptarea ei de debitor având de scop organizarea unei oarecare publicităţi pentru cei de al treilea, cum şi de a da siguranţă şi stabilitate convenţiunilor translativ de drepturi mobiliare, de aci rezultă că modurile indicate de art. 1393 c. civ., nu pot fi suplinite prin alte formalităţi; iar prin cuvintele «cei de al treilea», în această materie, se înţeleg toate acele persoane cărora cesiunea le aduce un prejudiciu, prin urmare şi creditorii cedentului chiar posteriori cesiunii. — *Cas. II* 75,594

Cesiune de drepturi litigioase.

(*Magistraţi. — Avocaţi. — Proces început înaintea instanţelor judecătoreşti*). — Pentru a se declara nulă o cesiune de drepturi făcută unui magistrat sau unui avocat, trebuie ca dreptul cedat să fie litigios.

Cu toată controversa ce există asupra acestui punct, în art. 1309 c. civ., ca şi în art. 1403 din acelaşi cod, un drept se socoteşte litigios atunci când, în momentul cesiunii, există proces înaintea instanţelor judecătoreşti, de care proces atârână consfinţirea de către justiţie a existenţei sau a inexistenţei aceluşi drept. (Observaţiune de d. Alexandresco). — *T. R. Vâlcea* 78,622

Chirie.

(*Plată. — Unde are a fi făcută plata chiriei*). — În lipsă de o dispoziţiune contrară în contractul de locaţiune, plata chiriei fiind cherabilă se va face în conformitate cu dispoziţiunile art. 1104 c. civ., la domiciliul locatarului. — *J. Odobeşti* 18,142

Clauză compromisorie.

(*Arbitrii. — Recuzare, demisiune sau moarte. — Inlocuire. — Dacă se cere întocmirea unui nou act de compromis*). — Clauza compromisorie consistând în obligaţiunea părţilor de a supune judecării unor arbitrii contestaţiunile ce se vor ivi între ele, nu are drept cauză determinantă persoana arbitrilor, căci ea există şi este valabilă, fără ca arbitrii să fie desemnaţi în momentul când ea este încheiată, de unde rezultă că recuzarea, demisiunea, moartea unuia din arbitrii, nu pot să exercite nici o influenţă asupra obligaţiunii luate de părţi de a compromite şi ea subsistă şi continuă de aşi produce efectele, deşi misiunea arbitrului a încetat.

Prin urmare, în asemenea cazuri, nu este nevoie de întocmirea unui deosebit act de compromis, ci numai de

inlocuirea arbitralului, dispoziția din art. 369, alin. III, pr. civ., nefiind aplicabilă clauzei compromisorie. — *C. Buc. I* 49,386

Clauză rezolutorie.

(*Efecte.* — *Culpa părții față de care se invoacă*). — Clauza rezolutorie fiind consecința și sancțiunea neîndeplinirii unei obligațiuni, ea nu-și produce efectul decât atunci când este dovedită culpa părții față de care se invoacă această clauză. — *Cas. I* 14,585

Competință.

1. — (*Acțiune în restituire de venituri.* — *Acțiune personală mobilă.* — *Tribunalul domiciliului*). — Acțiunea în restituire de venituri, pe nedrept percepute, constituie o acțiune personală și mobilă întrucât are de obiect executarea unei obligațiuni, și prin urmare potrivit art. 58 pr. civ., tribunalul competente a statua asupra unei asemenea cereri este cel al domiciliului pârâtului. — *C. Buc. I* 13,100

2. — (*Acțiune în restituire de venituri.* — *Cerere accesorie*). — Dacă restituirea de venituri este cerută prin aceeași acțiune prin care se reclamă fondul producător de venituri, tribunalul competente a judeca principalul are în același timp cadere să judece și accesoriul, conform art. 61 pr. civ., care consacră principiul «accessorium sequitur principale»; dacă însă reclamantul și-a rezervat dreptul de a formula o deosebită acțiune pentru venituri, acțiunea este socotită ca o cerere principală și supusă regulii «actor sequitur forum rei». — *C. Buc. I* 13,100

3. — (*Instanța de judecată.* — *Contracte de închiriere.* — *Acțiune în anulare*). — După art. 30 din legea judecătoriilor de ocoale, acțiunile pentru anularea contractelor de închiriere, a căror valoare locativă anuală este mai mică de 150 lei, sunt de competența judec. de ocol în primă și în ultimă instanță. Natura personală a unei asemenea acțiuni nu se schimbă atunci când odată cu anularea contractului se cere și delăsarea terenului ca o consecință a admiterii acțiunii, care altfel ar fi lipsită de orice efect, iar faptul că o asemenea acțiune se judecă în primă instanță la reședința judecătorei iar nu la comună, potrivit art. 58, al. 3 legea judec. de ocoale, nu are nici o înrăurire asupra competenței, de oarece competența se regulează după natura acțiunii și apoi prescripția art. 58, al 3 citat nu este sub pedeapsă de nulitate. — *Cas. I* 21,165

Concesiuni petrolifere.

(*Consolidare.* — *Hotărâre de consolidare.* — *Executarea ei.* — *Opozabilitate*). — Hotărârea de consolidare, prin derogare dela dreptul comun în materie de lucru judecat, odată executată este opozabilă oricui și prin urmare orice vițiu de formă ori de fond ar atinge acea hotărâre, nu mai poate fi pus în discuțiune după executarea ei în formele legale. — *Cas. II* 19,150

Confuziune.

(*Stingerea obligațiunilor.* — *Calitatea de debitor și creditor*). — Nu poate se existe confuziune, când creditorul are născut la moștenirea debitorului, pentru că, în acest caz, patrimoniile lor nu au putut fi confundate și când nu se întrunește pe capul unei aceleiaș persoane calitatea de debitor și creditor, nu se poate opera stingerea unei obligațiuni prin confuziune. — *C. Craiova I* 78,620

Conservator.

(*Sechestrul judiciar.* — *Prioritate*). — Prin înființarea conservatorului, fructele imobilelor ipotecate imobilizându-se și ele, la rândul lor, spre a se împărți, odată cu prețul nemiseătoarelor, între creditorii ipotecari și privilegiați, și numai excedentul lor să se dea chirografarilor, prioritatea trebuie să rămână conservatorului, înaintea căruia trebuie să înceteze atributul sechestrului judiciar. — *T. Botoșani* 62,491

Consiliul de familie.

(*Compunere.* — *Înceerea tribunalului.* — *Dacă e supusă apelului*). — Înceerile tribunalului relative la compunerea consiliilor de familie nu sunt supuse apelului, instanța de apel neavând competența de a judeca în această materie, după art. 642 pr. civ., decât numai apelurile date asupra deliberărilor consiliului de familie și, în orice caz, numai cu această ocazie ar putea statua și asupra apelului ce s'ar face cu privire la compunerea consiliului. (Observație de S. R). — *C. Iași II* 8,61 v. și *Tutelă*.

Consiliul judiciar.

1. — (*Dacă poate cere singur anularea actelor făcute în contra legii de cel pus sub consiliu*). — Cu toate că nici un text de lege nu conferă în mod expres consiliului judiciar dreptul ca singur în contra celui pus sub consiliu să atace în justiție actele isbite de nulitate, funcțiunea cu care legea îl înveștește implică și dreptul pentru consiliul judiciar de a cere singur anularea actelor făcute cu nesocotința legii, când cel pus sub consiliu nu voește a o face. — *T. Ilfov IV* 9,69

2. — (*Acte făcute înainte de publicarea sentinței.* — *Frauda la lege*). — Deși potrivit art. 488 c. civ., numai actele posteroare publicării sentinței prin care se orânduiește consiliul judiciar și făcute fără asistența lui sunt declarate nule de drept, totuși și actele anterioare publicării sentinței de numire a consiliului judiciar pot fi anulate când se constată că sunt făcute cu fraudă la lege. — *T. Ilfov IV* 9,69

Contestație.

(*Dacă poate fi exercitată și în contra hotărârilor date numai cu execuția provizorie*). — Constația fiind calea deschisă celor de al treilea pentru a ataca o hotărâre dată într-o instanță în care nu au figurat și într-o atât cât ii prejudiciază în drepturile lor, poate fi exercitată nu numai când hotărârea judecătorească a rămas definitivă, dar și atunci când, necăpătând acest caracter, este dată cu execuțiunea provizorie și executându-se în dispozițiunile ei, creditorul ipotecar se vede atins în drepturile sale. — *T. Botoșani* 62,491

Contabilitate publică.

1. — (*Întreprinderi de lucrări.* — *Licitățiune* — *Lucrări de artă.* — *Convențiuni de bună voie*). — Formalitatea prescrisă de art. 85 din legea contabilității publice ca persoanele morale cari cad sub aplicațiunea acestei legi să nu se poată obliga în contracte de o valoare mai mare de 10.000 lei, fără aprobarea consiliului de miniștri, fiind cerută pentru completarea capacității lor juridice, neîndeplinirea ei atrage nulitatea contractului, independent de culpa în care s'ar găsi reprezentanții acelor persoane incapabile de a nu fi stăruit în îndeplinirea acestei formalități. — *Cas. I* 33,259

2. (*Persoane morale. — Convențiune. — Lipsă de autorizare. — Nulitatea convenției*). — Potrivit art. 70 și 71, al. 6 din legea comptabilității publice a Statului, convențiunile de lucrări intervenite între Stat și particulari nu pot fi încheiate decât prin licitațiune publică, afară de lucrările de artă care pot fi încredințate la artiști speciali și prin convențiuni de bună voie fără licitațiune publică.

Prin urmare, instanța de fond care înlătură nulitatea convențiunei dedusă din lipsa unei licitațiuni publice fără a examina în prealabil chestiunea de fapt, dacă lucrarea ce se execută este sau nu o lucrare de artă, dă o hotărâre nemotivată și violează sus citatele texte de lege. — *Cas. I* 33,259

3. — (*Minister. — Contracte de închiriere. — An financiar*). — Cu toate că prin art. 69 din legea comptabilității publice, care prevede că ministerul nu poate face nici un contract care ar trece peste limitele anului financiar, se exceptează dela această regulă contractele de închiriere, totuși, în aceste cazuri, pentru ca obligația să fie valabilă, trebuie ca autoritatea respectivă să treacă în bugetul fiecărui an partea de cheltuială cuvenită în sarcina anului la care se raportă bugetul. — *C. Buc. I*. 47,372

Contrabandă.

(*Legea de constatare. — Scoaterea și introducerea de mărfuri sau produse în comună. — Inexistența contrabandei*). — Prin faptul scoaterii mărfii sau a produselor dintr-o comună, nu se săvârșește o contrabandă la legea pentru constatarea, perceperea și urmărirea veniturilor comunale, contrabanda la această lege fiind numai introducerea de mărfuri sau produse, spre deosebire de legea vămilor, unde se comite o contrabandă atât în caz de importatiune cât și de exportatiune. — *J. Odobesti*. 52,412

Contracte sau convențiuni.

1. — (*Policitațiune. — Momentul încheierii contractului*). — Atât timp cât se află manifestată numai voința ofertantului nu poate fi vorba de existența unui contract ci numai de o simplă policitațiune, de îndată însă ce oferta a fost acceptată contractul este perfect încheiat în momentul acceptării, afară numai dacă răspunsul care conține acceptarea, modifică sau condiționează propunerea, în care caz răspunsul nu mai valorează ca o acceptațiune ci ca o nouă propunere, astfel că contractul nu se perfectează decât când primul propunător acceptă acest răspuns la propunerea sa. — *T. Ilfov IV* 17,133

2. — (*Capacitate. — Cine poate invoca incapacitatea unei părți contractante*). — Cu toate că potrivit art. 948 c. civ., una din condițiunile pentru validitatea contractului este capacitatea părților contractante, totuși lipsa capacității nu atrage inexistența contractului, care să poată fi invocată de orice parte interesată, ci numai anularea lui, care nu va putea fi cerută decât de acela în folosul căruia a fost stabilită, întrucât incapacitățile fiind create de legiuitor în dorința de a protege pe persoanele pe care le-a declarat incapabile, incapacitatea nu poate să aibă alt efect decât protecțiunea acelor persoane. — *T. Ilfov IV* 17,133

3. — (*Interpretare. — Intențiunea părților*). — Potrivit principiului stabilit în art. 977 c. civ., judecătorii având dreptul de a interpreta contractele după intențiunea comună a părților, iar nu după sensul literar al termenilor cuprinși în ele, această intențiune trebuie constatată și interpretată în sensul ca din voința reciprocă a părților,

așa cum a fost manifestată, să se tragă adevăratul înțeles al actului. — *T. Tecuci* 27,211

4. — (*Denumirea actului. — Termeni juridici improprii. — Interpretare*). — Judecătorul pentru a caracteriza un contract a cărui natură se discută de părți, trebuie să aibă în vedere întregul conținut al convențiunei și diferitele sale clauze, iar nu denumirea pe care părțile i-au dat-o, când acea denumire nu corespunde cu natura și elementele convențiunei; tot astfel, termenii improprii juridici, pe care părțile îi utilizează la redactarea actelor, n'au importanță, căci ceea ce duce la stabilirea raporturilor juridice dintre părți, nu sunt termenii actului, ci conținutul lui întreg. — *T. Tecuci* 27,211

Convențiuni.

5. — (*Clauze. — Interpretare*). — Un contract constituie un tot indivizibil în sensul că toate clauzele convențiunei se interpretează unele prin altele, dându-se fiecăreia înțelesul ce rezultă din întregul act. — *T. Tecuci* 27,211

6. — (*Garantii legale. — Derogare*). — Dacă, în regulă generală, părțile pot, prin convențiile lor, să micșoreze înținderea garanției legale, aceasta nu are loc decât atunci când vânzătorul a ignorat viziile lucrului, iar nu și când le cunoaște și nu l-a dat pe față cumpărătorului, căci în asemenea caz ar fi de rea credință. — *C. Buc. I*. 44,347

7. — (*Acord de voințe. — Imprejurări de fapt. — Puterea judecătorului*). — Când se constată că deși părțile nu s'au întâlnit, dar s'a alcătuit un proiect de contract care a fost scris pe timbru legal și semnat de părți, împreună cu cererea de plata taxelor, și că s'a plătit taxa de înregistrare de către creditor, în urma învoelii prevăzută în contract și a scrisorii ce i s'a adresat de către debitor, din aceste împrejurări rezultă că părțile s'au înțeles asupra tutulor clauzelor contractului și deci există deplin acord de voințe. — *T. Ilfov I* 45,356

8. — (*Condițiune. — Parte în culpă*). — Dacă s'a convenit ca o plată să se facă după luarea instrucțiunii ipotecare, aceasta fiind o condițiune, conform art. 1014 c. civ., se socotește îndeplinită, când nu s'a putut ajunge la luarea inscripțiunei din culpa părții care trebuia să facă plata, și ca atare este datorare să plătească suma convenită. — *T. Ilfov I* 45,356

9. — (*Clauză compromisorie. — Executare*). — Clauza compromisorie dintr-o convențiune este valabilă, deși nu s'a arătat dela început numele arbitrilor și obiectul litigiului, dispoziția prevăzută de art. 342 pr. civilă, sub pedeapsă de nulitate, fiind referitoare la compromisul propriu zis, iar nu și la clauza compromisorie. — *C. Buc. I* . . . 49,386

10. — (*Clauză compromisorie. — Nearătarea numelui arbitrilor și obiectul litigiului*). — Partea care a executat clauza compromisorie, desemnând ulterior pe arbitrul său, nu mai poate invoca nulitatea acestei clauze pentru lipsă de arătare a numelui arbitrilor, căci prin această executare a renunțat implicit la nulitate. — *C. Buc. I* . . 49,386

11. — (*Acțiune în anulare pentru cauză de smintire. — Dovadă*). — Reclamantul în acțiunea în anulare de acte pentru cauză de smintire de minte, trebuie să dovedească anume, că, în momentul contractării, pacientul nu se găsea în întregimea minții sale, căci faptul ca cineva să fi fost bolnav la minte într'un moment dat, nu este de natură a stabili că dânsul a fost mereu lipsit de rațiune și fără nici un moment lucid, în care el să și fi putut manifesta valabil voința sa. — *T. Tecuci* 55,438

12. — (*Acord de voințe. — Policitațiune*). — Orice invoială, orice contract presupune acordul a cel puțin două voințe,

Când avem o singură voință care oferă, care promite, atât timp cât promisiunea n'a fost încă acceptată, avem o policitațiune. Policitorul rămâne obligat numai după ce oferta lui a fost primită, până la primire o poate re-trage oricând, afară numai dacă el n'a stabilit un termen până când oferta poate fi acceptată, în care caz el nu și-o poate retrage decât după trecerea acestui termen.

Când policitațiunea este primită mai înainte ca policitorul să și-o fi retras, atunci ea devine un contract perfect, obligatoriu pentru amândouă părțile, indiferent de oricâtă vreme s'ar fi scurs între ofertă și acceptare.— *J. Novaci* 59,462

13. — (*Clauză de a răspunde pentru faptele altuia. — Validitate*). — Clauza dintr-o convențiune de a răspunde pentru faptele altora, când acești terți nu ar executa angajamentul pentru care stipulantul s'a obligat în numele său personal, este valabilă.— *C. Buc. II* 60,477

Contract dotal.

(*Imobil constituit dotă. — Lipsă de transcriere. — Terții. — Opozabilitate*). — Actul dotal, prin care viitoarea soție își constituie dotă propria sa moșie, necoprinzând o înstrăinare de proprietate, nu are nevoie de a fi transcris în registrul actelor de mutațiune a proprietăților pentru a fi opozabil terțiilor.— *C. Iași I* 56,446

Contract de împrumut.

1. — (*Contracte unilaterale. — Contracte solemne. — Contracte nesolemne*). — Potrivit rânduelilor codului civil, contractul de împrumut este un contract unilateral, nesolemn, întrucât numai o parte se obligă, datornicul și obligațiunea lui putând fi dovedită prin toate mijloacele îngăduite de lege, fără ca să fie nevoie ca să se îndeplinească anumite formalități, fără de cari această obligațiune n'ar prinde ființă. Și dacă în acest caz părțile redactează vreun înscris sub semnătură privată sau autentic, aceasta se face pentru ca creditorul să aibă un mijloc sigur de probă și aceste formalități se îndeplinesc *ad probationem* iar nu *ad solemnitatem*.— *J. Novaci* . 34,271

2. — (*Autentificare. — Parte în culpă*). — Partea care nu mai vrea să se prezinte la autentificarea unui contract de împrumut ipotecar fiindcă nu i-ar mai conveni procentele, este în culpă și trebuie să plătească onorariul intermediarului.— *T. Ilfov I* 45,356

Convențiune sinalagmatică.

(*Act sub semnătură privată. — Formalitatea dublului exemplar*). — Neîndeplinirea formalității dublului exemplar în contractele sinalagmatice, cerută de art. 1179 c. civ., nu atrage nulitatea convențiunii însăși, ci dă drept părții ce se prevalează de dânsa să dovedească existența ei prin alte mijloace legale și să completeze începutul de dovadă scrisă rezultând dintr'ânsa prin martori, prezumpțiuni sau prin jurământ supletoriu.— *Cas. I* 14,105

Creditori ipotecari.

(*Terții. — Nechemare în judecată. — Hotărâri neopozabile*). — Creditorii ipotecari, fiind terți persoane în procesele ulterioare obținerii dreptului lor, nechemarea lor în instanța ce hotărăște asupra imobilelor ipotocate, nu le poate face opozabilă hotărârea ce s'ar da în lipsa citării lor.— *T. Botoșani* 62,491

Curte cu jurați.

1. — (*Comisiunea juraților. — Constituire neregulată. — Recurs. — Motiv de ordine publică*). — Cu toate că motivul de casare întemeiat pe neregulata compunere a comisiunii juraților, este de ordine publică și poate fi invocat pentru prima oară înaintea Curții de casație, totuși atunci când pentru stabilirea incapacității juraților, recurentul se întemeiază pe fapte asupra cărora Curtea cu jurați n'a fost chemată a se pronunța, acest motiv nu poate fi propus pentru prima oară înaintea Curții de casație, căci nu intră în atribuțiile Inaltei Curți de a cerceta și verifica în fapt dacă jurații în momentul judecării procesului se aflau sau nu în stare de incompatibilitate cu funcțiunea ce au îndeplinit.— *Cas. II* 16,124

2. — (*Incident ivit în cursul desbaterilor. — Decizii. — Formă sub care trebuie scrise*). — Dispozițiunea din art. 393 pr. pen., care cere ca originalul deciziunii să se subsemneze de judecătorii cari au dat-o, nu se aplică la deciziunile pronunțate asupra incidentelor ce se pot ivi în cursul desbaterilor, deoarece pentru aceste decizii, forma sub care ele trebuie scrise este cea prevăzută de art. 316 pr. pen., adică inserarea lor în procesul-verbal al desbaterilor din care fac parte integrantă.— *Cas. II* 56,444

3. — (*Persoană civilmente responsabilă. — Exercițiul acțiunii civile deodată cu cea publică*). — Dreptul de opțiune al părții vătămate printr-o infracțiune de a duce acțiunea sa civilă sau înaintea jurisdicțiunii penale sau înaintea celei civile, este general și se aplică la orice instanță represivă, fie că acțiunea civilă este intentată contra persoanelor civilmente răspunzătoare, fie că ea este intentată contra însăși autorilor sau complicilor infracțiunii, singura deosebire fiindcă dacă se alege calea penală, trebuie să se cheme sau să se găsească în instanță și autorul infracțiunii.

Prin urmare, Curtea cu jurați nu violează în nimic art. 8 pr. pen., statuând asupra acțiunii civile intentată contra persoanei civilmente responsabilă pentru o crimă săvârșită de fiul său minor, acțiune exercitată deodată cu cea publică.— *Cas. II* 56,444

4. — (*Acuzat achitat. — Prejudiciu. — Persoană civilmente responsabilă*). — Obligațiunea de a repara prejudiciul cauzat printr'un fapt ilicit apasă sau direct asupra autorului faptului sau indirect asupra persoanelor civilmente răspunzătoare, și precum un acuzat declarat ne-culpabil prin verdictul juraților poate fi condamnat de Curte la despăgubiri civile, tot astfel poate fi condamnată la despăgubiri și persoana obligată dela lege să repare prejudiciul cauzat prin faptul unui acuzat achitat, de oarece art. 382 pr. pen., nu deroagă dela această regulă și nici un motiv juridic sau rațional nu există pentru a se face deosebire între răspunderea autorului unui fapt ilicit și aceea a persoanelor civilmente răspunzătoare.— *Cas. II* 56,444

5. — (*Plenitudinea jurisdicțiunii. — Fapt ilicit imputabil acuzatului achitat*). — Curțile cu jurați, spre deosebire de instanțele corecționale, având plenitudinea jurisdicțiunii, au, prin urmare, și dreptul de a statua asupra cererilor de daune-interese pretinse de partea vătămată, chiar când acele daune sunt cauzate prin un fapt ilicit care nu este imputabil acuzatului ca o infracțiune la legea penală.— *Cas. II* 56,444

D

Daune.

1. — (*Cuantumul daunelor. — Aprecierea tribunalului*). — Atunci când partea, fără a administra vre-o dovadă s'a referit la aprecierea tribunalului pentru determinarea cuantumului daunelor, nu mai poate cere în apel majorarea sumei acordată de tribunal. — *C. Iași I.* . . . 56,446

Daune morale.

(*Dacă se pot acorda persoanelor morale*). — Daunele morale fiind echivalentul plăcerilor de care o persoană poate fi lipsită, din cauza faptelor prejudiciabile ale altei persoane, urmează că persoanele morale, care sunt ficțiuni ale legii, neputând avea plăceri sau nemulțumiri, nu pot cere daune morale ci numai daune materiale, pentru prejudiciul material suferit. — *J. ocol Odobesti* . . . 67,536

Depozit.

1. — (*Depozitar. — Responsabilitate*). — Răspunderea depozitarului care ar libera depozitul fără a se preocupa despre modificările aduse capacității deponentului este stabilită în mod clar de art. 1612 c. civ., iar faptul că în codul român nu s'au reprodus exemplele date de textul corespunzător francez (art. 1940), nu schimbă întru nimic această soluțiune, consacrată prin inversiune și de art. 1613 c. civ. — *C. Buc. I* . . . 38,301

2. — (*Bani dotali. — Clauză de întrebuințare. — Responsabilitatea depozitarului*). — Față de art. 1612 c. civ., și de principiul opozabilității către cei de al treilea a actelor dotale transcrise, depozitarul unor bani dotali este dator când restituie depozitul a se conforma clauzei actului dotal și a supraveghia întrebuințarea banilor fără care nu se consideră liberat în mod valabil. — *C. Buc. I.* 38,301

Despăgubiri civile.

(*Patron. — Prepus. — Inculpat. — Achitare*). — Instanțele corecționale nu pot condamna pe patronul inculpatului la despăgubiri civile față de reclamant în caz de achitare a inculpatului, deoarece potrivit art. 2. și 3 din procedura penală, numai daunele cauzate printr-o infracțiune la legea penală pot fi acordate de instanțele penale, iar nu și atunci când daunele provin dintr'un quasi-delict sau dintr'un delict civil, pentru care numai instanțele civile au facultatea să statueze. — *Cas. II* . . . 26,205

Divorț.

1. — (*Ordonanță prezidențială. — Dacă femeia poate pe această cale cere isgonirea bărbatului*). — Spre a se putea hotărâ asupra unei cereri pe calea ordonanței prezidențiale indicată de art. 66 bis, pr. civ. trebuie ca afacerea să fie de natură urgentă și să se urmărească păstrarea unui drept care s'ar păgubi prin întârziere.

Această procedură, utilă pentru interesul unei bune administrații a justiției, creată de legiuitorul procedurii revizuită la 1900, fiind cu totul excepțională și, ca atare de cea mai strictă interpretare, nu poate fi aplicată decât la cazurile anume indicate de art. 66 bis, pr. civ., pentru că orice aplicare mai largă la alte cazuri, care ar avea numai o analogie cu cele arătate de acest text, ar constitui un abuz, înființând o jurisdicție ordinară pe această cale excepțională pentru afaceri care, fără niciun pericol, ar putea fi hotărâte conform procedurii ordinare. (Observație de D. Alexandresco). — *T. Bacău* . . . 35,278

2. — (*Cauză determinată. — Soț vinovat. — Treime din avere cuvenită copiilor*). — Treimea cuvenită copiilor din

averea soțului vinovat se socotește numai asupra averii pe care soțul o posedă în momentul introducerii cererii de divorț, iar nu și asupra celei ce eventual ar surveni soțului în timpul divorțului până la rezolvarea lui definitivă. — *Cas. I* . . . 28,223

Dobrogea.

1. — (*Competința tribunalelor mahomedane. — Organizarea familiei. — Puterea părintească. — Succesiunile ab intestat*). — Legea organizării judecătorești din Dobrogea dela 1886, stabilește prin art. 39, că tribunalele mahomedane din Dobrogea sunt competente de a judeca toate afacerile dintre Mahomedani relative la organizarea familiei puterea părintească și succesiunile ab intestat, conformându-se legilor și uzurilor musulmane, fără a le impune vre-o restricție în această privință; de unde rezultă că tot ce se referă și e în legătură cu asemenea chestiuni, aceste instanțe judecătorești sunt în drept a le rezolva.

Prin urmare, în materie de succesiune ab intestat, tribunalele mahomedane nu au numai competență de a stabili calitatea, numărul și porțiunea cuvenită fiecărui moștenitor, dar și de a face lichidarea și împărțirea succesiunii. (Nota de S. R.). — *C. Galați I.* . . . 30,237

2. — (*Pământuri «Mirie». — Dacă pot fi vândute pentru plata de datorii*). — După art. 52 din legea funciară otomană, terenurile de cultură numite «Mirie», nu pot fi vândute nici într'un caz pentru plată de datorii. — *C. Galați I* . . . 30,237

3. — (*Pământuri «Mülk». — Aplicarea legii șeriatalului și uzurilor musulmane*). — Dacă în privința terenurilor numite «Mirie» se aplică legea funciară otomană, în privința terenurilor de cultură numite «Mülk», se aplică legea șeriatalului și uzurile musulmane. — *C. Galați I* . 30,237

4. — (*Proprietatea imobiliară. — Ordine publică*). — Prescripțiunile art. 111 din legea pentru organizarea Dobrogei noi după care valorificarea dreptului de proprietate imobiliară rurală obținută pe temeiul oricărui fel de titluri, deci și prin acela al unei sentințe definitive, fiind dispozițiuni de ordine publică, urmează ca justiția din oficiu să facă a fi respectate. — *C. Constanța* . . . 32,253

Donățiuni între vii și testamente.

1. — (*Raport. — Legate. — Dacă sunt supuse raportului*). — Obligațiunea eredelui de a raporta la masa succesorală liberalitățile primite dela defunct, nu se aplică decât liberalităților între vii iar nu și celor testamentare. — *Cas. I* . . . 17,129

2. — (*Erede rezervatar. — Legat. — Dacă e supus raportului*). — În legislațiunea noastră numai donațiunile între vii fiind supuse obligațiunei raportului, urmează că eredele rezervatar când este în același timp și legatarul unei porțiuni din succesiune, poate reclama pe lângă legatul său și rezerva ce i se cuvine ca erede ab intestat chiar dacă legatul nu cuprinde o dispensă expresă de raport, o asemenea dispensă fiind virtual cuprinsă în orice liberalitate testamentară. — *Cas. I* . . . 17,129

Donățiune între soți.

(*Survenire de copii. — Revocare*). — Donațiunea făcută de către un soț celuilalt soț, nefiind făcută în favoarea căsătoriei ci în favoarea soțului donatar, constituie o donațiune obișnuită, care nu poate fi sustrasă prin nimic

din sfera de aplicație a art. 836, c. civ., și prin urmare are a fi socotită ca revocată în caz de survenire de copii.— *C. Buc. I.* 53,418

Dotă.

1. — (*Clauză de reîntrebuințare. — Reîntrebuințare în contra stipulațiilor actului dotal. — Nulitate relativă*). — Cu toate că reîntrebuințarea unor bani făcută în contra stipulațiilor din actul dotal este nulă, totuși această nulitate nefiind de ordine publică, ci numai relativă, nu poate fi invocată decât de femea măritată sau de moștenitorii ei.— *C. Buc. I.* 11,82

2. — (*Imobil cumpărat cu bani dotați. — Clauza de reîntrebuințare. — Dotalitatea imobilului*). — Imobilul cumpărat în timpul căsătoriei cu bani dotați în virtutea unei clauze de reîntrebuințare devine dotal, indiferent dacă în actul de achiziție se menționează sau nu că imobilul a fost cumpărat cu bani dotați.— *C. Buc. I.* 11,82

3. — (*Imobil cumpărat cu bani dotați în virtutea clauzei de reîntrebuințare. — Condițiunea ce urmează*). — Imobilul dobândit în virtutea unei clauze de reîntrebuințare urmează condițiunea imobilului vândut.— *C. Buc. I.* 11,82

4. — (*Imobil. — Clauza de reîntrebuințare. — Instrăinare*). — Instrăinarea unui imobil dotal stipulat alienabil cu clauza de reîntrebuințare este nulă dacă reîntrebuințarea nu a fost făcută.— *C. Buc. I.* 11,82

5. — (*Imobil dobândit cu bani dotați. — Plus-valută*). — Imobilul dobândit în parte cu bani dotați de către femeia măritată prin îndeplinirea clauzei de reîntrebuințare, dacă valorează mai mult decât imobilul înlocuit, nu devine dotal decât până la concurența sumei ce trebuia întrebuințată, deoarece reîntrebuințarea trebuie să procure femeii numai echivalentul imobilului instrăinat, căci altfel soții ar putea mări dota la infinit în detrimentul averii parafernale.— *C. Buc. I.* 11,82

6. — (*Act dotal. — Condiția ca donatarii să îngrijească de donator. — Neîndeplinire. — Efecte*). — Condiția ca donatarii să îngrijească de donator prevăzută într-un act dotal, se consideră ca o sarcină, a cărei neîndeplinire atrage revocabilitatea actului, iar nu ca refuzul de alimente prevăzut de art. 831, al. 3, c. civ. și care ar face ca donațiunile cu titlu de dotă să nu fie revocabile conform art. 835, c. civ.— *J. Coroști* 26,208

Dovada cu martori.

(*Contract de închiriere. — Dreptul de subînchiriere*). — O mărturisire juriceară nu se poate scinda, ci trebuie luată în întregul ei, dacă partea care se prevalează de dânsa nu are nici un alt mijloc de dovadă. (Observație de I. Gh. Profireu).— *T. Putna I* 64,508

E

Emblemă.

(*Drept patrimonial. — Fond de comerț. — Vindere. — Dacă cuprinde în sine și emblemă*). — Cu toate că emblema constituie un drept patrimonial și aparține în plină proprietate celui dintâi care a adoptat-o, totuși ea fiind numele fondului de comerț, îl urmează pe acesta în schimbările sale de proprietate și devine proprietatea aceluia care dobândește fondul de comerț, oricare ar fi titlul de achiziție, contract, licitație publică sau testament, chiar dacă nu s'ar face mențiune de emblemă în actul ce transmite proprietatea fondului comercial, de oarece cel care

cumpără fondul comercial, cumpără implicit și dreptul de a-l denumi cu numele sub care e cunoscut.— *T. Ilfov I com.* 7,53

Embatic.

(*Vie. — Distrugere prin filoxeră. — Dacă atrage desființarea embaticului*). — Distrugerea unei vii în embatic, din cauză de forță majoră, cum este filoxera, nu atrage de drept desființarea embaticului, ci judecata după reclamația proprietarului, apreciind împrejurările, este datorare să acorde embaticarului un termen, pentru replantarea vici, și numai în caz când nu se conformă acestei îndatoriri să declare embaticul desființat.— *Cas. I.* 15,114

Erede aparent. — Vezi *moștenitor aparent*.

Evicțiune.

(*Prescripțiunea de cinci ani. — Imobil adjudecat. — Persoane capabile*). — Prescripțiunea de cinci ani, prevăzută de art. 568, pr. civ., nu este aplicabilă, când imobilul adjudecat a făcut obiectul unei vânzări benevole între persoane capabile, și pentru că, chiar dacă ar fi vorba despre o licitație pentru bunuri de minori, încă art. 688 și 689, pr. civ., care se ocupă de regulile privitoare la asemenea vânzări, nu declară aplicabile în acest caz dispozițiunile art. 568 suscitată.— *C. Buc. II* . . . 73,579

Executare.

1. — (*Formulă executorie. — Sechestrul-asigurător. — Act Autentic. — Exigibilitate. — Suspendare*). — Este nulă formula executorie pusă pe un act autentic a cărui exigibilitate a fost suspendată în virtutea legii excepționale din 9 Iulie 1913, pentru suspendarea termenilor de plată în timp de război, precum nul este și sechestrul asigurător înființat pe baza unui asemenea titlu, de oarece potrivit art. 613, pr. civ., nu se poate ordona un sechestrul asigurător, decât sub condițiunea ca creanța să fie ajunsă la termen, iar creanța a cărei exigibilitate a fost suspendată în virtutea menționatei legi nu poate servi de bază pentru înființarea unui sechestrul asigurător.— *C. Buc. I.* 14,106

2. — (*Hotărâre dată între alții. — Terțiu. — Contestațiune*). — Pentru ca un terțiu să aibă dreptul a se opune la executarea unei hotărâri dată între alții prin care s'a revendicat un pământ, trebuie să se constate și să nu se tăgăduiască că acel pământ se stăpânește de dânsul.

Prin urmare, un terțiu care nu stăpânește imobilul ce a făcut obiectul unei judecăți între alte persoane, nu poate fi primit să opună pe calea contestațiunii chestia proprietății acelui imobil și contestația lui cată a fi înlăturată pe această singură considerație a lipsei de stăpânire.— *Cas. II* 35,277

3. — (*Contestație — Ultim act de executare*). — Prin «ultim act de executare», în sensul art. 403, pr. civ., se înțelege jurnalul dat de completul tribunalului, compus din cel puțin doi judecători, și prin care se constată aducerea completă la îndeplinire a executării ordonate. *T. Botoșani* 62,491

4. — (*Cărți de judecată. — Localitate în afară de resortul judecătoriei*). — Deși, potrivit art. 109 din legea jud. de ocoale și art. 99 din regulamentul de aplicare, executarea cărților de judecată se face, în comunele urbane, și de către comisarii de poliție, fără a se face mențiune despre necesitatea comisiunilor rogatorii, însă când executarea are a se îndeplini în altă localitate decât cea

de reședință a judecătoriei, necesitatea unei investiții de către instanța care vrea să execute către instanța care execută se impune, atât după texte precise, cât și de principiul regulilor de competență care predomină toate formele de procedură. — *Cas. II.* 64,506

5. — (*Titlu executor. — Contestațiune. — Valoarea litigiului. — Dreptul de apel*). — Dreptul de apel, recunoscut de art. 402, pr. civ., în materie de contestațiune la executare, trebuie înțeles în sensul principiilor generale în materie de competență, adică că contestația va fi sau nu judecată cu dreptul de apel după valoarea obiectului de contestație, care determină competența.

Prin urmare, dacă, obiectul unei contestațiuni judecate de tribunal e numai de 117 lei, tribunalul a judecat acea contestație în primă și ultimă instanță, fără drept de apel, și în atare caz, Curtea urmează a respinge apelul ca neadmisibil. — *C. Craiova I.* 80,638

Executare silită.

1. — (*Act de ipotecă. — Autentificare dată de Tribunal. — Executare*). — Executarea unui act de ipotecă a cărui obiect este împrumutul unei sume de 1.500 lei, iar ca garanție ipotecară un pământ cu o întindere mai mică de trei hectare și care s'a autentificat de tribunal, se dispune de tribunal și se face prin agenții săi de urmărire, conform art. 372, pr. civ., iar nu prin judecătorul de ocol conform art. 110 din legea judecătoriilor de ocoale. — *T. Tecuci.* 5,38

2. — (*Creanță. — Natura ei*). — Atât în codul civil, cât și în procedura civilă, neexistând nici un text de lege care să prevadă cuantumul creanței pe temeiul căreia se poate face o urmărire, urmează că urmărirea poate fi exercitată de către un creditor, oricât de mică ar fi cifra care reprezintă cuantumul creanței sale. — *C. Buc. I.* 59,468

3. — (*Creditor. — Creanță. — Cuantumul ei. — Dacă poate împiedica executarea urmăririi*). — Potrivit art. 378 pr. civ., nici o urmărire asupra bunurilor mobile sau imobile nu poate avea loc decât în virtutea unui titlu executor și pentru o datorie certă și lichidă. — *C. Buc. I.* 59,468

4. — (*Creanță certă și lichidă. — Plăți succesive. — Dacă schimbă natura creanței*). — Creanța este certă, când nu este contestată în existența ei, iar lichidă atunci când cuantumul ei din titlul pe care o constată nu este contestat, și o asemenea creanță nu-și schimbă natura, chiar dacă posterior debitorul ar fi făcut mai multe plăți succesive în contul ei. — *C. Buc. I.* 59,468

5. — (*Contestație. — Instanță. — Cauțiune depusă de debitorul contestator*). — Spre a avea loc suspendarea sau oprirea unei urmăriri, partea contestatoare e obligată ca odată cu înmânarea contestațiunii, să depună și o sumă care va avea de scop a servi spre îndestularea creditorului urmăritor pentru daunele ce le-ar suferi din cauza acestei împiedicări momentane de a executa, și care sumă variază, după cum are a se cere suspendarea sau de a se opri începerea executării. (Observație de I. Gh. Profiriu). — *J. Odobesti.* 71,565

6. — (*Suspendare. — Oprirea de a se începe o urmărire. — Cauțiune*). — Când instanța de judecată într-o contestație asupra unei urmăriri este și instanța de executare, suma ce va fi rămasă disponibilă din cauțiunea ce a fost depusă de debitorul contestator pentru suspenda-

rea executării, după ce creditorul urmăritor se va fi îndestulat de daunele ce i s'a adus prin respingerea contestației, se va da imediat creditorului, în contul creanței ce se execută, fără a fi nevoie de vre-o propriere. (Observație de I. Gh. Profiriu). — *J. Odobesti.* 71,565

F

Faliment.

1. — (*Mărfuri vândute falitului înainte de declarare. — Neplata prețului*). — Dispozițiunile art. 814 c. com., potrivit cărora mărfurile expediate falitului și al căror preț nu l-a plătit încă, nu mai pot fi revendicate dacă în ziua declarării falimentului sunt ajunse în magazinele sale, având de scop a restrânge garanțiile vânzătorului, în interesul general al creditului, trebuie considerate ca dispozițiuni de ordine publică, astfel că vânzătorul nici direct nici indirect, nu-și poate rezerva proprietatea lucrului vândut. — *T. Prahova II.* 2,13

2. — (*Mărfuri vândute falitului înainte de declarare. — Stipulațiunea pactului comisoriu în privința neplății prețului. — Dacă poate fi valabilă*). — Stipulațiunea că o vânzare urmată de predare al cărei preț urmează a fi plătit la anumite epoci, să fie supusă condițiunii rezolutorii exprese, ca neplata uneia din rate la epoca determinată să atragă de drept rezilierea vânzării, iar mărfurile să reintre în proprietatea vânzătorului, nu poate fi opozabilă în caz de faliment al cumpărătorului și nici revendicarea nu poate avea loc asupra mobilelor ce primise în magazinele sale în ziua declarării falimentului. — *T. Prahova II.* 2,13

3. — (*Sentință declarativă. — Data încetării plăților. — Contestație înaintea tribunalului. — Dreptul de apel*). — Dreptul de a contesta înaintea tribunalului sentința care determină în mod provizoriu data încetării plăților, conține învederat și dreptul de a o apăla care poate fi exercitat de orice creditor, chiar când acela care apelează nu a luat parte la judecata înaintea primei instanțe, fiindcă într'un faliment massa creditorilor este reprezentată de judele-sindic și sentința asupra unei asemenea contestațiuni urmând a fi dată contradictor cu dănsul, este evident că dacă acesta nu a uzat de calea apelului, ea poate fi exercitată de orice creditor, cu condiție însă ca el să fie verificat și admis la massa falimentului. — *Cas. III.* 5,35

4. — (*Încetarea plăților. — Stabilirea epocii. — Acte frauduloase și ruinătoare*). — Din faptul că un comerciant recurge cu ocazia exercitării comerțului său la acte ruinătoare sau frauduloase se poate deduce că acel comerciant este în încetare de plăți.

În categoria actelor ruinătoare și frauduloase intră și actele de gaj sau de ipotecă prin care comerciantul își înstrăinează întreg patrimoniul său, sau întreaga sa activitate comercială, și aceasta fără a fi nevoie a se discuta dacă existau creditori anteriori actului sau dacă actul s'a făcut pentru acoperirea unui credit anterior. — *T. Ilfov I.* 26,207

5. — (*Refuz de plată. — Excepțiuni întemeiate*). — Exploatarea unei mori nefiind prin natura sa un fapt civil, ea poate fi socotită ca o afacere comercială sau civilă după scopul urmărit.

Prin urmare, când nu se dovedește cu nimic că scopul acestei întreprinderi era civil, obligațiunile contractate pentru instalarea moarei și cumpărarea motorului și ac-

cesoriilor trebuiesc socotite ca acte comerciale subiective, întrucât nu reese contrariul nici din natura contractului, nici din cuprinderea actului. — *T. Constanța* . . . 33,262

6. — (*Instrăinări făcute în epoca suspectă. — Dreptul de a cere anularea lor*). — Dreptul de a provoca anularea instrăinărilor făcute de falit în epoca suspectă a încetării plăților și la persoanele bănuite de lege, nu este un drept al falitului care să se exercite de sindic, dar aparține fiecărui creditor în parte și se exercită spre folosul lor, în puterea art. 723, c. com. — *C. Buc. III* . . . 52,410

7. — (*Instrăinări făcute în epoca suspectă. — Rude*). — Instrăinările făcute în epoca suspectă a începerii plăților nu înlătură aplicarea art. 724 c. com. fie că au avut loc între doi negustori, fie între două firme în care un asociat dintr-o firmă ar fi rudă cu altul din altă firmă, deoarece motivele de suspiciune sunt aceleași și legea nu face nici o distincțiune. — *C. Buc. III* . . . 52,410
— *V. și Bancrută*.

Fals.

1. — (*Cambii. — Inserarea clauzei «valoarea primită în alimente» — Poliță emisă în alb*). — Faptul unui creditor de a insera într-o poliță emisă în alb, fără știrea și consimțământul debitorului său, clauza «valoarea primită în alimente», dând astfel creanței sale un caracter privilegiat pe care nu-l avea realmente, constituie delictul prevăzut și pedepsit de art. 125, c. pen., de oarece întrunește toate elementele constitutive ale delictului: alterarea materială a adevărului, intenția frauduloasă, prejudiciul sau posibilitatea de prejudiciu. — *C. Buc. I* . 36,283

2. — (*Convențiune. — Exercițiul unui comerț. — Impedicare vremelnică. — Plăsmuire*). — O convențiune încheiată în scop de a împiedica în chip vremelnic exercițiul unui comerț sau industriei nu este isbită de o noutate care să o facă inexistență dacă împedizarea nu constituie un monopol și nu e contrară ordinei publice.

Prin urmare, plăsmuirea unei asemenea convenții constituie delictul de fals prevăzut și pedepsit de art 128 c. pen. — *C. Buc. I* . . . 60,477

Fapte de comerț.

1. — (*Agricultori. — Producte de pe moșii. — Vânzare*). — Conform art. 5 din codul comercial, acela care vinde produsele ce are după pământul cultivat de dânsul ca proprietar sau arendaș nu face act de comerț. Legea comercială hotărând astfel, s'a referit la operația propriu zis de cultivator, adică la vânzarea ce face producătorul în scopul de a realiza un beneficiu de cultură, iar nu și la acela care înfățișează caracterul unui act de comerț, speculând asupra diferenței de preț, în acest din urmă caz dânsul făcând o adevărată vânzare de produse, care după al II de sub. art. 3, c. com., este privit ca un act de comerț. (Adnotație de d-l Al. B. Djuvara). — *C. Craiova I* . . . 9,66

2. — (*Intenție de speculă comercială. — Munca și Capital*). — Comercialitatea unei operațiuni nu consistă în calitatea persoanelor ce o întreprind, ci în natura actului însuși. Este de ajuns ca din actele ce le săvârșește cineva să rezulte intențiunea de speculă comercială, care l-a îndemnat a le efectua, și ca munca și capitalul întrebuintat să tindă la circulațiune și la reproducție pentru ca să denote că cineva e comerciant și face fapte de comerț. — *C. Craiova II* . . . 9,66

3. — (*Tăiere și vânzare de pădure. — Mobil prin destinație*). — Este stabilit în doctrină și jurisprudență, că

luarea unei păduri spre a fi tăiată și vândută, în scopul realizării unui beneficiu, constituie un act de comerț, căci deși prin natura sa pădurea este imobilă, ca una ce este alipită solului, nu e mai puțin adevărat că atunci când ea se vinde spre a fi tăiată devine mobilă prin destinațiune, considerându-se de părți ca un lucru mobil, ca o marfă. (Adnotație de d-l Al. B. Djuvara). — *C. Craiova II* . . . 9,66

4. — (*Agricultori. — Vânzare de vite*). — Oridecâteori un proprietar de moșie sau arendaș, cumpără vite spre a le pășuna pe locurile unde nu se fac arături, vânzându-le în urmă după îngrășare cu prețuri mai ridicate, nu face fapte de comerț, fiind vorba de exploatarea sub diferite forme a moșiei ce cultivă și utilizând producția solului de care dispune pentru creșterea și îngrășarea vitelor. Când însă aceste cumpărări-vânzări se fac pe o scară întinsă, în mod repetat și continuu, numai pentru revindere, îngrășând vitele și câștigând asupra diferenței de preț, utilizând producția solului numai în acest scop, atunci aceste operațiuni sunt considerate ca fapte de comerț. (Adnotație de d-l Al. B. Djuvara). — *C. Craiova II* . . . 9,66

5. — (*Moară. — Instalare și exploatare*). — Potrivit art. 696, c. com., refuzul de plată nu se cere să fie bazat pe excepțiuni legale, ci pe excepțiuni pe care debitorul în buna sa credință să le socotească întemeiate, de unde rezultă că dispozițiunile art. 349, c. com., relative la excepțiunile ce se pot opune în acțiunile cambiale, nu și au aplicațiunea în materia falimentului unde obiectul acțiunii nu este plata unei datorii, ci constatarea imposibilității în care se află un comerciant de a face față obligațiunilor sale comerciale. — *T. Constanța* . . 33,262

Filiațiune —

1. — (*Stabilirea rudeniei în materie de succesiune. — Dovada cu martori*). — Proba prin acte de stare civilă și prin posesiunea de stat este cerută numai pentru stabilirea filiațiunii copiilor legitimi într-o acțiune în contestațiune de stat, iar nici de cum pentru stabilirea gradului de rudenie într'un interes pur pecuniar cum ar fi în materie de moștenire, caz în care proba pentru stabilirea rudeniei se poate face în conformitate cu dispozițiunile art. 33 c. civ., și prin martori. — *C. Buc. I* . . 29,228

2. — (*Copii. — Lipsa actului de căsătorie al părinților. — Contestație*). — Din dispozițiile art. 179, c. civ., rezulta că legitimitatea copiilor născuți din două persoane care au viețuit împreună în public ca bărbat și femei și care amândouă au încetat din viață, nu poate fi contestată sub singurul cuvânt că nu se prezintă actul de căsătorie oridecâteori această legitimitate se dovedește printr-o posesie de stat necontrazisă prin actul de naștere.

Prin urmare, pentru ca acel ce invoacă filiațiunea legitimă să poată beneficia de dispozițiile art. 179, c. civ., trebuie să dovedească pe lângă posesia de stat de fiu sau fiică a părinților, necontrazisă de actul de naștere, și posesia de stat a preinșilor părinți, că ei erau considerați, prin felul lor de a fi, ca soți legitimi. — *Cas. I* . 58,457

Fraudă la lege.

(*Act simulat. — Rexervă. — Eludare*). — Frauda la lege constă în eludarea dispozițiunilor ei prin acte simulate, independent de manoperile frauduloase ce au putut fi întrebuintate, astfel că urmează a se considera ca fraudă la lege și a se admite proba cu martori pentru dovedirea

ei, oridecâteori un act simulat are de efect a atinge principiul de egalitate care trebuie să domnească între moștenitori, sau de a-i lipsi de rezerva lor. — *C. Galați* . 57,454

Fruete. — V. *Drepturi succesorale*.

Funcționari publici.

(*Retribuție. — Renunțare. — Dacă e valabilă*). — Contractul ce intervine între funcționarul public și Stat, are la baza sa legea care, organizând serviciul, a determinat atât îndatoririle celui ce-l îndeplinește, cât și drepturile lui, și după cum funcționarul nu poate, în timpul serviciului, să se abată dela îndatoririle lui, el nu poate nici să renunțe la salariul ce primește. — *Cas. I.* 46,363

G

Gaj.

1. — (*Contract real. — Tradițiune*). — Contractul de gaj fiind un contract real, el nu devine perfect cât timp lucrul gajat nu se află în posesiunea creditorului sau a unui terțiu ales de părți. — *T. Ilfov com. II* . . 14,109

2. — (*Act de dispoziție. — Capacitatea de a înstrăina*). — Constituirea unui gaj fiind un act de dispozițiune, urmează că persoana care îl constituie trebuie să aibă capacitatea de a înstrăina. — *T. Ilfov com. II* . . 14,109

Grănițuire.

1. — (*Vecini. — Obligația de grănițuire*). — Potrivit art. 584, c. civ., orice proprietar este în drept a obliga de vecinul său la grănițuirea proprietății alipite de a sa. — *C. Buc. I.* . . . 61,483

2. — (*Fonduri limitrofe. — Limită despărțitoare — Stabilirea ei*). — Grănițuirea consistă în a fixa, prin semne externe și văzute, limita ce deosebește două fonduri limitrofe, pentru a împiedica încălcările sau impresurările reciproce dintre vecini. — *C. Buc. I.* . . . 61,483

3. — (*Acțiune în grănițuire. — Perete despărțitor*). — Scopul grănițuirii fiind de a stabili hotare între proprietăți aparținând la persoane deosebite, este cert că, pentru ca o acțiune în grănițuire să fie admisibilă, trebuie ca proprietățile, fie ele chiar clădiri, să fie limitrofe, să existe între ele un spațiu liber de construcțiune și de așa natură, încât să existe îndoială asupra hotarelor.

Prin urmare, atunci când clădirile sunt alipite și întinderea lor se determină prin peretele despărțitor, sau când hotarul ce se pretinde să se stabilească, trece printr'un imobil indiviz, limitele acestor fonduri fiind deja marcate prin zidul despărțitor al clădirilor alipite, grănițuirea nu poate avea loc. — *C. Buc. I.* . . . 61,483

H

Hotărâre.

1. — (*Parte nemulțumită. — Căi de retractare. — Opoziție. — Apel*). — Simplul fapt al introducerii opoziției nu are de efect retractarea hotărârii opozate, atât timp cât opoziția nu a fost admisă în fond și hotărârea opozată nu a fost înlocuită prin alta, dată asupra opoziției, iar dacă opoziția a fost respinsă ca nesfârșită sau ca inadmisibilă, adică fără ca prima instanță să fi statuat din nou, în fond, asupra acțiunii, prima hotărâre rămâne în ființă, iar situația părții nemulțumite pe acea hotărâre este întocmai ca și cum n'ar fi atacat-o cu opoziție, și deci este operant apelul regulat introdus la instanța superioară în cotra primei hotărâri. — *Cas. I.* . . . 40,315

2. — (*Instanță de apel. — Dispozitiv. — Considerente. — Eroare grosieră de fapt*). — Curtea de fond comite o eroare grosieră de fapt, care atrage casarea deciziunii sale, când înaintea sa apelantul justificând plățile făcute, această instanță, pedeparte, constată prin considerente că din suma prevăzută în dispozitivul primei instanțe apelantul a rămas debitor numai pentru un rest, iar pe de altă parte, prin dispozitivul deciziunii sale omite să rectifice dispozitivul sentinței apelate, pe care îl confirmă în totul. — *Cas. I.* . . . 74,585

Hotărnicie.

(*Vecini. — Deposedare. — Opunere. — Contestatie*). — Când pe cale de hotărnicie unul din vecini tinde a lua din posesiunea altuia o întindere de pământ fără a fi intentat pentru aceasta o acțiune în revindecare, nu este nevoie pentru celce se vede supus deposedării de a uza de calea contestațiunii, ci este suficient în asemenea caz să se opună la confirmarea hotărniciei, căci a decide altfel, ar fi a se admite ca pe cale de hotărnicie și pe simpla apreciere a inginerului hotarnic să se intervertească rolurile părților, silind pe posesor să se transforme în reclamant și să facă el dovada dreptului de proprietate, deși posesiunea îl dispensează de o asemenea probă până la dovada contrarie din partea celui care reclamă o schimbare în starea posesiunii. — *Cas. I.* . . . 38,300

I

Imobil dotal.

1. — (*Creditori chirografari ai femeii. — Act dotal. — Lipsă de transeriere*). — Creditorii chirografari ai femeii, neavând nici un drept asupra imobilului constituit dotă, nu pot opune lipsa de transeriere a actului dotal. — *C. Iași I.* . . . 56,446

2. — (*Stipulație de înstrăinare. — Preț declarat proprietatea bărbatului*). — Stipulația prevăzută într'un act dotal, că soțul are dreptul să înstrăineze moșia dotală, cu consimțământul soției, și să primească prețul pe creditul său personal, în baza principiului libertății convențiilor matrimoniale, consacrat de art. 1224, c. civ., este perfect valabilă, și conține două acte distincte: 1° un mandat pe care soția îl dă soțului de a vinde moșia; 2° constituirea soțului ca proprietar al prețului rezultat din vânzarea imobilului. — *C. Iași I.* . . . 56,446

3. — (*Acțiuni petitorii. — Acțiuni posesorii. — Exercițiu*). — Dreptul de a porni acțiunile petitorii și în genere acele cari tind la conservarea nudei proprietăți a unui imobil dotal, a cărui proprietate este rezervată femeii, aparține soției; iar acela care tinde la uzufructul unor asemenea bunuri, adică acțiunile posesorii, aparține soțului. — *J. Ocol Ologi* . . . 63,502

4. — (*Regula că cine poate înstrăina poate și ipotecă. — Dacă se aplică în materie de dotă*). — Regula generală din art. 1769, după care cine poate înstrăina poate și ipotecă, neavând alt scop decât acela de a determina capacitatea cerută pentru a putea ipotecă, nu-și poate avea aplicațiune într-o materie specială, cum este dota, în care, în interesul conservării dotei și al protecțiunii femeii, dreptul de a ipotecă a fost separat de acela de a înstrăina.

Astfel fiind, Curtea de apel a interpretat greșit și deci a violat art. 1248, 1252 și 1769 c. civ., când a decis că, în sensul acestor articole, dreptul de a înstrăina

imobilul dotat cuprinde virtual și dreptul de a-l ipotecă. (Observațiune de S. R.). — *Cas. I.* 78,617

5. — (*Clauză de înstrăinare. — Dacă implică dreptul de a ipotecă*). — Clauza prin care se permite înstrăinarea sau ipotecarea imobilului dotat, fiind derogatorie dela regula comună a inalienabilității, este de strictă interpretare, așa că o clauză formulată în acești termeni: «imobilele dotate se pot înstrăina», nu implică că părțile și-au rezervat și dreptul de a ipotecă, întrucât în accepțiunea sa proprie noțiunea de înstrăinare nu cuprinde în sine și pe aceea de ipotecare. (Observațiune de S. R.). — *Cas. I.* 78,617

Imobil prin natură.

(*Mașini. — Imobile prin destinație — Constituire în gaj*). — Clădirile fiind imobile prin natura lor chiar când sunt făcute de o persoană care nu este proprietara terenului, nu pot fi constituite în gaj, spre deosebire de mașinile și ustensilele afectate exploatării unei fabrici cari nu devin imobile prin destinație decât dacă sunt atașate exploatării fondului de însuși proprietarul terenului și prin urmare pot fi constituite în gaj. — *T. Ilfov com. II.* 14,109

Imobile rurale.

(*Străini. — Persoane fizice. — Persoane morale. — Dreptul la valoarea în bani*). — Art. 7, § V din Constituție, care oprește pe străini de a dobândi, prin orice mod de achiziție, deci, și prin succesiune testamentară sau ab intestat, imobile rurale în România, deși este dictat de o înaltă considerație a conservării naționale a Statului român, totuși n'a putut să schimbe, în cece privește pe străini, cu privire la imobilele rurale, ordinea succesorală prevăzută de codul civil; așa că străinii cari nu pot dobândi imobile rurale în natură, au, necontestat, dreptul la valoarea acestor imobile, soluție aplicabilă nu numai persoanelor fizice, dar și persoanelor morale străine, precum este Zemstovul rusesc. (Observațiune de D. Alexandresco). — *C. Iași I.* 48,377

Inceput de dovadă scrisă.

1. — (*Mărturisire făcută înaintea instanțelor de instrucțiune*). — Mărturisirea făcută cu ocazia unei instrucțiuni penale constituie un început de dovadă scrisă în sensul art. 1197, c. civ., numai atunci când este făcută în fața unei instrucțiuni regulate, adică în fața judecătorului de instrucție sau a tribunalelor corecționale, iar nu și când e făcută în fața agenților de instrucție cum sunt procurorii și comisarii de poliție. — *J. II Ploști.* 8,62

2. — (*Act prezintat în instanță. — Aprecierea judecătorului*). — Chestiunea de a se ști dacă un act prezintat ca un început de dovadă, face sau nu, prin termenii și afirmațiunile ce conține, să fie crezut ca adevărat faptul ce se pretinde a fi dovedit, este o chestiune de fapt, ce cade în exclusivă atribuție a instanțelor de fond, afară numai dacă, din termenii întrebunțați, nu rezultă că faptul alegat este contrazis sau confirmat în mod categoric, în care caz nu mai poate fi vorba de un început de dovadă, actul ne mai dând loc la interpretare. — *Cas. I.* 67,531

Incheeri premergătoare.

(*Caracterul lor. — Dacă se poate reveni asupra lor*). — Potrivit art. 160 proc. civ., incheerile premergătoare care tranșează chestiuni atingătoare de fondul procesului, ridicate de părți și debătute contradictoriu, sunt definitive pentru instanța care le-a pronunțat și acea instanță nu

mai poate reveni asupra lor, fără a nesocoti autoritatea lucrului judecat.

Astfel, jurnalul prin care, în urma desbaterilor între părți, Curtea a considerat pe intimat ca decăzut din dreptul de a mai presta jurământul ce i s'a deferit, constituind un punct judecat și câștigat între părți, nu se mai poate reveni asupra lui. — *C. Buc. II.* 79,628

Inchiriere (Contract de).

1. — (*Clauze. — Interpretare. — Denaturare. — Controlul Curței de casație*). — Dacă instanțele de fond sunt suverane de a interpreta clauzele unui contract, spre a afla care a fost intențiunea părților, acest drept însă nu-l au decât în caz când clauzele ar fi obscure și îndoelnice, iar nu și atunci când clauzele sunt clare și categorice, și nu mai lasă nici o îndoială asupra intențiunii părților, iar spre a recurge la interpretare, nu este destul ca instanța de fond să afirme că pentru dânsa clauza din contract ar fi lipsită de claritate, ci trebuie ca în adevăr acea clauză să fie astfel redactată încât să dea loc la mai multe înțelesuri și, în această privință, judecata ei cade sub controlul și cenzura Curței de casație, când partea s'ar plânge de denaturarea contractului. — *Cas. I.* 3,19

2. — (*Obligațiunea impusă chiriașului de a da concediu. — Nerespectare. — Prejudiciu. — Daune*). — Clauza prin care se stipulează obligațiunea pentru chiriaș, ca în cazul când nu ar mai voi să locuiască imobilul după expirarea contractului, să anunțe pe proprietar cu șase luni mai înainte de termenul expirării, nu are decât un singur înțeles, acela al facultății concedată chiriașului de a rămâne mai departe în imobilul închiriat pe un nou termen, căci numai astfel eră firesc ca proprietarul să ia o măsură de precauție pentru cazul când chiriașul ar voi să se mute, spre a-și putea găsi la timp un alt chiriaș.

Prin urmare, chiriașul, dacă nu va anunța că se mută în termenul defipt, este presupus că a înțeles să prelungească contractul pe un nou termen, și este responsabil de daune când, fără a da congediul stipulat, părăsește imobilul la sfârșitul contractului său. — *Cas. I.* . . . 3,19

3. — (*Sublocatar. — Fraudă comisă în contract. — Omisiunea instanței de fond de a se pronunța. — Dacă e esențială*). — Când subchiriașul chemat în instanța de reziliere de către chiriaș opune acestuia lipsa de calitate legală și inexistanța dreptului său de locatar principal, invocând fraudă comisă de acesta prin inserarea printre linii în contractul de subînchiriere a calității sale de cessionar al unui contract principal de închiriere asupra imobilului, dacă hotărîrea instanței de fond se susține în fapt pe împrejurarea că, în interval, s'a recunoscut ca valabil un alt contract de închiriere luat de chiriaș prin licitație publică, omisiunea instanței de fond a se rosti asupra fraudei comise în contractul de subînchiriere, singurul pe care părțile l-au avut în vedere, nu este esențială. — *Cas. I.* 16,121

4. — (*Proprietar. — Cerere de evacuare. — Îngăduință acordată chiriașului*). — Curtea poate, făcând uz de facultatea acordată de art. 1021 c. civ., să acorde chiriașului un termen de evacuare, când proprietarul nu a făcut diligențele necesare pentru a se rezolva cât mai grabnic cererea sa, lăsând să treacă epoca obișnuită de închirierea imobilelor. — *C. Craiova I.* 16,125

5. — (*Chirie. — Ofertă reală. — Neîndeplinirea acestei formalități. — Dacă atrage rezilierea contractului*). — Atunci când proprietarul locator are obligațiunea de a se pre-

zenta la domiciliul locatarului spre a 'i cere plata chiriei, iar locatarul are obligațiunea expresă de a face această plată la termene fixe, acesta nu este în culpă pentru neplata chiriei dacă mai întâi locatarul nu 'și-a îndeplinit obligațiunea de a se prezenta la locatar să-i ceară plata; iar liberațiunea prin oferte reale urmate de consemnatiune nu este impusă locatarului, ci este lăsată la facultatea sa de a uza de această cale numai când va avea interes de a se libera de plată și neuzând de această cale consecința este numai că debitorul nu s'a liberat de obligațiunea plății, iar nu că nu s'a conformat clauzei rezolutorie exprese de a face plata la termenul statornicit prin contract. — *J. Odobești* 18,142

6. — (*Relocațiune. — Plata chiriei. — Dispoziție aplicabilă la arendare*). — Dispoziția art. 1453 c. civ., de a se plăti proprietarului chiria până la o nouă relocaliune în caz de reziliere a contractului din culpa chirieșului, cuprinsă sub titlul: «reguli particulare la închiriere», se aplică și la contractele de arendare, întrucât măsura luată de acest articol este mai mult o aplicațiune a dreptului comun, după care neexecutarea unei obligațiuni supune pe debitor la plata daunelor-interese care au putut fi prevăzute în momentul contractării. — *C. Constanța* 46,364

7. — (*Reînchiriere. — Calcularea timpului necesar*). — Timpul necesar la reînchiriere se calculează după probabilități, fiind admis de jurisprudența franceză că cuprinde termenul curgător și cel următor rezilierii. *C. Constanța* 46,364

8. — (*Reînchiriere. — Desdaunare. — Alocațiune «à forfait»*). — Plata despăgubirilor făcându-se îndată printr'o alocațiune «à forfait», — cu pagubă sau câștig — urmează de aci că acest mod de dezdaunare, după cum ar putea păgubi pe proprietar când ar trece un termen mai lung până la reînchiriere, drept este să-i și folosească, dacă închirierea s'a făcut mai de vreme sau chiar îndată. — *C. Constanța* 46,364

9. — (*Transiriere — Termen mai mare de trei ani. — Reducțiune*). — Contractele de închiriere sau arendare pe un termen mai mare de trei ani, netranscris în registrul de transcripțiuni, dar cu dată certă, nu sunt lipsite de orice efect juridic față de terții achizitori ai imobilului, ci numai reducibile la termenul de trei ani. — *C. Galați I* 59,469

10. — (*Obligațiunile locatarului. — Locatar. — Turburarea folosinței*). — Dacă proprietarul nu-și îndeplinește obligațiunea de a garanta pe chiriaș de folosința lucrului închiriat, făcând să dispară turburarea adusă acelei folosințe, chiriașul este în drept să refuze plata chiriei până la încetarea turburării, în care caz el nefiind în culpă, pactul comisoriu nu poate să opereze contra lui. — *Cas. I* 74,555

11. — (*Imobil închiriat la mai mulți locatari. — Contract comutativ. — Solidaritate*). — Obligațiunea luată de mai mulți chiriași de a plăti o sumă de bani drept chirie a unor imobile, nu este indivizibilă nici prin natura obiectului care este divizibil, nici prin intențiunea părților, atunci când din nici o clauză a contractului nu rezultă că părțile au privit plata chiriei ca indivizibilă.

Prin urmare, tribunalul a făcut o bună aplicațiune acestui principiu, când a decis că intimații chiriași nu pot fi obligați solidar la plata chiriei reclamată de recurent, atât pe motiv că obligațiunea lor nu este indivizibilă prin natura ei, cât și pentru că părțile nu au stipulat expres solidaritatea, în ce privește plata prețului chiriei. — *Cas. I* 79,628

Indiviziune (eșire din).

1. — (*Acțiune. — Pretențiuni asupra imobilului de împărțit. — Stabilirea dreptului de proprietate*). — Acțiunea pentru eșire din indiviziune presupune necontestată calitatea de moștenitor și existența unei indiviziuni de drept, indiferent dacă posesiunea de fapt o au toți comoștenitorii asupra averii a cărei împărțeală se cere.

Prin urmare, atunci când cu ocaziunea unei cereri de eșire din indiviziune se ridică pretențiuni de exclusivă proprietate asupra întregii sau a unei porțiuni din averea supusă împărțelei, trebuie ca în prealabil să se stabilească că acea avere face parte din patrimoniul lui de cujus și numai în urmă după aducerea ei la masa succesorală, să se procedă la îndeplinirea formelor prevăzute de lege pentru împărțeală. — *Cas. s. u.* 25,198

2. — (*Moșneni. — Citare în instanță*). — Într'un proces de eșire din indiviziune între moșneni, aceștia urmează a fi citați individual după dreptul comun, iar nu prin o citație colectivă ca ceată conform art. 75, al. 11 pr. civ. — *T. Mușcel* 36,285

3. — (*Bunuri nemișcătoare. — Loturi. — Comoștenitori. — Titluri de proprietate*). — Orice acțiune în justiție urmărind stabilirea unor drepturi protivnice, ce se fixează prin hotărîrea care pune capăt litigiului, rezultă că această hotărîre, dacă rămâne definitivă, formează titlul părții câștigătoare în proces.

Astfel fiind, în acțiunea pentru eșire din indiviziune, titlul este hotărîrea care stabilește loturile moștenitorilor, în care se cuprind și nemișcătoarele ce s'au adjudecat asupra lor; pe când în vânzările silite de bunuri nemișcătoare, cari au de scop exproprierea datornicului, titlul adjudecatului asupra nemișcătorului este ordonanța de adjudecare. — *C. Iași II* 75,594

4. — (*Bunuri nemișcătoare. — Vânzare prin licitație publică. — Cumpărător străin de moștenire*). — Când nemișcătorul vândut pentru eșire din indiviziune sau nemișcătorul unui minor se adjudecă asupra unui străin de moștenire, trebuie să se dea adjudecatului ordonanță de adjudecare, ca și la vânzările silite, întrucât acest act este titlul său de cumpărare la licitație. Aceasta explică de ce legea, prin art. 689 pr. civ., nu declară comune vânzărilor așa zise voelnice, art. 558 privitor la eliberarea ordonanței de adjudecare, ceea ce însă nu exclude aplicarea acestui articol în cazul excepțional al adjudecatului străin, rezultând aceasta din economia legii și din facultatea dată judecătorilor de a aplica dispozițiile legii prin analogie la cazurile dubioase sau neprevăzute de lege. — *C. Iași. II* 75,594

Instrucțiune.

1. — (*Judecător de instrucție. — Fapte necuprinse în rechizitoriu. — Complici și coautori*). — Judecătorul de instrucție sezisat în privința unui inculpat poate fără un supliment de rechizitoriu să inculpe pe toți autorii sau complicitii unui același fapt. — *C. Buc. c. a.* . . . 34,269

2. — (*Judecător. — Rechizitorul procurorului. — Sexisare. — Fapt determinat*). — Judecătorul de instrucție fiind sezisat prin rechizitoriu de un fapt iar nu de un delict determinat, nu poate să refuze de a deschide informațiuni asupra faptului imputat sub motiv că el nu constituie delictul vizat prin rechizitoriu. — *C. Buc. c. a.* . . . 34,269

Interdicțiune.

(*Acte făcute înainte de a fi cerută. — Acțiune în anulare. — Uzul rațiunei*). — Interpretarea dată de jurispru-

dență art. 449 c. civ., permite atacarea actelor pentru smintire, imbecilitate sau nebunie furioasă chiar de persoana atinsă de demență, cu toate că interdicția n'a fost nici pronunțată, nici cel puțin cerută. Prin urmare, din moment ce o persoană ar putea stabili în fapt, prin orice mijloc de dovadă, că, în momentul când a contractat, n'avea uzul rațiunii, actul se poate declara inexistent pentru lipsă de consimțământ și inexistența lui poate fi propusă oricând de cel atins de alienație mintală. — *T. Tecuci* 55,438

Intervenție în apel.

(*Mijloace de apărare. — Parte principală*). — Oricât de criticabile ar fi motivele prin care o decizieune admite în apel o intervenție ca făcută de cel de al treilea pentru apărarea drepturilor sale, totuși din moment ce s'a respins prin decizie mijloacele de apărare opuse de partea principală și ale cărei drepturi în definitiv intervenientul voia să le apere, urmă ca și cererea de intervenție pentru apărarea acestuia să fie de asemenea respinsă, fără a se putea invoca violarea art. 248 pr. civ. — *Cas. I.* . 16,121

Ipotecă.

(*Titlu executor. — Terțiu. — Urmărire*). — Ipoteca fiind un drept real, creditorii ipotecari pot să urmărească imobilele ipotecate și să ceară scoaterea lor în vânzare, în mâinile oricui s'ar găsi, fără să fie nevoie ca, față de acest detentor, să se judece mai întâi spre a-și valida dreptul său. — *C. Craiova I.* 78,620

Islazuri comunale.

1. — (*Proprietari. — Cesiune. — Optime din terenul cultivabil*). — În sistemul adoptat de legea învoelilor agricole actualmente în vigoare, cesiunea de izlazuri este facultativă pentru proprietari și nesupusă deci unei sancțiuni coercitive, această lege prescriind numai ca un deziderat, prin art. 11, ca islazul să nu fie mai mare decât o optime din moșia cultivabilă, pentru că tot legiuitorul, prin art. 13 alin. final, prevede posibilitatea pentru comună de a primi totalitatea izlazului de care are nevoie dela același proprietar, peste optimea din terenul său cultivabil. — *C. Buc. III.* 68,539

2. — (*Minori. — Abilitare. — Formalități. — Scutire*). — Legiuitorul, prin art. 23 din legea învoelilor agricole, derogând dela dreptul comun, abilitază pe minori de a vinde, prin bună înțelegere, prin reprezentanții lor legali, pământurile necesare comunelor pentru islazurile comunale, și această scutire de formalități o decretează în mod general, ceea ce înseamnă că a înțeles să o aplice oricâteori reprezentanții minorilor înstrăinează imobilele pentru islazuri în condițiunile textelor de lege care reglementează această materie.

Astfel fiind, ambele texte, atât cel ce privește cesiunea unei optime din terenul cultivabil, cât și cel ce se referă la cesiunea întregii moșii pentru islazuri, urmează a se aplica proprietarilor majori ca și minori, legea nefăcând nici o deosebire. — *C. Buc. III.* 68,539

3. — (*Constituție. — Cumpărare de bună voe. — Perfectarea contractului*). — Constituirea izlazurilor comunale urmând a se face după lege, prin cumpărătoare de bună voe între comună și proprietari, iar nu în mod silit prin acte de autoritate din partea Statului, exercitate fie asupra proprietarilor, fie asupra comunei, rezultă că în privința condițiunilor necesare pentru perfectarea contractului de vânzare-cumpărare de izlaz, trebuie să ne referim la principiile generale ale dreptului comun în materie

de vânzare voluntară, întrucât legea specială a învoelilor agricole nu aduce nici o derogare la aceste principii. —

Cas. I. 80,636

4. — (*Oferte. — Acceptare. — Refuz. — Incapacitatea comunelor. — Ministerul de Interne*). — În materie de islazuri, comunele sunt considerate ca incapabile numai când este vorba de a cumpără, ceea ce nu pot face fără aprobarea Ministerului de interne, garantul lor, iar nu și când este vorba de a refuza să cumpere, în care caz Ministerul neputând nici să cumpere pentru comune, nici să le constrângă, concursul de voințe nu se poate realiza și, ca consecință, oferta proprietarului cade îndată după refuzul ei, fără a mai avea vre-un efect obligatoriu. — *Cas. I.* . 80,636

Jandarmeria rurală.

(*Ofițeri. — Limită de vârstă*). — Ofițerii din jandarmerie rurală, având fixată o altă limită de vârstă de cât aceea prevăzută pentru ofițerii din armata activă, rezultă că limita de vârstă la care căpitanii de jandarmi urmează a fi trecuți în rezervă din oficiu, nu este cea de 50 de ani, prevăzută de legea poziției ofițerilor, ci cea de 56 ani, prevăzută de legea jandarmeriei rurale, iar art. 41 din această lege are a fi înțeles în sensul că, până la vârsta de 56 ani, ofițerii de jandarmerie au dreptul să fie menținuți în activitate de serviciu și nu pot fi scoși din oficiu decât dacă nu mai sunt în condițiune, iar dela 56 ani în sus, nu pot fi menținuți decât printr'un decret special, care să constate că sunt încă în condițiune, și care odată dat, face să nască pentru ofițer un drept de a fi menținut până la 58 de ani. — *C. Iași* . . 63,499

Joc la noroc.

(*Local de cărciumă. — Lipsă de permanență și continuitate*). — Un joc la noroc cu titlu original și izolat, ținut într'un local de cărciumă în care jucătorii s'au întâlnit accidental, fără ca acest local să fi fost deschis publicului în mod obișnuit pentru asemenea jocuri sau să fi fost destinat acestui scop, nu poate constitui delictul prevăzut de art. 350 din codul penal. — *Cas. II.* 6,44

Jurământ decizoriu.

1. — (*Deferire la prima instanță. — Retractare. — Deferire din nou în apel*). — După art. 1214 c. civ., numai partea care a retractat un jurământ acceptat de cealaltă parte, nu mai poate reveni ca să-l defere din nou.

Prin urmare, când partea care, deferind la prima instanță jurământul, a renunțat de a-l mai deferi înainte de a fi fost acceptat, în acest caz, nimic nu se opune ca partea să poată reveni și să-l defere din nou în instanța de apel. — *C. Buc. II.* 79,628

2. — (*Acceptare. — Mandatar*). — Dacă prestarea jurământului nu se poate face decât personal, acceptarea lui însă se poate face prin mandatar, fără ca pentru aceasta legea să ceară un mandat special. — *C. Buc. II.* 79,628

3. — (*Efecte. — Părți litigante. — Tranzacție*). — Legiuitorul, considerând jurământul ca un act de conștiință cu totul personal și individual, a limitat efectele lui numai între persoanele care l-au provocat și prestat sau refuzat, adică i-a atribuit efectele și caracterele unei adevărate tranzacții.

Astfel fiind, jurământul, ca și tranzacțiunea, nu produce efecte decât între părți sau reprezentanții lor uni-versali ori cu titlu universal, și nu poate atinge pe reprezentanții cu titlu particular, cari au câștigat drepturi anterior tranzacțiunei sau jurământului. — *C. Buc. II.* 79,628

L

Legat.

(*Școală comunală. — Sarcinile comunei*). — Legatul lăsat de un testator pentru copiii săraci dela școala comunală, se cuvine comunei respective care dela lege are în sarcina sa ajutorarea copiilor de școală primară, iar nu Cassei Școalelor, instituție creată în interesul general al instrucțiunii publice, care nu e în drept a culege decât legatele lăuate în acest scop, sau pentru o fundațiune de școală și învățământ ce ar cădea în administrațiunea sa. — *C. Iași II* 12,93

Legat condițional.

(*Substituție fideicomisară. — Deosebire între aceste legat și substituțiile oprite*). — Principiul care servește de criteriu pentru a se deosebi legatele condiționale de substituțiile fideicomisare este că, dacă una din liberalități este desființată prin neîndeplinirea condițiunii, atunci legatul se consideră ca condițional și ca atare, ca valid; dacă, din contră, cele două liberalități își produc efectul lor una după alta, la moartea primului gratificat, atunci există substituție fideicomisară (Observațiune de D. Alexandresco). — *C. Iași I* 48,377

Legat universal.

(*Vocațiunea ereditară. — Universalitatea bunurilor defunctului. — Legat cu titlul universal. — Legat singular*). — Legatul universal fiind o dispoziție prin care testatorul lasă, după moartea sa, la una sau la mai multe persoane, universalitatea bunurilor sale, conferă legatarului o vocațiune eventuală la totalitatea bunurilor testatorului.

Prin urmare, legatul unei sau a două moșii, fie în uzufruct, fie în plină proprietate, ale testatorului, nu constituie un legat universal, nici un legat cu titlul universal, de oarece legatul cu titlu universal poate avea de obiect o fracțiune a moștenirii, sau toate mobilele, sau o fracțiune din ele, etc. Un asemenea legat nu poate fi decât un legat singular sau particular. (Observațiune de D. Alexandresco). — *C. Iași I* 48,577

Legea nouă.

(*Efecte legale. — Fapt material generator de drepturi prezistente*). — Legea din 2 Ianuarie 1912, pentru organizarea meseriilor, creditului și asigurărilor muncitorești, transformând însuși criteriul juridic al responsabilității legale în materie de accidente profesionale întâmplate în fabrici și ateliere, nu poate avea caracterul unei simple legi procedurale de organizare a instanțelor și de regulare a competenței, și ca atare nu se poate aplica cu efect retroactiv și asupra accidentelor întâmplate anterior ei, dar a căror lichidare se urmărește sub regimul acestei legi. — *C. Iași II* 1,4

Legea asupra controlului străinilor.

1. — (*Ce se înțelege prin străini. — Dacă românii de origine din alte state sunt considerați ca străini de această lege*). — În lipsă de o dispozițiune clară în legea asupra controlului străinilor, trebuie să înțelegem prin cuvântul *străin*, din art. 1 și 9 al legii, pe străinii de naționalitate și prin urmare, în acest cuvânt nu pot fi înglobați și românii de origine supuși străini, cu atât mai mult, cu cât din desbaterile și lucrările Parlamentului rezultă în mod evident că aceasta a fost intențiunea legiuitorului. — *J. Hârșova* 59,471

2. — (*Românii de origine. — Protecțiune străină — Declarațiuni de renunțare*). — Românii de origine, stabiliți în țară, nu pot fi îndatoriti la obligațiunea de a posedă un bilet de liberă petrecere, ei nefiind considerați ca străini de legea asupra controlului străinilor, fiindcă art. 3 din regulamentul legii care le impune această obligațiune și nu-i scutește decât în cazul când declară că renunță la protecțiunea străină, nu poate fi aplicat conform art. 93, alin. 9 din Constituție, fiind contrar legii.

Dealtfel, regulamentul nu prevede nici un termen în care românii supuși străini trebuie să facă declarațiunea de renunțare la protecțiunea străină, astfel că o pot face oricând. — *J. Hârșova* 59,471

Legea firmelor.

(*Bănci populare. — Cooperative sătești. — Contravențiune*). — Băncile populare și cooperativele sătești, fiind considerate ca societăți comerciale, sunt datoare a se conforma legii pentru înscrierea firmelor, iar această formalitate are a fi îndeplinită personal, întrucât legea lor organică nu o prevede între îndatoririle puse judecătorului de ocol. — *Cus. II* 86,644

Legea meseriilor.

(*Controlori. — Incasatori. — Funcțiuni distincte. — Salariu*). — Din art. 5 al legii din 17 Martie 1906 rezultă că, deși controlorii ca și încasatorii corporațiunilor de meseriași sunt retribuiți din bugetul corporațiunilor, însă controlorii sunt numiți și revocați de ministerul industriei și comerțului, pe când încasatorii sunt numiți și revocați de comitetul corporațiunii, așa că funcția de controlor este publică și depinde de minister, pe când cea de încasator este particulară a corporației.

Prin urmare, tribunalul numai confundând aceste funcțiuni distincte și violând dispozițiunile citatei legi a decis că recurentul, deși îndeplinea ambele servicii, nu are dreptul să reclame decât un singur salariu. — *Cas. I* 46,363

Legea numelui.

1. — (*Acțiunea celor în drept contra uzurpărilor de nume. — Competența curții de apel din București*). — Acțiunea celor în drept contra schimbărilor de nume făcute după punerea în aplicare a codului civil și înainte de promulgarea legii numelui, de competența Curții de apel din București, nu poate fi admisă, dacă nu a fost intentată în termen de doi ani dela promulgarea legii numelui, potrivit alin. II de sub art. 18, adică înainte de 18 Martie 1897. — *C. Buc. I* 45,354

2. — (*Uzurpări de nume cunoscute. — Dovadă — Dreptul comun*). — Potrivit dreptului comun, obligațiunea dovezii este în sarcina celui ce reclamă și dispoziția ultimului alineat de sub art. 18 din legea numelui nu a schimbat acest principiu fundamental de drept. — *C. Buc. I* 45,354

3. — (*Rudenie. — Recunoașteri făcute în instanță. — Constatare. — Inadmisibilitate*). — Deși părătul a recunoscut în instanță, la interogatoriu, că nu există nici o legătură de rudenie între dânsul și reclamant, totuși Curtea nu poate să constate acest lucru în dispozitivul său, întrucât legea numelui nu prevede admiteri de acțiuni sub această formă, iar dacă este vorba de a se recurge la dreptul comun, bazându-se cererea pe teoria că numele constituie o proprietate, încă acțiunea nu poate fi admisă, căci aparține în acest caz numai tribunalelor ordinare

cercetarea întinderii sau restrângerii acestei proprietăți de natură specială. — *C. Buc. I.* 45,354

Legea proprietarilor.

1. — (*Judecare și pronunțare în camera de consiliu. — Nerespectarea acestei dispozițiuni*). — Dispoziția art. 12 din legea proprietarilor, care prevede judecarea și pronunțarea hotărârei în camera de consiliu, se întemează pe urgența afacerii, iar nu pe secretul desbaterilor sumare, și nerespectarea acestei dispozițiuni, nefiind prescrisă sub pedeapsă de nulitate, nu poate atrage casarea hotărârei, pronunțată conform dreptului comun în ședință publică, mai cu seamă când nu se vede, nici nu se justifică vreun prejudiciu din faptul că hotărârea nu s'a pronunțat în camera de consiliu. — *Cas. I.* 16,121

2. — (*Caracterul ei. — Dreptul comun. — Evacuare. — Îngăduință*). — Legea proprietarilor având de scop a pune la îndemâna proprietarilor mijloace grabnice pentru a putea ajunge la realizarea drepturilor ce decurg din contractele de închiriere sau arendare, a stabilit o procedură urgentă și sumară fără însă a modifica dispozițiile din dreptul comun care regulează raporturile dintre proprietari și chiriași.

Astfel fiind, Curtea poate examina și discuta cererea de îngăduință de evacuare, făcută de chiriaș, din punctul de vedere al dreptului comun, fără ca prin aceasta să violeze legea asupra drepturilor proprietarilor. — *C. Craiova I.* 16,125

3. — (*Apel. — Locatar apelant. — Alegere de domiciliu*). — Dispozițiunile art. 12 din legea proprietarilor, potrivit cărora apelul este nul, dacă celee uzează de dânsul nu face alegere de domiciliu în orașul de reședință al Curței sau a tribunalului, se aplică atât când apelantul este proprietarul cât și în cazul când apelul s'a făcut de locatar sau sublocatar. — *Cas. I.* 31,244

4. — (*Apel. — Locatar. — Domiciliu obligator*). — Dispozițiunile art. 4 din legea proprietarilor cari consideră pe locatar ca având domiciliul la imobilul închiriat se aplică numai în cazul când locatarul are calitatea de pârât sau intimat în acțiunea sau apelul proprietarului, în care caz este imposibil să i se ceară a face alegere de domiciliu; când însă locatarul este apelant, el trebuie să se supună dispozițiunii art. 12, dispoziție care formează dreptul comun al legii proprietarilor. — *Cas. I.* 31,244

5. — (*Alegere de domiciliu. — Dacă trebuie făcută în termeni sacramentali. — Simpla indicație a domiciliului*). — Legea proprietarilor necerând ca alegerea de domiciliu să fie făcută în termeni sacramentali, urmează că simpla indicațiune a domiciliului unde să fie citat constituie o alegere de domiciliu în sensul art. 12 din legea proprietarilor. — *Cas. I.* 31,244

6. — (*Alegere de domiciliu. — Nefacerea ei prin petițiunea de apel. — Termenul în care poate fi făcută*). — Dacă alegerea de domiciliu nu a fost făcută prin petițiunea de apel, ea trebuie făcută cel puțin înăuntrul termenului de apel, întrucât este de principiu că un apel nul pentru vicii de procedură nu poate fi ratificat decât înăuntrul termenului de apel. — *Cas. I.* 31,244

7. — (*Contract de locațiune. — Expirare. — Acțiune în justiție. — Locatar. — Citare. — Domiciliu*). — Dispozițiunile art. 4 din legea proprietarilor potrivit cărora locatarul este considerat ca având domiciliul obligator la imobilul închiriat, nu pot fi aplicate decât în timpul cât chiriașul locuiește în imobilul închiriat și în timpul duratei con-

tractului de locațiune, iar nu și după expirarea aceluia contract, căci altfel ar fi a se trece peste principiul de drept comun conform căruia pârâtul trebuie să fie citat la domiciliul său efectiv. — *T. Prahova I.* 31,247

8. — (*Ordonanță prezidențială. — Efecte. — Renunțare. — Intentarea unei noi acțiuni*). — Proprietarul care a obținut o ordonanță de evacuare pe baza art. 2 din legea proprietarilor, poate renunța la efectele acestei ordonanțe prezidențiale și să întenteze o nouă acțiune, uzând, dacă voește, tot de căile sumare prescrise de legea specială. — *Cas. I.* 57,453

Legea zaharinei.

1. — (*Contravenție. — Recurs. — Termen*). — În materie de contravenție la legea zaharinei, are a se aplica dispozițiunile art. 19 din legea specială care, prin derogatiune dela dreptul comun, a fixat termenul de recurs la o lună dela pronunțarea sentinței, fiind indiferent modul cum a fost constituită instanța. — *Cas. II.* 10,74

2. — (*Contravenție. — Afacere civilă. — Tribunal. — Constituire cu procuror*). — După art. 39 din legea zaharinei, contravențiunile la această lege sunt de natură civilă și, prin urmare, tribunalul constituindu-se corecțional spre a statua asupra unei asemenea afaceri, își însușește o competență ce legea nu i acordă și deci hotărârea atacată cu recurs are a fi casată. — *Cas. II.* 10,74

Liberare pe cautiune,

1. — (*Recurs în casațiune. — Curte cu jurați. — Nefuncționare. — Cameră de punere sub acuzațiune*). — Dispozițiunile art. 422 pr. pen., după care cei condamnați la o pedeapsă privativă de libertate nu pot face recurs în casație decât dacă vor fi în stare de închisoare sau liberați pe cautiune, se aplică nu numai în materie polițienească sau corecțională ci și în materie criminală propriu zisă. — *C. Buc. c. ac.* 3,22

2. — (*Parte civilă. — Afacere pendinte. — Instanță. — Minister public*). — Partea civilă nu poate fi primită a pune concluziuni în privința cererii de liberare provizorie făcută de prevenit în instanța înaintea căreia afacerea este pendinte, de oarece art. 117 pr. pen., arată că atunci când se va cerceta această cerere se va asculta numai ministerul public și procurorul fără a pomeni nimic de partea civilă, spre deosebire de art. 116 pr. pen., care prevede formal dreptul părții civile de a fi ascultată când în cursul instrucțiunii judecătorul de instrucție va avea să se pronunțe asupra cererii prevenitului de a fi liberat de sub mandatul de arestare. — *T. Ilfov I.* 12,94

Lucru judecat.

1. — (*Vânzare. — Cumpărător. — Autor. — Titlu dobândit. — Dacă constituie lucru judecat față de cumpărător*). — Cumpărătorul fiind un succesor cu titlu particular, nu poate fi reprezentat de autor în ce privește hotărârea definitivă ce se pronunță în contra autorului, după transmiterea dreptului real, de oarece în urma transmiterii, vânzătorul desbrăcându-se de drepturile sale și ne mai putând de aci înainte să facă vr'un act de dispoziție în prejudiciul cumpărătorului, este prin aceasta fără calitate de a-l reprezenta în justiție, astfel că cumpărătorul dobândind asupra lucrului un drept de proprietate distinct de al autorului său, acest drept nu poate fi dăruit prin hotărârea pronunțată față de autor. — *Cas. I.* 4,31

2. — (*Instanță penală. — Instanță civilă*). — Hotărârea instanței penale constituie lucru judecat pentru instanța civilă în ce privește existența faptului care formează baza comună a acțiunii publice și a celei civile isvorâtă din delict. — *Cas. I* 6,43

3. — (*Elemente. — Ce se înțelege prin părți*). — Pentru ca să existe autoritatea lucrului judecat se cere ca a doua acțiune să aibă același obiect, să fie întemeiată pe aceeași cauză, între aceleași părți, făcută de ele și în contra lor în aceeași calitate; iar prin părți se înțeleg persoanele, care au figurat singure în proces, sau care au fost reprezentate prin alții în prima judecată. (Observație de D. Alexandresco). — *T. Bacău* 39,508

4. — (*Creditori chirografari. — Acte sau judecăți intervenite între ei și terțiile persoane*). — Creditorii chirografari sunt, în principiu, reprezentați de către debitorul lor în actele intervenite cu terții, așa că lucrul judecat față de debitor le este opozabil și lor. (Observație de D. Alexandresco). — *T. Bacău* 39,308

5. — (*Creditori ipotecari sau privilegiați. — Judecăți intervenite între debitor și terțiile persoane*). — Creditorii ipotecari nu sunt reprezentați în judecățile intervenite între debitorul lor și terțiile persoane, relative la imobilul ipotecat, decât ori aceste judecăți au avut loc după epoca în care drepturile lor au devenit eficace față de terții. Creditorii ipotecari sau privilegiați sunt, în adevăr, considerați ca succesori cu titlu particular, în ceea ce privește ipoteca sau privilegiul lor, și lucrul judecat nu le este opozabil decât în cazurile în care le este opozabil și acestora. (Observație de D. Alexandresco). — *T. Bacău* 39,308

6. — (*Elemente. — Dispozitiv. — Considerente*). — Deși, în principiu, autoritatea lucrului judecat nu poate să rezulte decât din dispozitiv, totuși această regulă nu trebuie luată în mod absolut, de oarece, după teoria generalmente admisă, motivele hotărârii pot câteodată completa și lumina dispozitivul ei, determinând înțelesul și întinderea lui.

Astfel, când dispozitivul primei instanțe se mărginește a spune, că se respinge acțiunea ca nesustenută, iar acela al instanței de apel se mărginește a respinge apelul ca nefondat, trebuie a se recurge la concluziunile părților și la considerentele judecătorilor, pentru a deduce chestiunile cari au făcut obiectul judecății. — *T. Covurlui II*. 42,332

M

Mandat.

1. — (*Mandatar. — Executarea mandatului. — Aprecieri suverană*). — Aprecierile împrejurărilor de fapt din care instanța de fond deduce și constată că mandatarul și-a îndeplinit în mod complet însărcinarea dată, este lăsată la suverana apreciere a acelei instanțe și scapă de sub controlul Înaltei Curți de casație. — *Cas. III* 1,2

2. — (*Desființare. — Mandatar. — Dreptul la cheltueli și onorariu*). — Desființarea unui contract de mandat, de către mandante fără să se poată imputa vre o culpă mandatarului care și-a îndeplinit cu totul însărcinarea dată nu poate atrage pentru mandatar pierderea onorariului și a speșelor ce a făcut. — *Cas. III* 1,2

3. — (*Mandatar. — Cheltueli. — Quantumul lor. — Aprecieri suverană*). — În lipsa unei probe concrete care să fixeze cheltuelile făcute de un mandatar în executarea mandatului, instanțele de fond sunt în drept să aprecieze quantumul acelor cheltueli fără ca prin aceasta să comită un exces de putere. — *Cas. III* 1,2

4. — (*Mandatar. — Depășirea puterilor acordate prin*

mandat). — Dacă printr'un act al Statului ca autoritate tutelară se împiedică consecințele unei vânzări, făcută de o autoritate supusă lui, nu poate fi declarat răspunzător pentru aceasta nici reprezentantul legal al acestei autorități nici autoritatea însăși. — *T. Ilfov I* 1,6

5. — (*Puteri conferite. — Întindere prin echipolenți*). — Întinderea prin echipolenți a puterilor unui mandat este permisă, când nu ne găsim în fața unei dispozițiuni în forma specifică, precisă, clară și imperativă, adică când mandantul nu a avut grija ca odată cu operația ce prescrie în mandatul său, să arate și modul de executare. — *C. Constanța* 54,430

6. — (*Puteri conferite. — Excedare. — Terții. — Răspunderea mandantului*). — Mandantul care nu a luminat în de-a-juns pe terțele persoane asupra înțelesului întinderii mandatului său făcându-le să creadă, după aparență, că măsura ce s'a luat de mandatar este în limitele mandatului, rămâne răspunzător față de ele, când acesta a excedat puterile ce i s'au dat și în totdeauna îndoiala se interpretează contra mandantului. — *C. Constanța* 54,430

7. — (*Procură concepută în termeni generali. — Drept acordat implicit de a lua cunoștință de termen*). — Când prin procură s'a dat procuratorului dreptul de a primi citațiuni, implicit i s'a conferit și dreptul de a lua cunoștință de termen, căci scopul pe care l'a voit legiuitorul să-l atingă când a cerut ca partea să fie citată în instanță este tocmai ca ea să fie încunoștințată de ziua care s'a fixat pentru judecarea pricinii sale. — *C. Constanța*. 54,430

Mandat comercial.

1. — (*Prepus. — Mandat tacit. — Validitate*). — Potrivit dispozițiilor art. 400 din codul comercial, prepusul putând intenta orice acțiune și a fi chemat în judecată în locul patronului pentru obligațiunile contractate de dânsul în exercițiul comerțului cu care a fost însărcinat, fără a distinge dacă prepusul are mandat tacit sau expres, urmează că un mandatar tacit al unei societăți poate introduce o cerere în justiție în mod valabil fără să aibă nevoie de autorizarea consiliului de administrație și nici de un mandat scris din partea societății. — *T. Ilfov II com.* 14,109

2. — (*Prepus. — Mandat tacit. — Acte referitoare la comerț. — Acte de dispozițiune*). — Potrivit art. 395 c. com., madatul tacit al prepusului, față de cel de al treilea fiind socotit ca general, urmează că în materie comercială prepusul pe baza unui mandat tacit poate să facă toate actele necesare exploatării fondului comercial pe care îl conduce, afară de actele de dispozițiune cari ar fi contrarii exercițiului acelui comerț. — *T. Ilfov II* 14,109

Mandat salariat.

(*Scrisori. — Interpretarea lor pentru proba mandatului. — Instanțe de fond. — Suverană apreciere*). — Interpretarea scrisorilor din cuprinsul cărora instanța de fond stabilește existența unei convențiuni de mandat salariat, este o chestiune de fapt lăsată la suverana interpretare a instanțelor de fond, întrucât se constată că ea nu a denaturat conținutul acelor acte. — *Cas. III* 1,2

Martori.

(*Proces-verbal de audiere. — Nulitate*). — Dacă legea noastră de procedură cere, sub pedeapsă de nulitate, ca în procesul-verbal de audierea martorilor să se prevadă în mod expres că s'au ascultat sub jurământ, aceasta însă nu poate provoca și anularea procesului-verbal constată-

tor de audierea unui martor, dresat în o țară străină, conform legii locului, dacă nu se dovedește că și legea străină conține o asemenea cerință, sub aceeași sancțiune. *Cas. I* 67,331

Mărturisire judiciară.

1. — (*Proces-verbal al ședinței. — Semnare de către părți. — Mărturisire făcută de parte sau avocatul său în cursul ședinței*). — Dispozițiunile art. 124 pr. civ., după care declarațiunile și mărturisirile părților spre a le fi opozabile trebuie consemnate în procesul-verbal de ședință și semnate de partea care le-a făcut, se referă numai la acele declarațiuni cari au fost provocate printr'o interpelare a adversarului sau din oficiu de tribunal, iar nu și la acele făcute în mod spontan de către parte sau avocatul său în cursul pledoariei și care fac parte din complexul apărării; și dacă legea nu cere ca asemenea susțineri să nu fie semnate de părți, de aci nu se poate deduce că ele nu leagă pe cel ce le-a făcut, și respectiv pe mandant, atunci când sunt constatate prin procesul-verbal al ședinței și prin considerentele tribunalului care le relevă și se întemează pe cuprinsul lor în motivarea hotărârii. — *Cas. I* 30,235

2. — (*Indivizibilitate. — Subînchiriere*). — Proba cu martori nu este admisibilă spre a se dovedi că chiriașul unui imobil avea dreptul de a-l subînchiria, întrucât, potrivit art. 1416 c. civ., un contract de închiriere verbal, nu poate fi dovedit cu martori. (Observație de I. Gh. Profiriu). — *T. Putna II* 64,508

Medic sanitar.

(*Vizite medicale. — Bolnav cu situațiune materială bună. — Plata vizitelor*). — Medicului sanitar de circumscricție chemat la domiciliul unui bolnav cu situațiune materială bună, care are și medic curant, urmează să i se plătească vizitele medicale chiar în caz de boale epidemice, conform art. 40 al. 1 și art. 40 al. 5 din legea sanitară, și art. 67 al. p, din regulamentul serviciului sanitar de județe. — *J. Coroești* 33,264

Minori.

1. — (*Averi de minori. — Vânzare*). — Licitatiă publică, cerută pentru vânzarea averii minorilor, aparține statutului personal. Cu alte cuvinte, aceste formalități fiind create în scop de a apăra interesele minorilor, iar nicidecum de a supune aceste imobile, în mod general, licitațiunei publice, aceste formalități au a se aplica sau nu, după cum legea națională a minorului o cere sau n'o cere, independent de situațiunea ce ar avea imobilele în chestiune. — *C. Galați I* 30,237

2. — (*Drept musulman. — Inexistența vreunei dispoziții cu privire la licitația publică*). — De nicăeri nu rezultă că legile și uzurile musulmane ar cuprinde vreo dispoziție care să prevadă că bunurile imobiliare ale minorilor să fie vândute prin licitație publică. — *C. Galați I* 30,237

— V. și *Acțiune în rescisiune, Adopțiune.*

Misitie.

(*Persoană însărcinată a găsi bani cu împrumut. — Mandat salariat. — Obligația mandatarului. — Dreptul la retribuție*). — Actul juridic prin care o persoană însărcinează pe cineva să-i găsească bani cu împrumut și să negocieze cu cei dispuși a împrumuta, până când părțile cad de acord, este un mandat salariat.

Obligațiunea unui asemenea mandatar constă în a găsi pe cel dispus să împrumute, a pune în legătură părțile doritoare de a contracta, a mijloci pentru înlăturarea dificultăților, a stăruî, în fine, spre a se ajunge la încheierea convențiunei. El, îndeplinindu-și obligațiunea, are dreptul la plata convenită, afară de rea credință și fraudă; altminteri, el ar fi lăsat la bunul plac al mandantului, care l-ar putea privă de plata muncii sale, ceea ce este contra echității. — *T. Ilfov I* 45,356

Moratoriu (Cerere de).

(*Registre comerciale neregulat ținute. — Fine de neprimire*). — Legiuitorul oprind în mod formal acordarea de moratoriu atunci când registrele comerciantului sunt neregulat ținute, a făcut din dispoziția art. 834 c. com., un fine de neprimire, care urmează a se aplica în toate cazurile, întrucât legea nu distinge, iar nu numai atunci când registrele nu ar fi sincere și reale.

Prin urmare, Curtea de apel săvârșește un vădit exces de putere și violează menționatul text când, deși recunoaște că registrele comerciantului care a făcut cerere de moratoriu nu erau investite cu formele legale de încheere și viză, totuși întemeindu-se pe alte probe administrate în cauză, arată că și-a făcut convingerea că operațiunile trecute în registre sunt reale, argumentând că, în asemenea caz, neregularitatea registrelor nu poate atrage respingerea cererii de moratoriu. — *Cas. III*. 64,507

Moștenitor aparent.

1. — (*Acte făcute în succesiune. — Opozabilitatea lor față de adevăratul succesor*). — Principiul că actele făcute de un erede aparent în succesiune sunt opozabile adevăratului moștenitor este recunoscut de doctrină și jurisprudență în vederea interesului terților de bună credință și mai ales în interesul înlesnirii circulațiunei bunurilor; iar legiuirea actuală a codului civil prin art. 117, 1097 și 1824, deși nu rezolvă decât cazuri speciale, îndreptățește totuși interpretarea în sensul validității actelor făcute de erede aparent. — *Cas. I* 36,281

2. — (*Acte făcute de erede aparent. — Opozabilitatea lor adevăratului succesor*). — Principiul valabilității actelor făcute de erede aparent urmează a fi admis și sub legiuirea Caragea, de oarece această lege trebuie să fie interpretată prin isvoarele cari i-au servit la alcătuire și în care se vede că acest principiu a fost recunoscut. — *Cas. I* 36,281

N

Naționalitate.

(*Dobândirea naționalității române. — Căsătorie. — Femea văduvă. — Dacă pierde calitatea dobândită prin căsătorie*). Din faptul că prin art. 19 din codul civil se spune în mod expres că româncea care se va căsători cu un străin, va urmă condițiunea soțului, și se adaogă că, devenind văduvă, ea va recăpătă calitatea de româncă, iar prin art. 12 se arată că străina ce se căsătorește cu un român, se va considera ca româncă, fără a se mai zice nimic de condițiunea ei când va deveni văduvă, rezultă că străina căsătorită cu un român și devenind văduvă, își păstrează naționalitatea dobândită prin căsătorie, adică rămâne tot româncă. (Observație de D. Alexandresco). — *C. Buc. I* 51,402

Neretroactivitatea legilor.

(*Drept câştigat. — Simplă expectativă*). — Prin drept câştigat se înţelege acele facultăţi legale care derivând dintr'un drept, sunt deja exercitate, în deosebire de simpla expectativă care cuprinde acele facultăţi pe care persoana nu le-a exercitat încă până în momentul modificării noiei legislaţiuni. — *C. Buc. I* 15,115

O**Obligaţie alimentară.**

(*Cerere cumulativă. — Soerul. — Noră*). — Legea, prin dispoziţiunile art. 187, 188 şi 189 c. civ., care obligă pe soerul a da alimente noiei sale, nesubordonând această obligaţiune nici absenţei soţului şi nici încetării lui din viaţă — singura condiţiune fiind ca copiii rezultaţi din căsătorie să fie încă în viaţă — urmează că soţia poate să ceară simultan pensiune alimentară atât dela soţ, cât şi dela soerul său. — *T. Ilfov IV* 77,613

Obligaţie solidară.

(*Debitori. — Urmărirea unuiu dintrânsii. — Beneficiu de discuţie*). — Creditorul unei obligaţiuni solidară este îndrituit să urmărească realizarea creanţei sale dela oricare dintre debitori fără să i se poată opune beneficiul de discuţiune. — *C. Buc. I* 38,301

Oferte reale.

1. — (*Plată. — Consemnaţie. — Debitor*). — Potrivit celor coprinse în art. 1114 c. civil, când creditorul nu voeşte a primi suma pe care datornicul i-o datorează, atunci acesta poate să-i facă oferte reale şi dacă şi în acest caz refuză de a primi, atunci debitorul poate să consemneze suma datorită, consemnare care este în rizicu-pericolul creditorului şi care, ţinând loc de plată, liberează pe debitor. — *J. Novaci* 59,462

2. — (*Plată. — Validitate. — Hotărîre judecătorească*). — Validitatea ofertelor şi consemnaţiunei se poate dobândi printr'o hotărîre judecătorească, în care caz datornicul nu-şi mai poate retrage suma depusă. — *J. Novaci*. 59,462

Omor.

(*Crimă săvârşită, dar neisbutită. — Circumstanţe agravante. — Eroare. — Recurs în casaţie*). — Când în decizia Camerii de punere sub acuzare, prin care s'a trimis înaintea Curţii cu juraţi un acuzat pentru două crime de omor săvârşite, dar neisbutite, cu următoarele circumstanţe agravante: 1) precugetare; 2) pândire şi 3) simulanietatea celor două omoruri, această din urmă agravantă, care, după ministerul public, n'ar există, nu poate da loc la casarea deciziei, căci eroarea Camerei de acuzare poate fi reparată în cursul desbaterilor, când apărarea poate să o semnaleze şi juraţii, prin declaraţia lor ulterioară, să modifice acuzaţia, înlăturând această agravantă. — *Cas. II* 44,345

Ordonanţă de adjudecare.

(*Hotărîre judecătorească desăvârşită. — Titlu executor*). — Ordonanţa de adjudecare fiind o hotărîre dată în virtutea dreptului de a hotărî (*jurisdictio*), şi fiind desăvârşită în înţelesul art. 376 din procedura civilă, se poate investi cu titlu executor, tribunalul având puterea de a aduce la îndeplinire hotărîrile sale desăvârşite (*imperium*). — *C. Iaşi II* 75,594

Ordonanţe prezidenţiale.

(*Cale excepţională. — Afacere urgentă*). — O femeie măritată, care se găseşte în proces de divorţ cu bărbatul ei, nu poate pe calea excepţională a ordonanţei prezidenţiale prevăzută de art. 66bis, pr. civ., să ceară izgonirea bărbatului din domiciliul ei, chiar dacă acest domiciliu ar fi stabilit într'o şcoală în care reclamanta ar fi directoare. (Observaţie de D. Alexandresco). — *T. Bacău*. 35,278

P**Pact comisoriu.**

1. — (*Arendare. — Renunţare*). — Partea în favoarea căreia s'a stipulat pactul comisoriu are facultatea de a uza sau nu de acest pact şi ea atare poate renunţa la el, fie expres, fie tacit, iar întrucât renunţările nu se presupun, o renunţare trebuie dedusă numai din acte, fapte sau împrejurări din cari să rezulte în mod neîndoios intenţiunea de a renunţa. — *T. Ilfov I* 40,318

2. — (*Arendare. — Obştii sateşti. — Legea din 19 Aprilie 1909*). — Legea din 19 Aprilie 1909 pentru arendarea moşilor la Obştiile sateşti, nu împiedică de a se renunţa la pactul comisoriu prevăzut într'un contract care există la promulgarea acestei legi. — *T. Ilfov I* 40,318

Pământ rural.

1. — (*Instrăinare prin testament. — Restricţiune constituţională. — Cassa şcoalelor*). — Restricţiunea prevăzută de art. 7 din legea rurală dela 1864, fiind o dispoziţie de ordine publică cu caracter constituţional, urmează că nici Statul, nici altă instituţiune de interes public, precum e Cassa Şcoalelor, nu pot pretinde să se folosească de privilegiul acordat comunelor de a dobândi pământuri din acelea cari au devenit proprietatea sâtenilor prin aplicaţiunea legii rurale. — *C. Iaşi II* 12,93

2. — (*Instrăinare. — Prohibiţiune. — Art. 115. L. Org. Dobrogea-Nouă*). — Dispoziţiunile art. 115 din legea pentru organizarea Dobrogei-Noui, privitoare la prohibiţiunea instrăinărilor de pământuri rurale, se aplică nu numai instrăinărilor voluntare, pe cale directă, precum ar fi vânzarea, schimbul, donaţiunea, dar şi la orice instrăinări indirecte, cum sunt acelea făcute pe calea execuţiunei silite imobiliare. — *T. Caliacra* 37,293

3. — (*Improprietărire. — Instrăinare. — Incapacitate*). — Legile de improprietărire, fie cea din 1864, fie regulamentul din 1878 sau legea interpretativă din 1879, cum şi cele posterioare acestor date, excluzând în mod formal dela posibilitatea improprietăririi pe toţi acei ce nu ar fi sâteni şi nu s'ar ocupa cu munca pământului, şi edictând măsuri cari să faciliteze improprietăritului menţinerea sau reintegrarea lui în posesia lotului ce i s'a dat, contra acelor cari, contrar dispoziţiilor acestor legi, ar căuta să-l deposeze, este indiferent, în fapt, după care lege a fost improprietărit un sâtean, destul că terenul fiind rural, incapacitatea pentru terţiu este aceeaşi, atâta timp cât nu probează că îndeplineşte el însuşi condiţiile cerute de legile de improprietărire pentru a dobândi pământ rural. — *Cas. I* 70,557

4. — (*Posesor ilegal. — Construcţiuni. — Improprietărire*). — Dispoziţiunile legii interpretative din 1879, care derogând dela principiile dreptului comun, admise prin art. 494 urm., c. civ., nu fac nici o deosebire între constructorul de bună sau rea credinţă, se aplică tuturor

improprietărilor și actelor de înstrăinare făcute cu călcarea legii, indiferent dacă improprietărea sau actul s'a efectuat anterior sau posterior acestei legi. — *Cas. I.* 70,557

Partaj.

1. — (*Creditori ipotecari. — Drepturile lor. — Dacă pot fi prejudiciați prin vre-un act de împărțială al moștenitorilor*). — Partajul moștenitorilor nu poate avea nici o influență asupra drepturilor creditorilor ipotecari din timpul vieții defunctului și moștenitorii nu pot prin nimic, ca reprezentanți ai defunctului, să-i prejudicieze prin actele lor de împărțială. — *T. Botoșani* 62,491

2. — (*Opoziție. — Intervenție. — Creditori. — Interes legitim*). — În caz când creditorii au făcut opoziție ori intervenție la partaj, iar coîmpărțitorii n'au ținut seamă de ele, creditorii, pentru a anula împărțiala, va fi de ajuns să dovedească interesul legitim ce au de a cere anularea, căci frauda rezultă din însăși faptul că ei făcând intervenție și trebuind să fie chemați, n'au fost. În aceasta se deosebește acțiunea de anulare prevăzută de art. 795 c. civ. de acțiunea revocatorie prevăzută de art. 975. — *T. R.-Sărat* 67,533

Paternitate și filiațiune.

1. — (*Ordine publică. — Convențiuni sau renunțări relative la filiațiune. — Consfățirea unei stări de fapt*). — Cu toate că chestiunile de filiațiune sunt de ordine publică, și orice convențiune sau renunțare asupra lor este nulă, totuși acest principiu nu și poate avea aplicarea decât atunci când prin acele convențiuni sau renunțări s'ar crea o situațiune falsă, consimțindu-se sau convenindu-se la o filiațiune care nu există, iar nici decum când prin ele se recunoaște o stare de fapt conformă cu adevărul. — *C. Buc. I* 23,180

2. — (*Legitimare. — Căsătorie subsequentă. — Forță probantă erga omnes. — Proba contrarie*). — Cu toate că actul de legitimare prin căsătorie subsequentă, ca orice act de stare civilă, are forță probantă erga omnes, că copilul are de mamă și de tată pe aceia care l'au recunoscut, totuși această forță poate fi dărâmată prin proba contrarie de oricine are interes moral sau material spre a stabili falsitatea recunoașterii că copilul nu aparține acelora cari l'au recunoscut, probă care se poate face atât prin martori cât și prin simple prezumțiuni. — *C. Buc. I* 23,180

Pensiune.

1. — (*Casa de credit și ajutor a C. F. R. — Pensiune. — Dacă exclude dreptul la daune*). — Ajutorul lunar ce se dă văduvei și minorilor funcționarului decedat în baza statutelor Cassei de ajutor a căilor ferate române, constituie un drept de pensiune analog cu cel prevăzut în legea generală de pensiuni, deci un drept distinct de dreptul pe care îl are orice parte prejudiciată de a cere daune conform dreptului comun, astfel că acordarea unei atari pensiuni nu poate interzice justiției dreptul de a acorda daune pentru accidente ale imputabile culpei presupusilor direcțiunei. — *Cas. I.* 6,43

2. — (*Simplă expectativă. — Legea nouă. — Retroactivitate*). — Dreptul la pensiune atâta timp cât nu s'a cerut lichidarea lui, nu constituie un drept câștigat ci o simplă expectativă, astfel că dispozițiunile legislative ce au a fi aplicate sunt acele ale legii în vigoare în momentul când se cere lichidarea dreptului, iar nu acele din momentul când s'a născut acel drept. — *C. Buc. I.* 15,115

3. — (*Boala dobândită din cauza serviciului. — Condițiuni*). — Pentru a fi loc la aplicarea art. 3, lit. b, din legea generală a pensiunilor, este necesar să se stabilească că funcționarul a exercitat funcțiunea sa în condiții speciale și în raport direct cu acest serviciu, așa încât aceste condițiuni să apară ca o cauză imediată a infirmității. — *C. Iași II* 18,141

4. — (*Comisiune administrativă. — Decizie. — Lipsă de valoare probatorie*). — Deciziile comisiei administrative prevăzută de art. 26 din legea pensiunilor, trebuind să fie date cu majoritate, urmează că un aviz care n'a întrunit decât două voturi, nu are nici o valoare probatorie. — *C. Iași II* 18,141

5. — (*Timp util pentru pensiune. — Congedii. — Limită prevăzută de lege*). — În afară de excepțiunile admise de legea generală de pensiuni, timpul petrecut în congediu nu poate fi considerat ca timp util pentru pensiune, întrucât nu este timp servit efectiv. — *Cas. s. u.* 55,437

6. — (*Decădere dela dreptul la pensiune. — Condamnațiune penală. — Incapacitate*). — Legea generală de pensiuni, nefiind o lege cu caracter penal, dispozițiunea din art. 25, care pronunță o decădere din dreptul la pensiune a persoanei condamnate pentru anumite fapte, nu poate fi considerată ca o adevărată pedeapsă, ci numai ea o condițiune de capacitate, care trebuie să fie îndeplinită de acela care solicită pensiunea, indiferent dacă condamnatiunea s'a pronunțat înainte sau după punerea în aplicare a legii, destul ca ea să existe pe capul solicitatorului în momentul când a cerut înscrierea sau după ce a fost înscris. — *Cas. I* 76,604

7. — (*Decăderea dela dreptul de pensiune. — Condamnațiune. — Reformarea deciziei comisiei*). — Noua dispoziție a art. 46 din legea generală de pensiuni, modificată în 1906, prin care s'a admis că se poate cere reformarea deciziei comisiei, pe calea ordinară a judecării, pentru erori de fapt, cu privire la timpul servit, la vârstă și la retribuțiune, nu se rezumă numai la eroarea asupra persoanei fizice, adică asupra identității solicitatorului pensiunei, ci ea a îmbrățișat toate cazurile de eroare, adică și aceea asupra însușirilor cerute de lege persoanei ce voește a beneficia de dreptul la pensiune. — *Cas. I* 76,604

Perimare.

1. — (*Comune rurale. — Nefixarea unui termen de judecată din oficiu*). — Cu toate că, potrivit legii de organizare a comunelor rurale, citațiunile se emit prin administrațiune, totuși tribunalele nu pot din oficiu într'un proces de natură pur patrimonială să fixeze și să emită citațiuni fără ca comuna să fi făcut diligențele necesare în acest scop, astfel că nefixarea unui termen de judecată atrage perimarea acțiunei dacă a expirat termenul prevăzut de art. 257 pr. civ. — *C. Buc. III* 2,12

2. — (*Act întrerupător. — Redeschidere. — Judecător de ocol*). — O cerere de redeschidere înaintea judecătoriei de ocol, deși făcută cu scoatere de citațiuni, însă întrucât din lucrările aflate la dosar nu se poate constata dacă scoaterea citațiunilor a fost urmată și de depunerea lor la funcționarul administrativ în drept să le comunice părții, nu constituie un act de procedură cu caracter contradictor în sensul art. 257, pr. civ. — *Cas. I* 11,81

Personalitate juridică. — V. Biserici.

Poprire.

(*Modul ei de efectuare. — Contabilitate publică. — Condiții de validitate. — Contestatie*). — Modul în care urmează a se efectua o poprire, în cazul prevăzut de art. 110 din legea contabilității publice, și condițiile de validitate a unei asemenea popriri, fiind o chestiune de fond, trebuie discutată și tranșată cu ocazia validării popriri, iar din moment ce hotărîrea de validare a rămas definitivă, oricum ar fi fost pronunțată și oricare ar putea fi utilitatea ei pentru parte, nu se poate cere schimbarea sau anularea ei pe această cale a contestațiunii, cu care ocaziune se pot discuta numai chestiunile de formă și de procedură. — *Cas. II* 53,417

Posesiune.

1. — (*Bună credință. — Cum trebuie a fi înțeleasă*). — Buna credință, la care se referă art. 486, c. civ., trebuie înțeleasă cea absolută, cu ignorarea oricărui viciu al proprietății ce se cumpără, iar nu cea relativă, adică în sensul că bunul cumpărat ar aparține aceluia care îl vinde fără a se cerceta dacă cumpărătorul a cunoscut viciul proprietății, căci în această din urmă ipoteză, buna credință astfel înțeleasă, în loc de a constitui o garanție serioasă pentru cel ce revendică drepturile sale încălcate, ar fi mai mult un mijloc imoral de încurajare a cumpărării proprietăților rău posedate. — *C. Constanța* . . . 70,558

2. — (*Terții. — Bună credință. — Fructe. — Restituire*). — Dacă terții detentori de bună credință nu sunt ținuți a restitui fructele, nu tot astfel este cu un comostenitor a cărui cauză de restituire se naște nu numai din deținerea lucrului producător de fructe, dar și din obligația lui personală ce-i conferă calitatea de moștenitor. — *C. Constanța* 10,558

Prescripție.

1. — (*Întrerupere. — Acțiune în judecată. — Perimare*). — Cu toate că prin efectul perimării, acțiunea a cărei perimare s'a încuviințat este stinsă și socotită ca și când nu ar fi existat, astfel că o acțiune perimată nu mai poate avea efectul întreruptiv de prescripție și a face ca o a doua acțiune ce s'ar introduce să fie valabilă, totuși pentru aceasta trebuie ca cererea de perimare să se fi făcut înainte de introducerea celei de a doua acțiuni. — *T. Ilfov com. I* 15,118

2. — (*Întrerupere. — Acțiune în judecată. — Perimare*). — Perimarea neproducându-și efectele decât dela data introducerii ei, urmează cu evidență că dacă cererea de perimare a primei acțiuni a fost făcută posterior introducerii celei de a doua acțiuni, această acțiune este valabilă, întrucât dela data înregistrării ei, prima acțiune continuă încă de a exista cu efectul ei întreruptiv de prescripție, iar dacă în urmă a fost perimată, această perimare nu și mai poate produce efectele decât dela data cererii ei, când cea de a doua acțiune se găsea valabil introdusă. — *T. Ilfov com. I* 15,118

3. — (*Bună credință. — Cunoștința viciului*). — Buna credință în materie de prescripție nu este numai ignoranța dreptului altuia, ci ea implică o credință pozitivă, convingerea că autorul titlului era proprietar și că avea dreptul ca să înstrăineze lucrul. Astfel, dacă titlul autorului eră viciat, anulabil sau supus rezoluției, ori dacă drepturile de proprietate ce isvorăse din titlu sunt îndoelnice și dacă dobânditorul avea cunoștința viciului, el nu poate să aibă bună credință. — *T. Tecuci* . . . 27,211

4. — (*Întrerupere. — Acțiune. — Perimare*). — Perimarea

unei acțiuni nu poate înlătura o întrerupere de prescripție, începută potrivit dispozițiilor art. 1868, c. civ., decât dacă hotărîrea de perimare s'a pronunțat mai înainte de intentarea celei de a doua acțiuni, contra căreia se invoacă prescripțiunea. — *Cas. III* 29,227

5. — (*Posesiune precară. — Transformare în posesiune utilă*). — Posesiunea precară poate fi transformată în posesiune utilă pentru prescripție, când ea a fost transmisă unui terțiu de bună credință. — *C. Buc. II* 73,579

6. — (*Just titlu. — Hotărîri judecătorești*). — Hotărîrile judecătorești fiind numai declarative, iar nu atributive de drepturi, nu pot constitui un just titlu, care să ducă la prescripția de zece ani. — *C. Buc. II* 73,579

Prescripție instantanee.

(*Lucruri mișcătoare. — Posesiune. — Condițiuni*). — Posesiunea lucrurilor mișcătoare, pentru a servi de bază prescripției instantanee, prevăzută de art. 1909, c. civ., trebuie să fie utilă, iar posesorul să aibă just titlu și să fie de bună credință. — *T. Constanța* 40,316

Prescripția de cinci ani.

(*Avere dotală. — Inalienabilitate nedeclarată*). — Prescripția de cinci ani, prevăzută de art. 568, pr. civ., nu curge și contra femeii măritate, în privința averii dotale nedeclarată alienabilă prin contractul de căsătorie. (Observație de D. Alexandresco). — *J. Odobești* . . . 43,342

Prescripțiunea de 30 ani.

(*Posesiune. — Precaritate*). — O posesiune precară nu poate conduce la prescripțiunea achizitivă de 30 ani. — *C. Buc. II* 73,579

Privilegiu vânzătorului.

(*Cumpărător. — Declarare în stare de faliment*). — Privilegiul vânzătorului prevăzut de art. 1730, al. 5, din codul civil, nu poate subsista și în urma declarării în stare de faliment a cumpărătorului, de oarece a se admite contrariul ar fi a se contrazice dispozițiunile art. 814, c. com., potrivit cărora odată ce mărfurile au intrat în magazinul falitului, ele au intrat în patrimoniul său și deci sunt considerate ca gaj comun al tuturor creditorilor săi. — *T. Prahova II* 2,13

Proces-verbal de audiență.

(*Termen dat în cunoștință. — Omisiunea numelui părții în dispozitiv. — Nulitatea de procedură*). — Lipsa din dispozitivul jurnalului a numelui părților cărora se dă termenul în cunoștință, nu atrage nulitatea jurnalului care constată acest lucru, când în partea lui introductivă acest nume este pe larg și lămurit arătat, așa că repetirea în dispozitiv constituie o superfetațiune a cărei lipsă nu poate atrage nulitatea jurnalului. Apelantul poate ridica pentru prima oară în apel acest motiv, fără a violă dispozițiunile art. 327, pr. civ., nefiind o cauză nouă în sensul cauzei *proxima actionis*, ci un mijloc de apărare, care, ca și primul motiv, tinde la nulitatea procedurii pentru forma în care a fost făcută. — *C. Constanța* 54,430

Procură.

(*Avocat. — Substituție. — Mandat general*). — Legea nerocând nicăeri ca procura prin care un avocat substituie în drepturile ce-i sunt conferite de clienții săi pe un alt avocat cu care colaborează, să fie specială afacerii sau cli-

entului pentru care l-a substituit, urmează că o parte este valabil reprezentată în justiție de către un avocat a cărui procură de substituție este generală și nelimitată, fără a fi nevoie de o procură de substituție specială și întocmai după procura de substituție ce partea dăduse avocatului substituit. — *Cas. I* 8,60

Q

Quasi-deliect.

(*Prejudiciu. — Daune. — Fapt ilicit*). — Din cuprinsul art. 998, c. civ., rezultă că nu orice faptă a omului care cauzează altuia un prejudiciu obligă pe cel care a săvârșit-o la repararea prejudiciului, ci pentru ca despăgubirea să fie datorită, se cere ca faptul săvârșit să fie ilicit, adică să constituie o abatere dela principiul fundamental care ne oprește să prejudiciem pe un altul și să se constate că făptuitorul prin greșala sa a pricinuit prejudiciul a cărui reparare se cere. — *Cas. s. u.* 15,114

— V. și *Acțiune în daune.*

R

Reclamație de stat

(*Contradictor legitim. — Inadmisibilitate. — Lucru judecat*). — Teoria așa zisă a contradictorului legitim, după care o hotărâre pronunțată asupra unei acțiuni într-o reclamațiune de stat a unui copil legitim, sau într-o constatare a legitimității, ar avea autoritatea lucrului judecat *erga omnes*, atunci când a fost dată față cu contradictorul legitim, este inadmisibilă în dreptul actual: 1) pentru că, pe deoparte, nu s'a putut ajunge a se determina cu precizie cine poate fi considerat ca contradictor legitim; și 2) pentru că, pe de altă parte, această teorie, care și are origina sa în vechiul drept francez și care pe nedrept se pretinde a fi existat și în legile romane, crează o excepție dela principiul relativității lucrului judecat, nesprrijită pe niciun text de lege. (Observație de D. Alexandresco). — *T. Bacău* 39,308

Recurs în casațiune.

(*Materie criminală. — Stare de închisoare. — Liberare pe cautiune*). — Cererea de liberare pe cautiune ce urmează a fi făcută în virtutea art. 422, pr. pen., constituind un incident și un accesoriu al condamnățiunii, trebuie adresată la instanța care a pronunțat pedeapsa în ultim resort, adică la tribunal, la Curtea de apel sau Curtea cu jurați, când aceasta funcționează, iar în caz de nefuncționarea Curții cu jurați, la Camera de punere sub acuzare care este investită cu plenitudinea jurisdicțiunii în materie penală. — *C. Buc. cam. ac.* 3,22

Regimul apelor.

1.—(*Râul Ialomița. — Domeniu public pe toată întinderea lui*). — Râul Ialomița fiind de domeniu public, el are a fi considerat ca atare pe toată întinderea lui iar nu numai pe partea inferioară, de oarece prin art. 3, al. c din legea plătirei gârlilor, statuându-se că Statul va decide prin mijlocirea unei comisii morile cari pot fi menținute în susul punctului de unde râul începe să devie navigabil, urmează că legiuitorul a considerat întreg râul de domeniu public, căci altfel nu ar fi recunoscut Statului acest drept. — *C. Galați I* 21,166

2.—(*Râu navigabil. — Domeniu public. — Folosință. — Dacă Statul poate percepe vreo taxă pentru folosință*). — Potrivit art. 19 din Constituțiune, combinat cu art. 476, c. civ., libera și neimpedica întrebuințare a râurilor navigabile fiind de domeniu public, Statul nu este în drept de a percepe vreo dare pentru uzul ce ar face cineva de dânsle, de oarece Statul are numai gestiunea acestor bunuri de care nu el se folosește ci publicul. — *C. Galați I*. 21,166

3.—(*Râu plutitor. — Mori. — Desființare. — Desdaunare*). — Statul nu poate cere dărâmarea vreunei mori așezată pe partea navigabilă a unui râu plutitor decât desdăunând în prealabil pe proprietarul morii, fără a fi nevoie pentru aceasta ca proprietarul să facă mai întâi propunerea de indemnizare, întrucât Statul fiind acela care voește a uza de facultatea pe care i-o dă legea, tot lui îi incumbă sarcina de a face și propunerea de desdaunare odată cu intentarea acțiunii sale. — *C. Galați I*. 21,166

Repausul duminical.

(*Stabilimente industriale. — Contravențiune. — Infracțiune continuă. — Urmărire*). — Din textul art. 1 al legii repausului duminical, rezultă că stabilimentele industriale trebuie închise și puse în stare de a nu funcționa timp de 24 ore, în zilele anume indicate, de unde urmează că dacă în acest interval, la un moment dat, stabilimentul a fost deschis și a funcționat, în acel moment a avut loc prima săvârșire a infracțiunii, iar toate celelalte acte de executare, săvârșite în același interval de 24 ore, nu sunt decât o prelungire și continuare a aceleiași infracțiuni.

Prin urmare, în asemenea caz, fiind vorba de o infracțiune continuă, adică unică, nu poate avea loc decât o singură urmărire penală și deci o singură pedeapsă. *T. Bacău* 73,583

Responsabilitatea civilă.

1.—(*Militari sub arme. — Ministerul de război. — Prepuși. — Comitent. — Raport juridic*). — Ministerul de război este răspunzător ca comitent, în baza art. 1000 c. civ., de faptele militarilor sub arme, oricâteori se constată că între Minister și militar au intervenit fapte cari stabilesc un raport juridic dela comitent la prepus, cum este atunci când militarii sunt însărcinați de Minister cu o gestiune particulară, sau cu un act care nu derivă direct și imediat din obligația de instrucție militară sau de apărare a țării. Iar constatarea și aprecierea faptelor din care rezultă raportul juridic dela comitent la prepus, constituie o chestiune care intră în atributul suveran al instanțelor de fond. — *Cas. I* 59,467

2.—(*Accident de automobil. — Victimă*). — Conducătorul unui automobil nu poate fi exonerat de daunele cauzate de un accident asupra persoanei cuiva, numai prin simplul fapt că victima se află în momentul accidentului în stare de beție, ci trebuie să se stabilească că accidentul n'a putut fi înlăturat, deși șoferul a făcut tot ce i-a stat prin putință spre a-l evita, căci numai lipsa cu desăvârșire a oricărei culpe din partea agentului îl poate exonera de daune, și o asemenea culpă nu dispăre cu totul prin simplul fapt că victima eră în stare de ebrietate sau se află într'unul din acele cazuri că nu-și putea da seama de pericol, cum ar fi cazul unui copil, al unui nebul, etc. *Cas. I* 72,573

3.—(*Accident de automobil. — Conducător. — Culpă*). — Imprejurarea că automobilul mergea cu iuteală reglementară, nu este de natură să ridice, în caz de accident care

a cauzat moartea cuiva, orice culpă din partea conducătorului. — *Cas. I* 72,573

4. — (*Condamnarea părintelui. — Daune. — Minor.*). — Condamnarea părintelui la despăgubiri este justificată, când se constată că acuzatul minor locuia cu părintele său și că acesta n'a probat că nu a putut împiedica faptul prejudiciabil. — *Cas. II* 56,444

Responsabilitate penală.

(*Răniri fără voe. — Elemente cerute. — Responsabilitate civilă.*). — Pentru ca responsabilitatea penală, prevăzută de art. 248, c. pen., să poată avea loc, trebuie ca culpa agentului să aibă un caracter de oarecare gravitate, cu alte cuvinte, ca lipsa de prevedere, care, în materie de culpă, este fundamentul responsabilității penale, să fie așa de mare încât să se confunde cu nevoia de a prevedea urmările faptului său, ceea ce echivalează cu dolul. Prin urmare, când accidentul, care a produs rănirea, departe de a fi urmarea obișnuită a faptului agentului, nu a fost decât în mod extraordinar urmarea acestui fapt, în acest caz culpa sa nu intră în prevederile menționatului articol din codul penal și nu poate da loc decât la o acțiune în daune, conform art. 998 c. civ. — *T. Roman* 61,484

Retract litigios.

1. — (*Mijloc de apărare. — Când poate fi propus.*). — Retractul litigios fiind un mijloc de apărare, poate fi propus în orice stare a procesului, până când nu intervine asupra dreptului contestat o hotărâre definitivă cu putere de lucru judecat. — *Cas. I* 19,148

2. — (*Tranzacție. — Tutore.*). — Dispozițiunile art. 413, c. civ., cari prevăd ce anume forme trebuiesc îndeplinite de către tutore pentru a putea încheia o tranzacție nu se pot întinde prin analogie și la cazul când tutorele propune retractul litigios, de oarece deși tranzacțiunea ca și retractul litigios au de efect a pune capăt unui proces, însă pe când tranzacția este un contract pentru existența căruia se cere consimțământul ambelor părți, retractul litigios constituie numai un mijloc de apărare pentru invocarea căruia legea nu cere și nici nu putea să ceară îndeplinirea formalităților speciale cerute pentru încheierea unei tranzacțiuni. — *Cas. I* 19,148

Revizuire.

(*Hotărâri. — Instanță în drept a judecă cererea de revizuire.*). — Din dispozițiunile art. 376, pr. civ., care fixează caracterul de definitiv al hotărârilor și regula de atac a acestor hotărâri, pe calea revizuirii, rezultă că o asemenea cerere urmează să se îndrepte la prima instanță care a dat hotărârea, când a rămas definitivă prin neapelare, iar în caz de apelare la instanța care a judecat apelul.

Textul legii fiind general, nu se poate face distincție între cazul când afacerea dusă în apel s'a desbătut în fond și s'a respins ca nefondat apelul, și acela când s'a statuat asupra admisibilității sau validității apelului, anulându-se pentru vicii de formă. — *T. Ilfov IV.* . . . 47,373

Rise profesional. — *V. Accidente de muncă.*

Rupere de sigilii.

1. — (*Obiecte sechestrate. — Elementele delictului.*). — Săvârșește delictul prevăzut de art. 200, c. pen., acela

care rupe sigiliile aplicate în urma unui sechestrul ordonat de tribunal, deși acest sechestrul fusese ridicat prin o hotărâre definitivă, dacă sigiliile în chestiune mai erau aplicate și de judele de ocol pentru un alt sechestrul care a rămas în ființă, nefăcându-se contestație și tribunalul nefiind competent a statua asupra lui. — *C. Buc. I* 33,260

2. — (*Reclamant. — Prejudiciu. — Despăgubire.*). — Realizarea unor drepturi împiedicată prin faptul ruperii sigiliilor de pe obiectele sechestrate, dă dreptul reclamantului la daunele ocazionate cu constatarea acestui fapt și procesul care i-a dat loc. — *C. Buc. I* . . . 33,260

S

Scrisori misive.

(*Caracter confidențial. — Destinatar. — Terțiu. — Producere în justiție.*). — Dacă se poate admite că destinatarul nu devine proprietar al unei scrisori confidențiale, că nu se poate servi de dânsa în contra scriitorului și că este răspunzător față de dânsul de prejudiciul ce 'i-ar aduce prin divulgarea secretului încredințat, nu se poate zice tot astfel de un terțiu care nu are nici o îndatorire față de autorul scrisoarei, când nu a recurs la nici un mijloc necoresct pentru a 'și-o procura.

Prin urmare, în asemenea împrejurări, terțul detentor al unei scrisori confidențiale se poate servi de dânsa ca mijloc de dovadă în justiție pentru apărarea sa de un fapt cu consecințe penale, fără consimțământul autorului. — *Cas. I* 9,65

Sechestrul judiciar.

1. — (*Proces asupra fondului. — Contestațiuni.*). — Prin proces în sensul art. 615 pr. civ., pe baza căruia o parte să fie îndrituită a face o cerere de sechestrul judiciar, legiuitorul a înțeles numai acele judecăți, cari desleagă pricinile relative la drepturile de proprietate, folosință sau administrație a unui bun și care au loc înaintea tribunalelor ordinare, iar nu și contestațiunile ce se ridică înaintea tribunalului de urmărire, de oarece acestea sunt judecăți cari nu tranșează asupra drepturilor de proprietate, iar hotărârea instanței de urmărire prin care contestația este admisă, nu are alt efect decât că ridică titlului puterea lui executorie. — *T. Ilfov I* . . . 10,76

2. — (*Lucru comun. — Proprietate. — Posesiune. — Folosință.*). — Oricare ar fi speța procesului, spețe ce legiuitorul nu a putut enumera în întregimea lor, ci s'a mărginit a le enunța *exempli gratia* în art. 1623 din codul civil, pentru ca să fie loc la încuviințarea unui sechestrul judiciar, trebuie să fie un lucru comun sau un lucru asupra căruia se ridică o pretențiune de proprietate sau de posesiune, iar nu de simplă detențiune.

Prin urmare, când reclamantii nu ridică nici o pretențiune având de obiect proprietatea sau posesiunea unui lucru, și nici nu invoacă comunitatea lui, ci este vorba de o simplă acțiune personală, având de obiect o locațiune de fond de comerț, un drept de folosință cu titlu de locațiune asupra unui lucru ce nu este comun, o obligațiune de a face, în acest caz, vor putea cere, potrivit art. 610 și 613, pr. civ., odată cu acțiunea principală, un sechestrul asigurător, iar nicidecum un sechestrul judiciar. — *T. Ilfov I com.* 75,598

3. — (*Condiții de admisibilitate. — Suverană apreciere.*). — Pentru admiterea unui sechestrul judiciar, nu este de ajuns ca să existe un litigiu relativ la posesiunea, proprietatea sau administrația și folosința unui lucru comun,

ci trebuie neapărat ca să existe un interes vădit, un pericol pentru una din părți de a lăsa pe cealaltă parte în posesiunea care formează obiectul litigiului, pericol lăsat la suverana apreciere a judecătorului. — *T. Ilfor I com.* 75,598

Servicii între frați.

(*Gratuitate.* — *Dacă pot da nașterea la o acțiune în justiție*). — Serviciile făcute dela frate la frate nu pot fi privite decât ca gratuite și ele nu pot da naștere unei acțiuni în justiție. — *C. Buc. I* 23,180

Servitute.

(*Picătura strășinilor.* — *Natura acestor acțiuni.* — Acțiunea pentru conservarea exercitiului dreptului de servitute din picătura strășinilor, este distinctă de aceea pe care o pornește proprietarul unui fond expus a deveni aservit prin exercitiul unei quasi-servituți de proprietarul unui fond vecin, care nu-și legitimează dreptul său de servitute, și pe când prima urmează a se judeca la primăria comunei respective, cea din urmă, fiind o acțiune imobiliară în daune, trebuie a se introduce direct la reședința judecătoriei. — *J. Ologi* 77,615

Servitute de vedere.

(*Regulamente comunale.* — *Restricțiuni.* — *Inviolabilitatea drepturilor reale*). — Servitutea de vedere fiind un drept real, nu se poate stinge sau desființa decât în cazurile expres arătate de lege.

Prin urmare, un regulament comunal care, în interesul estetice și salubrității orașului, impune anumite restricțiuni dreptului de proprietate, nu poate să desființeze drepturile de servitute reală dobândite de părți cu mult înainte de decretarea lui. — *Cas. s. u.* 60,475

Simulațiune.

1. — (*Impărțeață.* — *Execuțiune.* — *Contestație*). — Creditori unui comostenitor pot, pe cale de contestațiune la executare, să atace în simulațiune actele de împărțeață fictive, în puterea cărora comostenitorul a fost deposedat. — *Cas. II* 47,371

2. — (*Dovadă.* — *Părți contractante.* — *Terții.* — *Contraînscris*). — După dispozițiunile art. 1175 din codul civil, dovada simulațiunii unui act între părțile contractante, nu se poate face decât numai prin contraînscris și, în lipsa unui asemenea act secret, prin martori și prezumțiuni, numai în cazul când contractanții posedă un început de dovadă scrisă; din potrivă, cei de al treilea interesați, sunt admiși a proba simulațiunea prin orice mijloc de dovadă, căci ei neparticipând la alcătuirea actului simulat, nu li se poate imputa neglijența că nu s'au armat cu un contraînscris. Terții găsindu-se deci în imposibilitate să-și procure un contraînscris, după prevederile art. 1198, c. civ., pot proba simulațiunea, prin orice mijloc de dovadă legală, martori sau prezumțiuni — *T. Tecuci* 76,706

3. — (*Moștenitor rezervatar.* — *Dovadă.* — *Martori și prezumțiuni*). — Moștenitorul rezervatar, care invoacă simulațiunea unui act, care i-ar atinge rezerva sa, poate face dovada simulațiunii actului cu martori sau prezumțiuni, deoarece dânsul, în această calitate, nu se înfățișează ca reprezentant al lui *de iure*, ci ca terțiu, ale cărui drepturi personale — pe care le are dela lege — au fost lezate prin actul simulat. Așa dar, în asemenea împrejurări, proba simulațiunii actului, prin orice mijloc de dovadă, este admisibilă, atât pentru motivul că actul simulat constituie

o fraudă la lege, cât și pentru motivul că eredeile nefiind parte contractantă, s'a găsit în imposibilitate ca să-și procure un contraînscris. — *T. Tecuci* 76,706

Societate pe acțiuni.

(*Acțiune.* — *Vărsământ.* — *Plată.* — *Dovada*). — Asociatul nu poate pe simplă cale de excepțiune la cererea îndreptată contra sa de către societate în conformitate cu dispozițiunile art. 168, c. com., pentru plata vărsământului ce datorează, să se opună la această plată sub motivul de fraudă, și să ceară ca prin experți și martori să facă dovada fraudelor ce pretinde, dovadă care nu poate fi făcută decât în modul și în condițiunile prevăzute de art. 155, c. com. — *T. Ilfor com. I* . . . 13,104

Stat.

(*Autoritate tutelară.* — *Act ilegal.* — *Anulare*). — Potrivit art. 1545, c. civ., mandatarul care a dat părții cu care a contractat în asemenea calitate o îndestulă arătare de puterile primite, nu mai poate fi ținut a garanta ceace s'a făcut afară din marginile mandatului. — *T. Ilfor I*, 1,6

Stat străin.

1. — (*Persoană morală necesară.* — *Personalitate politică și civilă*). — Un Stat străin, regulat constituit, este o persoană morală necesară, a cărei recunoaștere de alte State, este fundamentul întregului drept internațional public.

Un Stat străin, recunoscut ca persoană politică, trebuie să fie recunoscut și ca persoană civilă, având capacitatea de a exercita drepturi civile în legătură cu proprietatea și administrația patrimoniului său; și această recunoaștere a personalității juridice a Statului străin există deplin drept, din momentul în care acest Stat a fost recunoscut ca persoană politică. (Observațiune de D. Alexandresco). — *C. Iași I* 48,377

2. — (*Circumscripții administrative.* — *Zemstovul din Basarabia*). — Beneficiul recunoașterii se întinde și la circumscripțiile administrative, care fac parte din organizarea Statului străin. Aceste circumscripții, constituind persoane civile necesare, ca și însuși Statul din care ele fac parte, n'au nevoie, spre a putea exercita drepturi civile în străinătate (în specie, în România), de o abilitare individuală și directă.

Astfel, Zemstovul din Basarabia fiind o diviziune teritorială a Statului rusesc ca atare, constituie o persoană morală necesară, având capacitatea de a exercita acțiuni în justiție, fără a avea nevoie de o abilitare specială. (Observațiune de D. Alexandresco). — *C. Iași I*, 48,377

3. — (*Acte cu caracter privat.* — *Competență.* — *Tribunale române*). — Imunitatea de jurisdicțiune de care un stat străin se bucură în România, se aplică numai atunci când acțiunea intentată înaintea tribunalelor române are de cauză un act de guvernământ, adică un act săvârșit de statul străin, în virtutea dreptului său politic, în virtutea suveranității sale; în toate celelalte cazuri, însă, în care acțiunea în contra statului străin se întemeiază pe un act sau contract cu caracter privat, pe un fapt ilicit, etc., deci pe acte care n'au caracter politic, competența tribunalelor române trebuie recunoscută, căci în asemenea cazuri neaducându-se nici o atingere suveranității statului străin, este și firesc și rațional a se aplica regula din art. 13 c. civ. — *Cas. I* 73,577

4. — (*Fapte ilicite săvârșite de agenții săi.* — *Responsabilitate civilă*). — Un stat străin este responsabil, pe

temeul art. 1000, c. civ., pentru faptele agenților săi, când aceste fapte nu intră în categoria actelor de guvernământ. — *Cas. I.* 73,577

Substituție fideicomisară.

(*Oprirea ei în dreptul românesc. — Condiții de existență.* — Substituțiile fideicomisare, pe care art. 803 din codul civil le oprește din considerații de ordine publică, consistă într-o îndoită liberalitate a aceluiaș bunuri făcută cu *ordo successivus*, în folosul a două persoane diferite, și cu sarcina de a conserva și remite. (Observațiune de D. Alexandresco). — *C. Iași I.* 48,377
— *V. și Legat universal.*

Sucesiune.

1. — (*Lichidare și împărțeală. — Dreptul musulman. — Cheltueli de înmormântare. — Plata datoriilor și legatelor.*) — Legislația otomană nu consideră succesiunea ca o universalitate de bunuri, ci ca un reliquat; de unde rezultă că moștenitorul nu beneficiază, în dreptul otoman, din succesiunea lui de cujus decât de ceea ce rămâne după ce s'a scăzut cheltuelile de înmormântare, datoriile și legatele până la o treime din întreaga succesiune. — *C. Galați I* 30,237

2. — (*Moștenitor. — Prejudicierea lui prin act simulat. — Proba testimonială.*) — Proba cu martori trebuie înecuvîntată moștenitorului prejudiciat, abstracție făcând chiar de orice idee de fraudă, când acesta, ca terțiu, se găsește în imposibilitate în fața unui act simulat, de a-și procura o dovadă scrisă. — *C. Galați I* 57,454

3. — (*Colateralii. — Acțiuni în justiție.*) — Dispozițiunile art. 653, c. civ., potrivit cărora moștenitorii colaterali intră în posesiunea succesiunii numai cu permisiunea justiției, se aplică numai în cazurile când moștenitorii colaterali vor exercita vre-unul din drepturile defunctului, iar nu și atunci când colateralii exercită drepturile lor proprii, cari le sunt personale, precum e o acțiune de eșire din indiviziune, și pentru care nu sunt obligați să ceară în prealabil punerea în posesiune. — *T. Botoșani.* 62,491

4. — (*Devoluțiune succesorală. — Absență.*) — Dacă regulile privitoare la protecțiunea persoanei și averii unui erede sunt stabilite de legea lui națională, iar în caz de absență această lege este care va derermina formele de urmat cu privire la alcătuirea organelor chemate să-l reprezinte și să administreze averea absentului, în ce privește însă dreptul de a dobândi prin succesiune imobile în România, fiind vorba de o devoluțiune de bunuri situate în țară, adică de investirea eredelui cu un drept nou, iar nu de exercitarea unui drept aflat în patrimoniul succesibilului, se aplică legea română, care determină modul de dobândire a proprietății prin devoluția bunurilor succesoriale. — *C. Buc. I* 65,514

5. — (*Capacitatea de a succede. — Imobile. — Absență.*) — Dispozițiile privitoare la capacitatea sau necapacitatea de a succede, fiind de domeniul statutului real, depind de legea situației imobilelor. În consecință, dacă, în caz de absență, imobilele succesoriale sunt situate în România, urmează a se aplica art. 121, cod civ. român, după care absentul este exclus dela moștenire. — *C. Buc. I.* 65,514

6. — (*Raport. — Imobil. — Sume de bani.*) — Raportul fiind o operațiune care nu poate fi izolată de aceea a împărțelei imobilelor, de oarece ambele formează un tot, chiar dacă este vorba a se raportă și sume de bani, ur-

mează că chestiunile relative la raport să fie discutate cu ocazia partajului, care trebuie să se efectueze după legea țării unde este situată averea. — *C. Buc. I* 65,514

7. — (*Raport. — Datorii.*) — Succesibilul nu este dator să raporteze decât datoriile contractate de el personal către defunct, iar nu și acelea contractate de un terțiu pe care l-a moștenit. — *C. Buc. I* 65,514

8. — (*Raport. — Datorii nelichide.*) — O datorie care nu este lichidă, nu poate fi supusă raportului, ci urmează a fi reclamată pe calea unei acțiuni principale în contra succesiunii. — *C. Buc. I* 65,514

9. — (*Partaj. — Cotitate disponibilă. — Legat drept de creștere.*) — Legiuitorul român, neurmand, în privința dreptului de creștere, nici prezumțiile din dreptul roman, nici sistemul codului francez sau regula din art. 120 c. Calimach, a stabilit, prin art. 929, c. civ., că acela din legatari care vine la legat ia totalitatea, când din dispozițiunile testamentare va rezultă că cugetul testatorului a fost de a da legatarilor dreptul la totalitatea obiectului legat.

Prin urmare, în legea noastră, soluția chestiunii în această materie trebuie căutată în fapt, prin interpretarea voinței prezumate a testatorului. — *C. Buc. I* 65,514

10. — (*Partaj. — Plata datoriilor. — Creditori.*) — Prin cuvântul *creditori*, din art. 785, c. civ., se înțelege, ținând seamă de rațiunea care a dictat acest articol, nu numai creditorii propriu ziși ai eredelui, ci toți aceia cari îl reprezintă și cari țin dela el oarecari drepturi ce au interes să le privegheze cu ocazia partajului. — *T. R. Sărat.* 67,533

11. — (*Cumpărător de bunuri succesoriale. — Partaj.*) — Cumpărătorul unui bun determinat din succesiune, vândut lui în timpul indiviziunii de unul din coerezi și al cărui drept e subordonat partajului, fiind un succesor cu titlu particular al eredelui vânzător și ținând dela el un drept de proprietate, pe care are tot interesul să-l privegheze la partaj, e un creditor al acestui erede, în sensul art. 785 c. civ. mai ales că putând fi evins, rămâne pentru prețul răspuns eredelui vânzător creditorul pur și simplu al acestuia. — *T. R. Sărat.* 67,533

12. — (*Partaj. — Creditori. — Constațiune.*) — Legiuitorul, prin art. 785, c. civ., vrând să asigure și interesul creditorilor comostenitorilor, care poate fi periclitat prin operațiile partajului, și vrând să nu compromită nici interesul familiei, ca împărțelele să se bucure de o cât mai mare stabilitate, a permis creditorilor unui coerede, ca personal și direct să intervină în procesul de partaj, pentru ca acesta să nu se facă cu violență în vătămarea drepturilor lor, și le-a îngăduit să atace împărțelele săvârșite cu nesocotirea opoziției sau intervenției lor. — *T. R. Sărat.* 67,533

13. — (*Drepturi succesoriale. — Fructe. — Rude. — Preferință.*) — Ruda care moștenește și percepe fructele, cunoscând existența alteia, având mai mari drepturi la moștenire, însă din ignoranța drepturilor sale, nu se prezintă a le reclama, este dator să le restituie acesteia când, aflând despre drepturile sale, se prezintă să le ceară. — *C. Constanța.* 70,558

14. — (*Trimitere în posesiune. — Moștenitori. — Cereri pe cale grațioasă.*) — Odată ce justiția a acordat punerea în posesie în favoarea unei persoane care s'a prezintat și a dovedit că este moștenitor, fie legal, fie testamentar, al defunctului, scopul legii de a da succesiunii un reprezentant cu exercițiul acțiunilor active și pasive, se află îndeplinit.

Prin urmare, o altă persoană care, la rândul ei, ar

pretinde că i se cuvine aceeași succesiune, nu mai poate fi trimisă în posesie pe cale grațioasă, ci trebuie să întenteze acțiune în contra reprezentantului legal al succesiunii nu poate avea doi reprezentanți cu drepturi ce se exclud unele pe altele. — *C. Buc. II* 74,587

T

Tăinuire.

1. — (*Complicitate. — Asistență*). — Faptul de a propune cuiva să cumpere niște obiecte de furat și de a asista la desproparea lor din pământ, unde erau ascunse, constituie delictul de complicitate la tăinuire, săvârșit prin asistență, iar nu acela de furt, întrucât nu rezultă că inculpatul a participat ca autor la furtul acelor lucruri, și mai puțin o tăinuire, când este stabilit că dânsul n'a deținut materialmente lucrurile cumpărate. — *Cas. II* 43,340

2. — (*Complicitate. — Delict nelegat de acțiunea principală*). — Tăinuirea este un delict de sine stătător, nelegat de acțiunea principală la care se referă, și prin urmare nu se poate zice că în sistemul legiuierei noastre nu există complicitate la delictul de tăinuire. — *Cas. II* 43,340

Terții.

(*Ce se înțelege prin terții. — Convențiuni și hotărâri*). — Prin terții se înțelege orice persoană care n'a luat parte sau n'a fost reprezentată, după principiile de drept, la formarea unei convențiuni sau darea unei hotărâri judecătorești. — *T. Botoșani* 62,491

Testament.

1. — (*Acțiune în anulare. — Părți cu vocație la succesiune. — Neintroducere în cauză*). — Acțiunea în anularea unui testament nu poate fi respinsă pe motiv că nu s'a introdus în cauză toate părțile ce eventual ar avea vocație la succesiunea lui de cuius, întrucât potrivit art. 797, c. civ., numai acțiunea în împărțeală ar fi nulă dacă nu ar cuprinde pe toți moștenitorii. — *T. Neamtu*. 19,151

2. — (*Revocare. — Act legalizat. — Înțelesul acestor cuvinte. — Act autentic*). — Cu toate că potrivit art. 920 din c. civ., un testament poate fi revocat printr'un act legalizat de tribunalul competente, totuși această revocare nu poate să rezulte decât dintr'un act autentic, de oarece legiuitorul prin «act legalizat» a înțeles act autentic iar nu un simplu act care nu ar conține decât legalizarea semnăturii. — *Cas. s. u.* 20,157

3. — (*Captațiune. — Mijloace ilicite. — Dovadă*). — Mijloacele ilicite întrebuințate în captațiune pot fi stabilite prin toate mijloacele de probațiune admise de lege, între care și proba testimonială și prezumțiunile, și aparține judecătorilor fondului de a aprecia valoarea acestor dovezi pentru stabilirea mijloacelor dolosive. — *Cas. I* 37,291

4. — (*Captațiune. — Concubinaj*). — Deși în dreptul modern, în deosebire de vechiul drept, concubinajul nu constituie prin el însuși o cauză de incapacitate de a da sau a primi prin testament, totuși el unit cu alte mijloace dolosive poate și astăzi să fie considerat ca un element al captațiunii, și Curtea de apel judecând astfel pentru a decide că voința testatorului a fost fructul unei captațiuni din partea concubinei sale n'a săvârșit nici un exces de putere. — *Cas. I* 37,291

5. — (*Dolul unei alte persoane. — Causă de nulitate*). —

Dacă într'o convențiune, unde consimțământul este rezultatul voinței părților, dolul unei a treia persoane nu poate avea de efect anularea convențiunii, în materie de testament însă, care este opera unei singure voințe, dolul unei alte persoane decât beneficiarul, săvârșit în folosul acestuia, anulează întregul testament, pentru cuvântul că, în primul caz, cece tratează cu o altă persoană poate dobândi dela aceasta toate informațiunile relative la manoperile dolosive întrebuințate, pe când în cazul al doilea, voința testatorului este la discreția celui ce întrebuințează dolul, deoarece nu are în fața sa o altă parte a cărei voință urmează a se acorda cu a sa. — *Cas. I* . . 37,291

Testament olograf.

(*Datarea lui. — Dacă dota poate fi pusă și după semnarea lui*). — Cu toate că legiuitorul prin art. 859, c. civ., când prevede că testamentul olograf nu este valabil decât când este scris în tot, datat și subsemnat de mâna testatorului, arată și ordinea în ce privește scrierea, datarea și semnarea, totuși această ordine nefiind prevăzută sub pedeapsă de nulitate, și în lege nefiind nici o dispozițiune precisă asupra locului pe care data trebuie să 'l ocupe, urmează că pentru validitatea testamentului olograf este suficient ca testamentul să aibă o dată spre a se ști epoca când testatorul și-a exprimat ultima voință, indiferent de locul unde a fost pusă data, fie chiar în urma semnăturii, destul numai ca ea să se raporte la testament și să facă același corp cu dânsul. — *C. Buc. I* 29,228

Testament mistic.

(*Act de subscripțiune. — Identitatea testatorului. — Constatare făcută prin proces-verbal oșebit*). — Legiuitorul în vedere de a asigura secretul dispozițiilor cuprinse într'un testament mistic a prevăzut în art. 864, c. civ., îndeplinirea unor anumite formalități care trebuiesc constatate sub pedeapsă de nulitate în actul de subscripțiune. Toate celelalte cerinți prevăzute de art. 33, l. aut. actelor, precum starea de boală, locuința unde a instrumentat judecătorul și identitatea testatorului, pot să fie constatate și prin oșebit proces-verbal fără a atrage nulitatea actului de subscripțiune. — *T. Neamț* 19,151

Timbru și înregistrare.

(*Succesiune. — Avere succesorală. — Datorii*). — Dispozițiunile art. 65, al. 1 din legea timbrului potrivit cărora datoriile trebuie să se deducă din averea succesorală, neartând din ce fel de avere are a se face această deducere, urmează că datoriile trebuie să se scadă din totalul averii succesoriale, afară numai de acela cari afectează imobilele și cari urmează să se scadă mai întâi din averea imobiliară. — *Cas. III* 12,92

Timbru și înregistrare.

1. — (*Taxe succesoriale. — Cheltueli pentru anul de doliu*). — Dispozițiunile art. 1279, c. civ., acordând dreptul de a cere cheltuelile pentru anul de doliu numai soției defunctului iar nu și mumei acestuia, urmează că nu se va putea deduce din averea succesorală ca cheltueli pentru anul de doliu decât cele făcute de soția defunctului iar nu și cele făcute de muma acestuia. — *Cas. III* 12,92

2. — (*Constatarea, perceperea și urmărirea veniturilor Comune. — Apel. — Taxă*). — Apelul la legea și regulamentul pentru constatarea, perceperea și urmărirea veniturilor comunale, nefiind prevăzut nici prin legea specială și nici prin vreun text din legea timbrului, el va fi supus

numai timbrului de 30 bani, ca orice cerere obișnuită, în conformitate cu art. 17, alin. I din legea timbrului, de oarece legile fiscale fiind de strictă interpretare, nu se pot întinde prin analogie. — *J. Odobești* 52,412

3. — (*Ipotecă legală. — Grefier. — Administrator-contabil. — Taxa de înregistrare*). — Ipoteca legală a Statului asupra bunurilor grefierilor, fiind cuprinsă în art. 1753 alin. III, c. civ., urmează că, conform art. 46, alin. ultim din legea timbrului, să fie scutită de taxa de înregistrare. — *T. Bacău* 60,478

Tranzacțiune.

(*Minori. — Abilitare*). — Nulitatea rezultând din nerespectarea formelor prescrise de art. 413, c. civ., pentru abilitatea minorilor de a face o tranzacțiune neputând fi invocată decât de minori, coerezi majori nu au calitatea de a se plânge în casațiune de violarea citatului text de lege, mai ales când de o asemenea violare nu s'au plâns înaintea instanței de fond. — *Cas. I* 17,129

Tribunale arbitrale.

1. — (*Numirea arbitrilor. — Prescripțiunea art. 341 pr. civ.*). — Prescripțiunea din art. 341, pr. civ., că arbitrii se numesc de către părți prin act înscris autentificat de tribunal, nu este sub pedeapsă de nulitate. — *C. Buc. I* 49,386

2. — (*Durata judecării arbitrale. — Compromis. — Constituirea tribunalului*). — Din textul art. 343, pr. civ., rezultă că el are de scop a determina durata judecării arbitrale, legiuitorul nevoind să lase pe părți să devină victimele abținerii sau neglijenței arbitrilor și regulamentează două cazuri: 1. când compromisul cuprinde un termen pentru judecata diferendului; 2. când nu conține termen. În cazul întâiu, judecata arbitrală se sfârșește la epoca stipulată de părți în compromis, epocă care poate fi prelungită, însă numai prin act iscălit de părți și încunoștințat tribunalului; în cazul al doilea, însărcinarea arbitrilor încetează după expirarea celor cinci luni dela data constituirii tribunalului de arbitrii. — *C. Buc. I* 49,386

3. — (*Puterile arbitrilor. — Prorogare. — Convenție tacită*). — Convențiunea prin care părțile litigante se înțeleg a proroga puterile arbitrilor la expirarea termenului fixat sau prelungit de dănsle, ori fixat de legiuitor, poate fi expresă sau tacită, căci legiuitorul nu cere în art. 343, pr. civ. act scris, și poate să rezulte din fapte comune ambelor părți, indicând intențiunea lor de a prelungi misiunea arbitrilor. — *C. Buc. I* 49,386

Tutelă.

1. — (*Uzufructuari legali. — Avere minorilor. — Controlul tribunalului*). — Dreptul de control și supraveghere al tribunalului asupra administrațiunei tutorilor, cum și datoria ce are să aprecieze în fiecare caz particular dacă actul pentru îndeplinirea căruia tutorul cere aprobarea tribunalului, este sau nu în interesul minorului, se aplică și în cazul când tutela este a mamei sau a tatălui, căci aceștia deși pot dispune de banii minorilor, ca uzufructuari legali, sunt însă ținuți a-i înapoia la sfârșitul uzufructului. — *Cas. I* 66,524

2. — (*Tutor legal. — Acte de gestiune. — Consiliu de familie*). — Tutorul, chiar având uzufructul legal, nu poate plasa un capital al minorului, fără a avea autorizarea consiliului de familie și omologarea tribunalului. — *T. Roman* 79,631

3. — (*Consiliul de familie. — Aviz. — Încheeri de omo-*

logare. — Dacă au autoritate de lucru judecat). — Încheerile tribunalului privitoare la omologarea avizurilor consiliilor de familie, fiind acte cu caracter grațios, de supraveghere judecătorească, intervenite în interesul minorilor, care nu cuprind o hotărîre contencioasă, statuând asupra vreunei cereri de natură a ridică vre-o împotrivire sau a întâmpina un adversar, de aci rezultă că asemenea încheeri nu au caracterul lucrului judecat și nu pot să înlăture viciul de formă sau de fond ce ar conține atât încheerea însăși, cât și avizul consiliului de familie asupra căruia e dată, și nici să asigure validitatea actului făcut în numele minorilor, în puterea unor atari încheeri. — *C. Constanța* 80,645

4. — (*Bunuri ale minorilor. — Ipotecă făcută de tutor. — Minori deveniți majori. — Acțiune în nulitate*). — După dispozițiunile art. 1771, c. civ., bunurile minorilor nu pot fi ipotecate decât pentru cauzele și cu formele prescrise de lege, de unde rezultă că împrumutul ipotecar, făcut fără îndeplinirea acestor formalități sau fără ca deliberarea consiliului de familie să constate existența unei cauze de mare nevoie sau a unui folos învederat, cu alte cuvinte, în disprețul dispozițiunilor art. 401 și 402 c. civ., nu este valabil și opozabil minorilor, și aceștia, ajunși la majoritate, pot ataca în nulitate un asemenea act, independent de orice prejudiciu, deoarece nulitatea decurge din însuș caracterul prohibitiv al actului. — *C. Constanța* . . 80,645

5. — (*Împrumut ipotecar. — Consiliu de familie. — Motive fictive. — Acțiune în nulitate*). — Împrumutul ipotecar făcut de tutor în baza unui aviz al consiliului de familie, care deși e dat pentru o cauză de mare nevoie sau de un folos învederat, însă în realitate a avut în vedere motive cu totul străine de acestea, nu poate fi atacat în nulitate în prejudiciul terțiului de bună credință, iar dacă suma împrumutată a avut sau nu o întrebuințare conformă cu destinația dată prin aviz, în acest caz creanța terțiului e pusă la adăpostul oricărei acțiuni în nulitate din partea minorilor deveniți majori, cari în ambele cazuri nu vor avea alt drept decât de a recurge, fie în contra tutorului, fie în contra acelor cari nu le-au ocrotit interesele. — *C. Constanța* 80,645

6. — (*Minori. — Cheltuieli de întreținere. — Venituri insuficiente*). — Faptul insuficienței veniturilor pentru a acoperi cheltuielile ce necesită întreținerea minorilor, constituită o cauză de mare nevoie, care dă drept tutorului să atace fondurile ce aparțin minorilor. — *C. Constanța* 80,645

— V. și *Consiliu de familie*.

U

Urmărire imobiliară.

1. — (*Proces-verbal de situație și publicațiune. — Individualizarea imobilului*). — Când în procesul-verbal de situație și în publicațiune, imobilul scos în vânzare a fost destul de bine individualizat, scopul legiuitorului a fost atins, iar chestiunea de a se ști dacă dispozițiunile prevăzute de art. 503 și 504 pr. civ., au fost îndeplinite este o chestiune de fapt lăsată de lege la aprecierea instanței de fond, și care ca atare nu poate fi susceptibilă de recurs în casațiune. — *Cas. II* 18,140

2. — (*Executare cerută la judecătoria de ocol. — Constație. — Competență. — Art. 400 și 525, pr. civilă*). — După dispozițiunile art. 525, pr. civilă, opozițiile ce se fac contra unei urmăriri imobiliare, fie din partea datornicului ori a creditorilor săi, fie de către cei de al trei-

lea, pentru revendicarea ori păstrarea unui drept de proprietate asupra nemiscătoarelor urmărite, se vor face către tribunalul prin care s'a făcut urmărirea.

Dacă însă terțiul revendică imobilul, fără a ataca însuș titlul executoriu, ci numai actele de urmărire, ca fiind făcute asupra unui imobil ce nu aparține debitorului, urmează că, potrivit dispozițiilor art. 400, pr. civilă, contestația să fie îndreptată la instanța care execută, iar nu la aceea care a mijlocit pentru executare. — *J. Odobestii*. 64,511

Urmărire silită.

1. — (*Averea debitorului. — Gaj comun al creditorilor săi. — Excepțiuni*). — După principiul stabilit de dreptul comun, prin art. 1718 și 1719, c. civ., averea debitorului este gajul comun al tuturor creditorilor săi, regulă care nu suferă excepțiuni decât în cazurile unde legea dispune altfel, fie în considerația persoanei debitorului, fie în privința unor anumite categorii de bunuri. — *T. Tecuci* 46,366

2. — (*Agricultor. — Bunuri nesechestrabile*). — Legiuitorul, prin art. 407, pr. civ., în interesul individului, pentru rațiuni de umanitate, precum și în interesul general al economiei agricole și industriale, a apărut de a fi urmărite unele categorii de bunuri; iar în ce privește pe agricultori, există alin. I și II, cari arată în mod expres ceace declară nesechestrabil și nu trebuie a se lărgi înțelesul diferitelor alineate, mai ales alin. X, care privește cu totul alte ramuri de activitate, căci fiind vorba de dispozițiuni excepționale dela regula de drept comun, ele sunt și de strictă interpretare. — *T. Tecuci* . . . 46,366

Urmărire de venituri.

1. — (*Bun nemiscător. — Judecătorii de ocoale. — Competință*). — Cu toate că prin art. 38 din legea judecătoriilor de ocoale care dă drept judecătorilor de a ordona orice măsură asigurătoare în marginea competenței lor nu se vorbește nimic de art. 477, pr. civ., privitor la urmărirea veniturilor unui bun nemiscător, totuși judecătoria de ocol sunt competenți a încuviința și această măsură întrucât nu există nici o rațiune de a restrânge această competență. — *C. Buc. I* . . . 26,205

2. — (*Contestațiune. — Imobil. — Punere în posesie. — Ordonanță de adjudecare*). — Procesul-verbal de punere în posesie, care nu este altceva decât executarea ordonanței de adjudecare, nu poate produce și conferi adjudecatului mai multe drepturi decât acelea ce le conferă însăși ordonanța. — *T. Ilfov not* . . . 71,563

3. — (*Creditor ipotecar. — Imobil neprăvălit în titlu*). — Din moment ce creditorul ipotecar urmărit are un titlu executor contra debitorului său, el poate urmări orice avere a acestuia, drept pe care îl are chiar dacă ar fi un simplu creditor chirograf. — *T. Ilfov Not.* . . . 71,563

4. — (*Imobil. — Deținător. — Terțiu. — Prescripțiune*). — Pentru ca deținătorul să poată opune terțiului care urmărește în calitate de creditor ipotecar veniturile generale ale imobilului, prescripțiunea prevăzută de art. 568 pr. civ., trebuie ca posesiunea sa să fie bazată pe just titlu și bună credință. — *T. Ilfov Not.* . . . 71,563

5. — (*Contestațiune. — Cerere de suspendare. — Revendicare*). — Tribunalul nu poate încuviința suspendarea urmăririi, pe temeiul art. 530 pr. civ., dacă contestațiunea nu este bazată pe o cerere de revendicare. — *T. Ilfov Not.* 71,563

Uzufruct.

(*Abuz de folosință. — Cerere de desființare. — Reclamant. — Dovada calității de proprietar*). — Pentru ca cineva să poată cere, pentru abus de folosință, desființarea uzufructului ce există asupra unui bun, este neapărat necesar să fie proprietar al acelui bun, căci încuviințarea unei asemenea cereri din partea justiției implică recunoașterea calității de proprietar a celui ce reclamă.

Prin urmare, uzufructuarul este în drept să pretindă dovada acestei calități și să discute titlurile înfățișate de reclamant. — *C. Buc. II* . . . 73,579

V

Vânzare.

1. — (*Acont din preț. — Acțiune în restituire. — Deducere*). — Acontul din preț constituie executarea însăși a convențiunei, astfel că din intentarea unei acțiuni în restituirea contului, rezultă implicit o dezicere a cumpărătorului, rezilierea însăși a contractului în virtutea căruia a fost acordat acontul din preț, astfel că din moment ce cumpărătorul a obținut înapoi acontul fără ca vânzătorul să se opună, contractul este implicit prin aceasta reziliat și cumpărătorul numai poate să vie și să ceară în același timp și încheierea contractului. — *T. Ilfov IV*. 17,133

2. — (*Consimțământ. — Invoială asupra lucrului și asupra prețului*). — Vânzarea este perfectă între părți îndată ce ele s'au învoit asupra lucrului și asupra prețului deși lucrul nu s'ar fi predat și prețul nu s'ar fi numărat. — *T. Ilfov IV*. 17,133

3. — (*Lucru vândut. — Vicii ascunse. — Dreptul cumpărătorului*). — Atunci când lucrul vândut conține vicii ascunse, chiar necunoscute de vânzător în momentul convențiunei, cumpărătorul are facultatea, dacă nici dânsul nu cunoștea viciile, sau să ceară rezoluțiunea vânzării, și restituirea prețului, întorcând lucrul, sau de a recurge la acțiunea *quanti minoris* , oprind lucrul și cerând înapoierea unei părți din preț arbitrată prin experți. — *C. Buc. I* . . . 44,347

4. — (*Lucru vândut. — Vicii ascunse. — Criteriu*). — Deși legea nu dă o definiție a viciilor ascunse, criteriul lor rezultă însă din art. 1353, c. civ., în care vorbindu-se despre viciile aparente și spunându-se că ele sunt acelea de care cumpărătorul se poate convinge singur printr-o verificare, se deduce de aci că orice vicii care nu se pot descoperi în urma unei verificări serioase și pe cale obișnuită, sunt considerate ca vicii ascunse, și aceasta constituie o chestiune de fapt, care, prin natura ei, este lăsată la suverana apreciere a judecătorului. — *C. Buc. I*. 44,347

5. — (*Lucru vândut. — Vicii redhibitorii. — Gravitate*). — Una din condițiile cerute ca viciile să fie considerate ca redhibitorii, fiind și aceea ca ele să fie grave, legea, prin art. 1352 c. civ., indică criteriul acestei gravități când prin dispozițiile sale, spune că răspunderea pentru vicii există: a) dacă, din cauza lor, lucrul vândut nu e bun de întrebuințat după destinația sa, și b) dacă întrebuințarea e atât de micșorată încât se poate prezuma că cumpărătorul nu l-ar fi cumpărat sau nu ar fi dat pe dânsul ceace a dat, de i-ar fi cunoscut viciile, fapte care sunt lăsate la suverana apreciere a judecătorului. — *C. Buc. I* . . . 44,347

6. — (Lucru vândut. — Vicii. — Sarcina probei). —

Deși, în principiu, cumpărătorul este obligat să facă dovada că vânzătorul cunoaște viciile, această regulă suferă excepții, oricâteori se constată că vânzătorul este profesionist, cum sunt fabricanții și comercianții specialiști, cari prin natura profesiei lor și a specialității ce exercită, sunt presupuși că cunosc calitățile și defectele lucrului expus vânzării. — *C. Buc. I.* 44,347

7. — (Vilitatea prețului. — Dacă poate fi cauză de nulitate a vânzării). — Prețul mic cu care s'ar fi cumpărat, nu poate fi considerat ca o consecință a dolului, dacă el nu este rezultatul unor mașinațiuni culpabile din partea cumpărătorului, spre a induce pe vânzător în eroare asupra valorii lucrului vândut. — *T. Tecuci* 55,438

Vânzare prin licitație publică.

(*Ordonanța de adjudecare. — Minori. — Acțiune în anulare*). — Deși procedura civilă prevede numai dreptul de recurs contra ordonanțelor de adjudecare, totuși în baza principiului că fraudă conrupe totul, e admisibilă acțiunea în anulare a ordonanței de adjudecare pe cale principală formulată de minorii deveniți majori, atunci când se susține că licitația n'a fost decât un simulacru cu condiție însă ca să se stabilească reaua credință a tutorelui, adică convența sa cu creditorul urmăritor și adjudecatar la simularea licitației. — *Cas. I.* 31,245

Vânzare imobiliară.

(*Constatare prin sentință judecătorească. — Lipsă de transcriere. — Terții. — Neopozabilitate*). — Vânzarea verbală a unui imobil, constatată prin sentință judecătorească, nu poate fi opusă unui terțiu, care a cumpărat de bună credință același imobil dela același vânzător, decât dela data transcrierii hotărârii, căci hotărârea ținând, în specie, loc de act de vânzare, trebuie să fie transcrisă pentru a fi opozabilă terțiilor. — *Cas. I.* 51,401

Vânzare silită.

(*Transferarea proprietății. — Viciu de consimțământ*). — În vânzările silită, transferarea proprietății imobilului are loc fără consimțământul vânzătorului, așa că lipsind acordul de voințe dintre acesta și adjudecatar, nu poate să existe viciu de consimțământ și deci o vânzare silită nu poate fi anulată pentru motivul că consimțământul vânzătorului a fost viciat prin dol. — *Cas. I.* 31,245

Z**Zid comun.**

1. — (Limitarea proprietăților. — Vecini. — Contribuțiune). — Din textul art. 600 c. c., rezultă neîndoios că e vorba numai de un zid, iar nu de alt mod de limitare a proprietăților, și că legiuitorul a căutat să oblige pe vecin să contribuie numai pentru acest fel de îngrădire, care să delimiteze proprietățile într'un chip cât mai statornic, pentru a se înlătura uzurpările, certurile și contestațiunile între vecini. — *T. Botoșani* 80,638

2. — (Vecini. — Construcție. — Cheltuială). — Deși legea autoriză pe oricare din vecini să reclame dela celalt a contribui la cheltuiala comună a unui zid despărțitor, totuși proprietarul care voește să construiască un asemenea zid comun și să constrângă pe vecinul său a contribui la cheltuială, trebuie, în primul loc și în mod prealabil, să stabilească pe cale de bună învoială sau pe cale de judecată, în caz de neînțelegere între părți, locul pe unde urmează a se face îngrădirea, felul materialelor, necesitatea despărțirii și stabilirea devizului de cheltuieli, după valoarea ambelor proprietăți vecine.

Neprocedând astfel, vecinul care a construit singur și numai cu cheltuiala sa zidul despărțitor, nu mai poate în urmă să silească pe celalt vecin să contribue la jumătate din costul lucrării, căci se consideră că a renunțat la dispozițiile art. 600, c. civ. — *T. Botoșani* 80,638

Jurisprudența Străină

Abuz de încredere.

(*Soacră. — Ginere. — Imunitate. — Decesul soției*). — Imunitatea stabilită de art. 380, c. pen., după care sustracțiunile comise de bărbați în paguba femeilor lor și invers, de descendenți în prejudiciul ascendenților lor sau afini de aceeași linie, etc., nu pot da loc decât la reparațiuni civile, se întinde și la alte delictе săvârșite contra proprietății mai cu seamă la abuzul de încredere.

Alianța, care asigură imunitatea autorilor acestor delictе, subsistă după moartea persoanei care a produs această afinitate. Astfel nu poate fi condamnat la pedepsele edictate de art. 406 și 408, c. pen., (art. 322 și 323, c. pen., rom.), prevenitul care ar fi comis, după decesul femeii sale, un abuz de încredere în prejudiciul soacrei sale. (Observație de S. R.). — *T. Seina* 73,584

Acțiune posesorie.

(*Convenție. — Abonat la gaz. — Suprimarea bransamentului*). — Pretinsa inexecutare a unei convenții care ar lega părțile în cauză nu poate da loc la acțiunea posesorie; acela care se plânge de această neexecutare nu poate avea decât acțiunea personală sau reală, după cazuri, pentru a aduce pe adeversarul său la observarea convenției.

Astfel, abonatul la gaz, care se plânge că compania concesionară i-a tăiat bransamentul pentru că ar fi redus considerabil consumația, adoptând lumina electrică, nu poate cere restabilirea acestui bransament pe cale de complângere, căci este vorba de chestie de executare de contract, iar nu de o simplă chestie de posesie. — *Cas. fr.* 57,456

Arhitect.

(*Construcțiuni. — Garanție. — Termen. — Reducțiune*). — Termenul de zece ani, în care după art. 1792 și 2270, c. civ. fr. (art. 1483 și 1902, c. civ. rom.), întreprinzătorul rămâne garant de lucrările ce a executat (în speță, bransamente pentru aducerea apei), poate fi redus la un timp mai scurt (în speță, un an), judecat suficient de părți pentru a se asigura de buna execuție a lucrărilor. (Observație de S. R.). — *Cas. fr.* 74,592

Asociație în participare.

(*Personalitate civilă (lipsă de). — Proprietatea aporturilor. — Reluări. — Disoluție*). — În asociațiile în participare, contrariu de ceea ce petrece în societățile comerciale, fiecare din participanți își păstrează proprietatea personală a aporturilor, pe cari le reia în natură la epoca

disoluții, fără să fi eșit vreodată din patrimoniul lor, asociația în participare neconstituind o persoană morală.

Astfel fiind, nu este locul la numirea unui lichidator, ci numai la numirea unui arbitru, însărcinat de a stabili conturile și drepturile participanților. (Observație de S. R.). — *C. Paris*. 64,512

Cerere nouă.

(*Apel*. — *Oficiul judecătorului*. — *Ordine publică*. — *Concurență ilicită*). — Excepțiunea de cerere nouă nefiind de ordine publică, Curtea de apel nu o poate suplini din oficiu, și ea trebuie să judece litigiul în termenii în care cele două părți au consimțit a-l desbata.

Prin urmare, când reclamantii au introdus o cerere de daune-interese pentru concurență nelegală, și când reînviind această cerere în apel, au conchis subsidiar ca aceeaș sumă să li se acorde cu titlu de daune-interese pentru concurență ilicită, judecătorii de apel comit un exces de putere, suplinind din oficiu excepțiunea de cerere nouă, atunci când intimatul s'a mărginit a conchide la respingerea concluziunilor subsidiare, fără a conchide la neadmisibilitatea lor. (Observație de S. R.). — *Cas. fr.* 16,127

Consiliu Judiciar.

(*Hotărâre franceză*. — *Acte petrecute în Germania*. — *Acțiune în nulitate*). — Numirea unui consiliu judiciar este un act de jurisdicție grațioasă, ale cărui efect nu pot fi limitate la teritoriul Statului dela care emană, dacă ea trebuie să-și poată realiza scopul, care este de a împiedica pe prodie de a-și risipi averea. (Observație de S. R.). — *T. Imp. Germ.* 59,464

Convenție matrimonială.

(*Minor*. — *Căsătorie*. — *Dispensă legală*). — O convenție matrimonială încheiată de un minor care nu are vârsta legală spre a se putea căsători, fie această convenție încheiată chiar cu asitența celor în drept, înainte de a dobândi dispensa prevăzută de art. 145, c. civ. (128, c. civ. rom.), este lovită de o nulitate radicală, și nu poate fi validată prin dobândirea posterioară a acestei dispense. (Notă de S. R.). — *T. Montagne* 18,144

Dotă.

1. — (*Lucrurile ce pot fi constituite dotă*. — *Uzufruct*. — *Nudă proprietate*. — *Fructele percepute, etc.*). — Pot fi constituite dotă toate lucrurile susceptibile de proprietate privată, corporale sau incorporeale, mobiliare sau imobiliare, creanțe, rente, pensuni, un uzufruct și chiar o nudă proprietate.

Femeea ar putea chiar să stipuleze că și fructele percepute de bărbat în timpul căsătoriei vor fi dotale. (Observațiune de D. Alexandresco). — *T. Charleroi*. 21,168

2. — (*Înstrăinare cu permisiunea justiției*. — *Hotărâre*. — *Dacă are autoritatea lucrului judecat*). — Dispoziția art. 1558, c. civ. (1253, c. civ. rom.), după care imobilul dotal poate fi înstrăinat cu permisiunea justiției și după formele vânzărilor publice, spre a scoate dela închisoare pe bărbat sau pe femeie, nu poate fi aplicată decât în caz de încarcerarea unuia din soți pentru datorii civile sau comerciale, iar nu pentru pedepse prevăzute de codul penal.

În consecință, este nulă autorizarea dată de justiție femeii de a-și înstrăina sau ipotecă imobilele sale dotale pentru garantarea unei datorii contractată de bărbat către un terțiu, în scopul de a dobândi retragerea unei plân-

geri în excocherie, depusă de acest terțiu contra bărbatului, care fusese arestat în baza acestei plângeri. (Observație de D. Alexandresco). — *C. Montpellier* . 36,287

Dublu original.

(*Mențiune (lipsă de)*. — *Nulitate*. — *Inceput de dovadă scrisă*). — Convenția sinalagmatică, constatată printr'un act sub semnătură privată care, contrariu prescripțiilor art. 1325, c. civ. (art. 1179, c. civ. rom.), nu poartă mențiunea numărului exemplarelor ce s'au făcut, nu este nulă; instrumentul singur e viciat, și reclamantul poate face dovada convenției.

Prin urmare, actul sub semnătură privată, neregulat din lipsa mențiunei dublului original, poate servi ca început de dovadă scrisă, făcând admisibilă proba cu martori. (Observație de S. R.). — *C. Riom* 15,120

Imobil Dotal.

(*Înstrăinare cu permisiunea justiției*. — *Scoaterea bărbatului dela închisoare*. — *Datorii civile sau comerciale*).

Hotărârile care, în ipotezele prevăzute de art. 1558, c. civ. (1253, c. civ. rom.), împuternicesc pe femeie a înstrăina sau ipotecă imobilul dotal, aparțin jurisdicției grațioase, iar nu celei contencioase și, ca atare, nu sunt susceptibile de a dobândi autoritatea lucrului judecat.

În consecință, tribunalele pot să revie asupra hotărârei lor, după cererea femeii, de câteori se constată în fapt, că autorizarea justiției a fost dată în afară de cazurile anume statornicite de lege. — (Observație de D. Alexandresco). — *C. Montpellier* 36,287

Inchiriere.

1. — (*Contract verbal*. — *Vânzare de imobil*. — *Dată certă*. — *Inregistrare*. — *Declarație*). — Inchiriere verbală făcută prin scrisori misive, dacă a făcut obiectul unei declarații la administrația timbrului, dobândește dată certă în urma acestei declarații. Prin urmare, această închiriere e opozabilă cumpărătorului imobilului închiriat, a cărui achiziție e posterioară declarațiunei făcută la înregistrare. *C. Pau* 2,16

2. — (*Probă testimonială*. — *Probă scrisă*. — *Dublu original*). — Proba testimonială fiind interzisă în materie de închiriere, nu se poate invoca, în scop de a face dovada existenței contractului, un început de probă scrisă trasă dintr'un contract scris al cărui original nu poartă mențiunea numărului exemplarelor în care a fost făcut. (Observațiune de S. R.). — *C. Riom* 15,120

Lucru judecat.

(*Jurisdicție represivă*. — *Influența civilului*). — Principiul după care hotărârile tribunalelor corecționale au, în civil, autoritatea lucrului judecat, trebuie a fi înțeles în sensul că nu e permis niciodată judecătorului civil a nu ține seamă de ceea ce s'a judecat în corecțional, fie cu privire la existența faptului pe care se întemeiază atât acțiunea publică, cât și acțiunea civilă, fie relativ la calificarea acestui fapt, fie în ce privește participarea sau neparticiparea prevenitului la acelaș fapt.

Dacă aplicarea acestui principiu poate să prezinte dificultăți, nu este tot astfel când individul, achitat de tribunalul corecțional, nu este urmărit în civil, și când faptele constatate înaintea uneia sau celeilalte jurisdicțiuni nu sunt contradictorii. — (Observație de S. R.). *Cas. fr.*

Obligații.

(Cauză ilicită sau imorală. — Concubinaj. — Liberalitate. — Pact anterior. — Dovadă). — Obligația a cărei cauză e ilicită nu poate avea nici un efect, iar caracterul ilicit al cauzei poate fi stabilit prin toate mijloacele de probă, fără deosebire.

Prin urmare, judecătorii fondului se pot întemeia, atât pe mărturiile celor interesați, culese în cursul unei proceduri criminale, al cărei dosar a fost comunicat în regulă, cât și pe o serie de constatări făcute de dânsii în mod suveran, pentru a decide că o dispoziție universală, conținută într'un testament, n'a fost decât executarea unui pact imoral intervenit între testator și soții beneficiari ai liberalității, pact prin care bărbatul autoriza pe femei să se dea testatorului și chiar să conviețuiască cu dânsul, sub făgăduința avantajilor testamentare. (Observație de S. R.). — *Cas. fr.* 40,320

Regim matrimonial.

(Imutabilitate în urma celebrării căsătoriei. — Ordine publică). — Art. 1395 din codul civil francez, după care regimul matrimonial al soților nu poate să primească nici o schimbare în urma celebrării căsătoriei, este o dispoziție de ordine publică, a cărei aplicare nu poate fi modificată prin faptul unei schimbări de naționalitate, această dispoziție având de scop atât apărarea soților, cât și siguranța terților. (Adnotație de D. Alexandresco. — *T. Marsilia*. 50,398

Responsabilitate civilă sau penală.

(Greșală. — Garanție. — Renunțare. — Termen de garanție). Principiul de ordine publică, în virtutea căruia nimeni nu se poate scuti mai dinainte de responsabilitatea greșelilor ce ar putea comite în executarea unui

contract, nu se opune, afară de cazul de dol, ca această responsabilitate să fie scutită de comun acord. (Observație de S. R.). — *Cas. fr.* 74,592

Testament olograf făcut prin scrisoare.

(Validitate. — Data poștei. — Dacă înlocuiește data scrisă de testator). Testamentul olograf poate fi făcut sub forma unei scrisori, cu condițiune însă ca scrisoarea să fie scrisă, datată și semnată cu însăși mâna testatorului.

Data poștei nu poate înlocui data pe care ar fi trebuit s'o scrie testatorul. (Observație de D. Alexandresco. — *T. Muret* 44,352

Vânzare.

1. — (Garanție. — Vicii redibitorii. — Termenul prescripției. — *Dies a quo*). — În lipsa unui termen fixat de lege pentru exercițiul acțiunii redibitorii, și în lipsa unei convenții speciale a părților în această privință, judecătorii fondului sunt în drept să determine în mod suveran și în fapt, după natura viciilor și după faptele și împrejurările fiecărei cauze, în ce termen cumpărătorul poate să exercite acțiunea în reziliere a vânzării din cauza viciilor ascunse ale lucrului vândut, și care este punctul de plecare al acestui termen. (Observație de D. Alexandresco. — *T. Bayeux* 52,413

2. — (Responsabilitate pentru viciile lucrului vândut. — Convenție contrară). — Părțile pot, după art. 476 din codul german, să desființeze sau să restrângă responsabilitatea vânzătorului pentru viciile lucrului vândut. O asemenea convenție numai atunci este nulă, când viciile lucrului au fost ascunse prin dolul vânzătorului.

Aceeași soluție este admisă și în codul francez, în baza principiilor generale. (Observație de D. Alexandresco. — *T. Celor două punți (Zweibrücken)* 63,503

DOCTRINĂ**ARTICOLE SI MONOGRAFII****Alexandresco Dim.**

- Prescripția comercială. — Dacă curge între soți. — Controversă vie și stăruitoare 6,41
- Manualul de ședință de I. N. Fințescu. — (*Bibliografie*) 9,72
- Tratatul teoretic și practic de Procedură Civilă de Eug. Herovanu. — (*Bibliografie*) 10,80
- Prescripția în dreptul internațional privat . . . 13,97
- Lucrurile ce pot fi constituite dotă. — Uzufructul și nuda proprietate. — (*Adnotație*) 21,168
- O chestiune de drept internațional asupra incapacității femeii măritată în dreptul musulman . . . 30,233
- O foaie de zestre din 4 Ianuarie 1801 . . . 32,255
- Ordonanțe prezidențiale. — Dacă această procedură se aplică în materie de divorț. — (*Adnotație*) . 35,280
- Instruirea imobilului dotal. — Hotărâre de admitere. — Scoaterea bărbatului dela închisoare. — Lucru judecat. — (*Adnotație*) 36,287
- Lucru judecat. — Acte sau judecăți intervenite între creditori și terți persoane. — Reclamație de stat. — Contradictor legitim. — (*Adnotație*) 39,310
- Persoană morală străină. — Zemstvol din Basarabia. —

- Legate universale. — Legate condiționale. — Substituție prohibită. — (*Adnotație*) 48,383
- Imutabilitatea convențiilor matrimoniale . 50,398
- Româncă căsătorită cu un străin. — Dacă devenind văduvă își recapătă naționalitatea 51,406
- Anticreză. — Pământ rural. — Art. 1698, c. civ. — (*Adnotație*) 58,462
- Responsabilitatea pentru viciile lucrului vândut. — Art. 476, c. civ. german 63,504
- Prefață la cartea «Prezidentul Tribunalului» de d-l V. G. Tătaru 66,521
- Cesiune de drepturi litigioase. — Chitanțe sub semnătură privată. — Aplicarea art. 1182, c. civ. — (*Adnotație*) 78,624

Botez Corneliu.

- În ce condiții femeia măritată și săracă, poate uza de un act de paupertate 60,526

Busdugan C. N.

- Ordinea publică în dreptul internațional privat. 79,625; 81,641

Cerban Alex.

- Despre concepțiunea obligațiunei în dreptul primitiv roman și în special despre natura juridică a nexului . . . 2,9; 32,249; 35,273.

Coroi C. C.

- Opera juridică a d-lui D. Alexandresco. . . . 34,265

Dimitrescu Barbu.

- Acțiunea în revocare a unei donațiuni pentru supraviețuire de copil 4,25

Dissescu C. G.

- Prefață la «Dreptul constituțional al României». 64,507
- Rolul Regelui în revizuirea legilor constituționale. 68,538
- Caracterul juridic al proprietății rurale altă dată la noi 71,562

Djuvara Al. B.

- Fapte de comerț. — Agricultori. — Vânzarea produselor de pe moșie—(*Adnotație*). 9,68

Dragomirescu Iuliu.

- Purga imobilelor expropriate pentru cauză de utilitate publică 23,177
- Folosința și administrațiunea legală a părintelui 37,289
- Desistarea 43,337
- Prescripția cincinală prevăzută de art. 568, pr. civ. în materie de vânzare a unui imobil dotal—(*Adnotație*) 43,343
- «Dreptul constituțional» de d-l C. G. Dissescu (*Recensiune*) 59,465
- Prețul adjudecării în materie de partaj. . . . 80,633

Filitti I. D.

- Cuvântare funebă ținută la înmormântarea lui Ion B. Vlădoianu 42,336

Gălățescu Dim.

- Fundamentul rațional al regulamentării legale a societăților pe acțiuni și manifestările sale. 54,425, 55,441

Hagiescu-Miriște I.

- Discurs ținut la Curtea din Constanța cu ocazia înaintării d-lui Al. Bârsescu ca prim-președinte la Curtea din Galați 10,80

Hamangiu C.

- Două lucrări de valoare 5,33
- Un nou tratat de procedură civilă 19,145
- Opera unui jurisconsult 33,257

Kantemir Dim.

- Din trecutul nostru (capitole estrase din «Discripția Moldovei») 52,414; 69,552

Ionescu Dolj I.

- Cum facem autentificarea când una din părți e bolnavă 12,89

Măinescu Petre A.

- Despre legitimațiune în dreptul roman . . . 60,473
- Regimul capitulațiunilor, și suprimarea lor în Imperiul Otoman 67,529; 70,554

- Prescripțiunea acțiunilor în nulitate și în rescisiune. 76,601

Minei V.

- Un caz de pierdere a libertății în dreptul roman. 7,49; 8,57

Nedeleu George D.

- Rang, grad, precădere și vechime în erarhia judecătorească 28,217
- Sinonimia cuvintelor *rang* și *grad* 55,433

Negru N.

- Răsboiul și Justiția. Forța și Dreptul 39,305
- Peripețiile unui proces 60,487
- Din mecanica dreptului 72,569

Nicoleanu H. G.

- Data falsă în testamentul olograf . . 25,193; 41,321

Popescu Se.

- Recursuri în interesul legii (Raport Ministerului de Justiție). 3,17

Possa M.

- Asupra autentificării actelor atunci când una din părți este bolnavă 24,185

Profiriu I. Gh.

- Judecătorul și rolul său social. 53,121
- Dreptul de subînchiriere al locatarului. — Dovada contrarie. — (*Adnotație*). 64,509

Rădulescu Andrei.

- Conservarea privilegiului vânzătorului de imobile. — 18,137; 20,153; 22,169; 26,201; 29,225
- Pagini referitoare la codul Calimach. 57,449

Rădulescu Siliu.

- Revista de 1 Ianuarie 1915. 1,1
- Incheerile consiliului de familie. — Dacă sunt supuse apelului. — (*Adnotație*). 8,62
- Cerere nouă. — Instanță de apel. — (*Adnotație*) 16,127
- Convențiune matrimonială. — Minori. — Dispensa legală. — (*Adnotație*). 18,144
- Valerian Urșianu. — (*Necrolog*). 22,169
- Cauza ilicită a obligațiunilor. — Concubinaj — Dovadă. — (*Adnotație*). 40,320
- «Enciclopedia Dreptului». — (*Recensiune*). . . 50,394
- Consiliu judiciar. — Jurisdicția grațioasă. — Efectele hotărârii. — (*Adnotație*). 59,464
- Asociațiuni în participare. — Dacă au personalitatea juridică. — (*Adnotație*). 64,512
- Influența penalului asupra civilului. — (*Adnotație*). 68,544
- Abuz de încredere. — Soacră. — Ginere. — Imunitate. — (*Adnotație*). 73,584
- Calomnie. — Dezistarea părții civile. — Dacă are de efect stingerea acțiunei. — (*Adnotație*). . . . 77,610
- Influența ridicării stării de faliment asupra acțiunei de bancrută. — (*Adnotație*). 77,612
- Clauza de înstrăinare a imobilului dotal în contractele matrimoniale. — Dacă implică ipotecarea . 78,619

Scriban Romulus Tr.

- Promisiunea și stipulațiunea pentru alții . . 45,359

Stătescu St.

— Cuvintele *rang* și *grad* în eraria judecătorească. 62,489

Sturdza Alex. I.

— Un bust lui Alexandru Degré 2,9
— Consiliul superior al Magistraturei 21,161
— Demisiunea unui magistrat 38,297

Tănăsescu I. N.

— Pădurile cetelor de moșneni 10,77

Tanoviceanu I.

— Complicitatea la tănuire 46,361

Toneanu C. N.

— Misitia sau contractul de samsarie. 40,313; 42,329; 47,369; 69,546

Vasilescu P.

— Criteriul daunelor morale în civil 63,497

*** Tratatetele timporare din 1870 și semnificarea lor relativ la neutralitatea Belgiei 27,209

— Tribunalele de excepțiune înființate de Germani în Belgia 31,241

TABLA NUMERICĂ

A ARTICOLELOR DIN CODURI ȘI DIFERITE LEGI SPECIALE

Codul Civil

Art.	No.	Pag.	Art.	No.	Pag.	Art.	No.	Pag.
1 C. Buc. I	15	115	476 Cas. I	21	166	965 C. Iași II	24	189
2 C. Buc. I	65	514	485) t. Constanța	70	558	969 { t. Novaci	34	271
5 J. Novaci	34	271	486) t. Ilfov IV	9	69	973 t. Botoșani	62	491
12 C. Buc. I	51	402	494 Cas. I	70	557	975 t. R.-Sărat	67	533
13 Cas. s. u.	73	577	526 Cas. I	66	524	977) t. Tecuci	27	211
19 C. Buc. I	51	402	558) C. Buc. II	73	579	992) Cas. I	23	179
33 { Cas. I	10	73	568) C. Buc. I	61	483	993 { Cas. s. u.	15	113
85 t. Bacău	39	308	600 t. Botoșani	80	638	998 { t. Ilfov com. II	20	158
97 Cas. II	69	547	615 J. Ologi	77	615	1000 { Cas. II	52	409
117 Cas. I	36	281	634 Cas. s. u.	60	475	1001 { t. Roman	61	484
121 C. Buc. I	65	514	644 C. Buc. I	65	514	1002 { J. Odob.	67	526
172 C. Iași I	41	327	653 C. Buc. II	74	587	1003 { Cas. I	72	573
176 Cas. I	10	73	675 t. Constanța	70	558	1004 { Cas. II	52	409
179 Cas. I	58	457	688) C. Buc. II	73	579	1005 { Cas. I	59	467
181) t. Ilfov IV	77	613	689) C. Buc. I	65	514	1006 { Cas. s. u.	73	577
188) C. Buc. I	51	402	728 C. Iași II	75	594	1007 Cas. I	17	129
189) C. Buc. I	23	180	729 Cas. s. u.	25	198	1008 t. Ilfov I	45	356
197) C. Buc. I	28	223	738 C. Buc. I	65	514	1014 C. Craiova I	16	125
198) C. Buc. I	23	180	751 { Cas. I	17	129	1021 C. Buc. I	38	301
236 C. Buc. I	23	180	751 { C. Buc. I	65	514	1042 C. Buc. I	79	628
285 Cas. I	28	223	785 { Cas. II	47	371	1057 Cas. I	40	320
287 C. Buc. I	23	180	785 { t. R.-Sărat	67	533	1088 Cas. fr.	23	179
292) C. Buc. I	29	228	803 C. Iași I	48	377	1092 Cas. I	36	281
293) C. Buc. I	23	180	831) J. Odobesti	26	208	1104 J. Odob.	18	142
304 C. Buc. I	32	252	835) C. Buc. I	53	418	1114 { J. Odob.	18	142
311 Cas. I	32	252	843 Cas I	17	129	1114 { J. Novaci	58	462
318 Cas. I	32	252	859 { C. Buc. I	29	228	1154 C. Craiova I	78	620
326) Cas. I	34	268	859 { t. Mureș	44	352	1166 C. Iași I	31	245
327) t. Roman	79	631	888) C. Iași I	48	377	1169 { Cas. II	35	275
339) t. Constanța	81	645	899) C. Buc. I	20	157	1173 t. Ilfov III	51	406
402) Cas. I	17	129	920 Cas. s. u.	65	514	1175 t. Tecuci	76	606
413) Cas. I	19	148	929 C. Buc. I	17	133	1179 { Cas. I	14	105
445 t. Ilfov IV	9	69	948 { t. Ilfov IV	45	356	1182 { C. Riom	15	120
449 t. Tecuci	55	438	948 { t. Ilfov I	37	291	1182 { C. Pau	2	16
458 { t. Ilfov IV	9	69	953 Cas. I	40	320	1193 J. II Ploști	78	622
458 { t. Imp. Germ.	58	464	960 Cas. fr.	55	438		8	62
463) t. Ilfov com. II	14	109	963 t. Tecuci					

Art.	No.	Pag.	Art.	No.	Pag.	Art.	No.	Pag.
1197	J. Ploești II	8 62	1546	Cas. III	1 2	326	Cas. I	45 353
	C. Riom	15 120		t. Ilfov I	1 6		Cas. fr.	16 127
	Cas. I	67 531	1612	Cas. I	38 301	327	C. Constanța	54 430
	C. Constanța	46 364	1613	t. Ilfov I	10 76		C. Iași I	56 446
1198	C. Galați I	57 454	1632	t. Ilfov com.	75 598	333	Cas. I	71 562
	C. Craiova II	72 574	1635	t. Ilfov com.	3 23	341		
	t. Tecuci	76 606	1685	t. Ilfov com.	14 109	342		
	Cas. I	4 31		t. Botoșani	74 588	343	C. Buc. I	49 386
	Cas. I	6 43	1686	t. Constanța	43 341	369		
	Cas. I	24 187	1697	t. R.-Sărat	58 458	371	t. Tecuci	5 38
1201	C. Montpellier	36 287	1710	t. Constanța	43 341		t. Botoșani	62 491
	t. Bacău	39 308	1719	C. Tecuci	46 366	372	t. Tecuci	5 38
	t. Covurlui II	42 332	1719	t. Ilfov not.	71 563		Cas. II	64 506
	Cas. fr.	68 544	1730	t. Prahova I	2 13	373	t. Botoșani	62 491
	C. Buc. II	79 628	1746	C. Craiova I	78 620	375	C. Buc. I	14 106
1204	Cas. I	39 307	1753	t. Bacău	60 472		t. Botoșani	62 491
1214			1769	Cas. I	78 617	376	t. Ilfov IV	47 373
1215	C. Buc. I	79 628	1775	t. Botoșani	74 588	378	C. Buc. I	59 468
1231	t. Montagne	18 144	1790	t. Botoșani	62 491		C. Craiova I	78 620
1224	C. Iași I	56 446	1824	Cas. I	36 281	393	Cas. II	56 444
1229	t. Marsilia	50 398	1847			399	C. Botoșani	62 491
1230			1853	C. Buc. II	73 579	400	Cas. II	64 506
1235	t. Charleroi	21 168	1859				J. Odobești	71 565
1236	t. Marsilia	50 398	1865	t. Ilfov com.	15 118	402	C. Craiova	80 638
1242	J. Ologi	63 502	1867	C. Ilfov. com	15 118	407	t. Tecuci	46 366
1247	C. Buc. I	11 82	1868			428	J. Odobești	71 565
1248	Cas. I	78 617	1869	Cas. III	29 227	432	t. Ilfov I	16 126
1249	C. Buc. I	11 82	1871	t. Tecuci	27 211	477	C. Buc. I	26 205
1252	Cas. I	78 617	1895	C. Buc. II	73 579	503		
1253	C. Montpellier	36 287	1897	Cas. fr.	74 592	504	Cas. II	18 140
1269	Cas. I	78 617	1902	C. Constanța	40 316	525	C. Craiova I	6 45
1279	Cas. III	12 92					J. Odobești	64 511
1295	t. Ilfov IV	17 133				530	C. Ilfov not.	71 563
1303	t. Tecuci	55 438				558	C. Iași II	75 594
1307	t. Ilfov. I	40 318				565	C. Iași I	31 245
1309	t. Vâlcea	78 622					t. Ilfov not.	71 563
1352							C. Craiova I	6 45
1353	C. Buc. I	44 347				568	J. Odobești	43 342
1354							t. Ilfov not.	71 563
1355						567	C. Iași II	75 594
1359	t. Bayeux	52 413					C. Buc. I	14 106
1391	C. Iași II	24 189				610	t. Ilfov com. II	75 598
1393	Cas. II	75 593					C. Buc. I	14 186
1402	Cas. I	19 148				613	t. Ilfov com. II	75 598
1403	t. Vâlcea	78 622					t. Ilfov I	10 76
1416	C. Riom	15 120				615	t. Ilfov com. II	75 598
1418	t. Putna	64 508				638	C. Iași II	8 61
1439	Cas. I	74 585				639	C. Constanța	81 645
	C. Pau	2 16				642	C. Iași II	8 61
1441	C. Galați I	59 469				689	C. Iași II	75 594
1436	Cas. I	3 19				712	C. Iași I	56 446
1453	C. Constanța	46 364				716	t. Marsilia	50 398
1470							Cas. I	51 401
1474	Galați I	5 36				722	C. Galați I	59 469
1475							C. Iași I	56 446
1483	Cas. fr.	74 592				723	Cas. I	51 401
1485	C. Constanța	46 364						
1491	C. Paris	64 512						
1533	C. Constanța	54 430						
1536								
1537	Cas. I	8 60						
1539	t. Ilfov I	45 356						
1545	t. Ilfov I	1 6						
1547	Cas. III	1 2						

Art.	No.	Pag.	Art.	No.	Pag.	Art.	No.	Pag.
155) T. Ilfov com.	13	104	97) T. Ilfov I.	12	94	Legea Org. Dobrogea		
168) C. Paris	64	512	116) Cas. II	43	340	111 C. Constanța	32	253
253) Cas. II	69	547	124) Cas. II	16	124	115 t. Caliacra	37	293
272) T. Ilfov com. II	69	551	259) Cas. II	44	345	Legea Silvică		
273 J. Plocești II	8	62	381) Cas. II	56	444	30 t. Muscel	36	285
277 C. Buc. I	53	418	382) Cas. II	3	22	L. Monop. Statului		
309) C. Iași II	15	117	595 J. Bazargie	6	47	52 C. Buc. I	69	548
321) Cas. III	7	52	Legea Judec. de ocoale			L. Contab. Publice		
328 J. Plocești II	8	62	30 Cas. I	21	165	53) C. Buc. I	47	372
349) C. Iași II	15	117	31 Cas. I	42	331	69) Cas. I	33	259
T. Constanța	33	262	38 C. Buc. I	26	205	70) Cas. I	33	259
400 T. Ilfov com. II	14	109	58 J. Ologi	77	615	85) Cas. II	53	418
413) C. Galați I	5	36	43 Cas. I	63	498	L. de Constatare		
417 T. Ilfov com. I	16	126	58 Cas. I	21	165	8 J. Odobesti	52	412
417 C. Galați I	5	36	109) Cas. II	64	506	L. Burselor		
448 C. Craiova II	72	574	110) T. Tecuci	5	38	51 Cas. II	62	491
463) T. Ilfov com. II	14	109	Legea Timbrului și Inregis.			L. de Consolidare		
473 T. Ilfov com. I	3	23	1) Cas. I	57	453	3) Cas. II	19	150
478 T. Botoșani	74	588	2) Cas. I	31	244	L. Licențelor		
480) T. Ilfov com. II	14	109	3) Cas. I	16	121	12) Cas. s. u.	2	10
T. Botoșani	74	588	12) Cas. I	31	244	27) Cas. s. u.	2	10
602 C. Galați I	77	610	20 Cas. I	57	453	L. Băut. Spirtoase		
695 T. Ilfov com. I	26	207	43 J. Odobesti	52	412	38 Cas. s. u.	2	10
696 T. Constanța	33	362	44 C. Galați II	66	525	L. Invoel. Agricole		
711 Cas. III	5	35	46 t. Bacău	60	478	9 Cas. I	80	636
714 C. Galați I	77	610	65 Cas. III	12	92	L. Clerului Mirean		
718 T. Ilfov com. I	26	207	Constituțiunea			1 Cas. I	41	326
723) C. Buc. II	52	410	18 Galați I	21	166	L. Numelui		
Cas. III	5	35	25 Cas. I	9	65	18 C. Buc. I	45	354
724 C. Buc. II	52	410	132 t. R-Sărat	58	458	L. Repaus. Domenical		
814 T. Prahova II	2	13	Codul Caragea			1 t. Bacău	73	582
815 C. Galați I	77	610	Art. 1, c. 5, p. III) Cas. I	15	114	L. Jandarm. Rurale		
834 Cas. III	64	507	5, c. 6, p. III) Cas. I	15	114	41 C. Iași II	63	499
876) C. Galați I	77	610	L. Curții de Casație			L. Firmelor		
878) C. Galați I	77	610	5 Cas. III	10	74	10 Cas. II	81	645
887) C. Galați I	77	610	L. Autentif. Actelor			L. Zaharinci		
Codul Penal			33 t. Neamțu	19	151	19 Cas. III	10	74
53 Cas. II	43	340	L. Pensunilor			Regul. de Hotărnicii		
126 C. Buc. I	36	283	3 C. Iași II	18	141	20 Cas. I	38	300
128 C. Buc. II	60	477	24 Cas. s. u.	55	427			
200 C. Buc. I	33	260	25 Cas. I	76	604			
226) Cas. II	44	345	26 C. Iași II	18	141			
227) Cas. II	44	345	46 Cas. I	76	604			
284 T. Roman	61	484	Legea Avocaților					
294) T. Muscel	15	119	1 Cas. s. u.	54	428			
Cas. II	65	513						
307) T. Senei	73	584						
329) Cas. II	6	44						
350 Cas. II	6	44						
Procedura Codului penal								
2) Cas. II	26	205						
3) Cas. II	52	409						
8) Cas. II	56	444						
10 Cas. II	77	609						
45 C. Buc. c. a.	34	269						

TABELA ALFABETICĂ

A ÎMPRICINAȚILOR CARI AU FIGURAT ÎN HOTĂRĂRILE PUBLICATE

(Căutarea se va face pentru hotărârile primei instanțe după numele reclamanților, iar pentru deciziunile Curților de apel și ale Curței de casație după numele apelanților sau recurenților).

A

- Atanasiu Teodor Lt.-Colonel cu Mănăstirea Căldărușani și S. P. S. S. Ghenadie Petrescu fost mitropolit primat. — *T. Ilfov I.* 1,6
 «Agricola» societate de asigurare cu G. Nemțeanu. — *C. Buc. IV.* 10,75
 Alexandrescu D. Nicolae și altu cu Frații Mihail Al. Georgescu. — *C. Buc. I.* 14,106
 Aronovici Bereu cu Iancu Lazăr și alții. — *C. Iași II.* 15,117
 Azilul Elena Oteteleşanu cu Gr. Zissu și Ministerul public. — *C. Buc. II.* 17,131
 Administrația Cassei Școalelor cu V. Protopopescu. — *Cas. I.* 23,179
 Atanasulis A. P. cu Ștefan Gh. Parpalea și altul. — *C. Iași II.* 24,189
 Argeșeanu Alexandrina cu Ion D. Popescu. — *C. Buc. I.* 26,205
 Abdureman Suliman Soare cu Hagi Regep Murat. — *C. Galați I.* 30,237
 Antonescu N. Dr. cu Pilades Adam Anastasiu. — *J. Co-rocești.* 33,263
 Artăc D. Rada cu Andrei D. Exareu. — *T. R. Sărat.* 58,458
 Albulescu M. Const. cu M. A. Gabay. — *Cas. III.* 62,491
 Atanasiu N. cu Ministerul de finanțe. — *C. Buc. I.* 69,548
 Alimănescu Th. Maria cu Mănăstirea «Prodrom» dela Sf. Munte. — *C. Buc. II.* 74,587
 Antoniadă Gh. ca tutor. — *T. Roman. c. cons.* 79,631

B

- Banca Severinului cu I. R. Ștucan. — *C. Craiova I.* 9,66
 Budișteanu C. cu C. Lăzărescu. — *T. Ilfov I.* 10,76
 Brun Jeanne cu Gh. Pătrașcu. — *Cas. s-u.* 15,113
 Bedel A. cu Honorina Opran și alții. — *T. Ilfov com. I.* 15,118 și *Cas. III.* 29,227
 Buican I. și alții cu S. Goldfarb. — *Cas. I.* 16,121
 Bălbăe Al. Tănase cu Ilinca I. Alboi. — *Cas. s-u.* 20,157
 Boroș R. Ilie și Maria Șeitan cu Cicerone Boroș și Victoria Boroș. — *C. Buc. I.* 23,180
 Banca de scont din București cu N. I. Dumitru. — *J. Constanța.* 33,262
 Bircăanu Martinian și Nicolas D. Popescu și alții. — *J. Novaci (Gorj)* 34,271
 Burdeanu P. cu Ion S. Căpitănescu. — *Cas. I.* 39,307
 Banca Moldova de jos și altul cu David Manole. — *T. Tecuci* 46,366
 Bratu Nicolae cu firma Drăgănescu ș. a. — *C. Buc. II.* 52,410
 Bercovici A. cu Primăria Odobești și I. Adelstein. — *J. Odobești* 52,412
 Banca de credit Român din București cu D. Greceanu. — *C. Iași. I.* 56,446

- Borș Ion și alții cu Maranda Frâncu. — *C. Galați I.* 57,454
 Baer Albert cu St. Grossu. — *Cas. II.* 64,506
 Buzdrug I. Radu cu Solomon Kaufman și altul. — *J. Odobești* 64,511
 Benișache Virgil și alții cu Roman Titorian. — *Cas. I.* 68,538
 Bara Gh. cu Iulian Piatkovski și altul. — *Cas. II.* 75,593
 Bărbăitaru Ion cu Tudora I. Popescu. — *J. Ologi.* 77,615
 Bărbătescu Aneta cu V. Nițescu și alta. — *Cas. I.* 78,617
 Băicoianu Serghe General cu Carol Ianisevski. — *C. Craiova I.* 80,638

C

- Capră Nicolae cu D. Semo. — *Cas. III.* 1,2
 Caravale Florea Dumitru cu Ministerul public. — *C. Buc. c. acuz.* 3,22
 Carp I. Vasile cu Ministerul public. — *Cas. II.* 6,44
 Catană Barbu cu Elena N. Fulgulescu. — *C. Craiova I.* 6,45
 Cârlova C. Horia cu Ștefan G. Ardeleanu. — *T. Ilfov, com. I.* 7,53
 Casa școalelor cu Gh. Cojocaru. — *C. Iași II.* 12,93
 Casa rurală cu minoara Roxana Polizu ș. a. — *T. Ilfov IV.* 17,133
 Cămpina D. N. Teodora, proprietara ziarului «Universul» cu Dr. D. Nicolescu. — *T. Ilfov com. II.* 20,159
 Codreanu E. și alți avocați din Baroul de Covurlui cu Ella Negruzzi. — *Cas. I.* 23,187
 Cernat Constantin și alții în proces cu Ion Dimancea. — *Cas. I.* 28,223
 Caraciale G. Dimitrie cu Isidor Bercovici. — *T. Constanța.* 43,341
 Catalina D. cu Petcu Catalina și alții. — *Cas. II.* 47,371
 Codreanu Emil și alții din Baroul de avocați de Galați cu Ella Negruți. — *Cas. s-u.* 54,428
 Comănescu A. cu Ion Bucălăete. — *J. Novaci.* 58,462
 Corjescu Gh. Căpitan cu Ministerul de interne și război. — *C. Iași.* 63,499
 Chiper Nicolae și altul cu Banca populară «Speranța» din comuna Pătești. — *J. Odobești* 67,536
 Candiano-Popescu Elisa, fostă Arion, cu Maria Zissu și alții. — *C. Buc. II.* 73,579
 Cernat Stancu Anta cu Gh. Gheorghiadă și alții. — *C. Buc. II.* 79,628

D

- Direcția căilor ferate române cu Ioana Potamian. — *C. Iași II.* 1,4
 Direcția C. F. R. cu Banca Comercială Română. — *C. Galați I.* 5,36
 Direcția C. F. R. cu Elena Anton. — *Cas. I.* 6,43
 Dumitrescu Ion cu Ministerul de finanțe. — *C. Buc. I.* 14,115

Direcția C. F. R. cu S. Prager. — <i>T. Ilfov com. I.</i>	16,126
Dimitriu Lucreția cu Ministerul de Război. — <i>C. Iași II.</i>	18,141
Dumitrescu Ion cu Dimitrie Sintescu. — <i>Cas. s-u.</i>	25,198
Dărăbană S. Anica cu Anica Gh. Ciorăscu și alții. — <i>J. Coroești</i>	26,208
Doctorof P. Gh. cu Kiriazi Floru și alții. — <i>C. Constanta</i>	40,316
Dârzu I. Ioana cu Eugenia V. Vardeș și alții. — <i>Cas. I.</i>	58,457
Dumitrescu Pr. Fl. cu Țone Nedeleof. — <i>C. Galați I.</i>	59,469
Doicui I. Anton cu Teodor D. Ghițescu. — <i>Cas. I.</i>	67,531
Dărăscu Virgil și altul cu Teodora C. N. Dumitrescu-Câmpina și soțul. — <i>T. Ilfov com. I.</i>	75,598
Dumitrescu Ecaterina cu N. Dumitrescu. — <i>C. Craiova.</i>	78,620

E

Ene Dragu cu Nasta Meilă. — <i>Cas. I.</i>	10,73
Epitropia bisericeii parohiale Sfinții Voevozi vechi din Tecuci cu Constantina Gh. Bălănescu. — <i>T. Tecuci.</i>	27,211
Eforia Spitalelor civile din București cu N. Menciulescu. — <i>Cas. I.</i>	33,259
Ernescu Aurel cu Comunitatea bulgară din Brăila. — <i>Cas. I.</i>	41,326
Ekstein E. Maria cu Societatea «Dacia-România». — <i>C. Craiova II.</i>	72,574

F

«Furnica» societate, cu Perl I. Luca și alții. — <i>Cas. I.</i>	3,19
Freinmann Isidor cu Rozalia Waroff. — <i>C. Buc. I.</i>	29,228
Fischer Froim cu Gr. Ghica-Deleni. — <i>C. Buc. I.</i>	49,386
Fișerovici M. cu Ministerul de interne și primăria com. Păstrăveni din județul Neamț. — <i>C. Buc.</i>	68,539
Frâncu Maranda cu D. Borș și alții. — <i>T. Tecuci.</i>	76,606

G

Grigorescu Ene Vasile cu judele-sindic al falimentului I. Oprescu și alții. — <i>T. Prahova II.</i>	2,13
Grigorescu C. Arghira cu Manole Panu Stan ș. a. — <i>Cas. I.</i>	17,129
Găitan G. Gheorghe cu Firma Wathson et Youell și alții. — <i>Cas. II.</i>	18,140
Ghica Albert cu Dimitrie A. Sturdza. — <i>C. Iași I.</i>	31,245
Georgescu M. Maria cu Casa Școalelor. — <i>T. Ilfov I.</i>	40,318
Ghenciu Elena și alții cu Panait Zenoff. — <i>Cas. I.</i>	42,331
Groper A. cu Smaranda Șendrea. — <i>J. Odobești.</i>	43,342
Grünfeld Iulius și alta cu Leopold C. Fischer. — <i>C. Buc. I.</i>	51,402
Grăjdănescu Matilda cu B. Mirinescu și altul. — <i>C. Buc. I.</i>	53,418
Ghiculescu I. cu Nae Preotul D. Baiculescu și Ministerul public. — <i>Cas. II.</i>	56,444
Gherasy Elisa cu Lt. Al. Teodorescu. — <i>T. Ilfov, com. II.</i>	69,551

H

Hozoc Iancu cu Toader I. Hozoc. — <i>T. Tecuci C. cons.</i>	5,38
Hachenjelner M. cu Dincă Fundea și Ministerul public. — <i>T. Mușcel.</i>	15,119

I

Ivașcu Mihail cu Societatea de asigurare «Victoria». — <i>T. Ilfov com.</i>	13,104
Isbășoiu B. Ion cu Moșnenii Albești. — <i>T. Mușcel.</i>	36,285
Ionescu Theodor Irina cu Olga Georgescu și Primăria orașului Ploești. — <i>Cas. s-u.</i>	49,385
Ionescu Theodor Irina cu Primăria orașului Ploești ș. a. — <i>Cas. s-u.</i>	60,475
Iosef A. Samuel cu Mișu Costiner. — <i>C. Buc.</i>	61,483
Irimescu Gh. cu Ministerul public. — <i>Cas. II.</i>	65,513

J

Judecătorul sindic al falimentului Paul Goldstein et C-nie cu Banca Română de comerț și industrie și alții. — <i>T. Ilfov I.</i>	26,207
Jipa G. Ion cu soții Elena G. Alexandrescu. — <i>Cas. I.</i>	57,453

L

Lichiardopol N. cu societatea română de asigurare «Generală». — <i>T. Ilfov I.</i>	3,23
Leontopol Velizar, moștenitorii, cu Maria Populeanu. — <i>C. Buc. I.</i>	11,82
Lebădă Christea și alta cu Vasile Ionescu. — <i>T. Botoșani.</i>	80,638

M

Ministerul de finance cu Heim Weisbuch. — <i>Cas. s-u.</i>	2,10
Mitrescu Dumitru cu Administrația Casei Bisericeii și altul. — <i>C. Buc. III.</i>	2,11
Mitef Gheorghe cu Cassa Pădurilor. — <i>J. rur. II, Bazar-gie.</i>	6,47
Ministerul public și Mihail D. Sturdza cu Marcu Fischer și Berman Juster. — <i>Cas. I.</i>	9,65
Ministerul de finance cu Idris Ramadan. — <i>Cas. III.</i>	10,74
Ministerul de finance cu Letiția Rășcanu. — <i>Cas. III.</i>	12,92
Ministerul instrucțiunii publice (Casa Școalelor) cu Alice Nanu și altul. — <i>C. Buc. I.</i>	13,100
Marinoff Manole cu Mitiu Dragonoff. — <i>Cas. I.</i>	14,105
Mihail C. Ion și Nicolae cu C. N. Baiculescu. — <i>Cas. I.</i>	15,114
Ministerul Domeniilor cu Tinea G. Enescu. — <i>C. Galați I.</i>	21,266
Ministerul Domeniilor cu M. Vrânceanu. — <i>Cas. I.</i>	30,235
Marcovici Semaca Dimitrie cu Eufrosina Șmelț. — <i>Cas. I.</i>	32,252
Ministerul public cu Gheorghe N. I. Tudoriu și Nicu I. Tudoriu. — <i>C. Buc. c. acuz.</i>	34,269
Ministerul agriculturii și domeniilor cu Moșnenii Spineni-Podeni. — <i>Cas. I.</i>	38,300

- Miculescu Zamfira cu Banca Ilfov și altul. — *C. Buc. I.* 38,301
- Ministerul public cu Măgărdici Bagdenian și alta. — *C. Iași I.* 41,327
- Măndăchescu D. Major cu C. A. Canrafil. — *T. Covurlui II.* 42,332
- Ministerul public cu Gheorghe Militaru. — *Cas. II* 43,340
- Ministerul public cu Hassan Redjeh Tahsin, zis Mehmed Redjeh. — *Cas. II.* 44,345
- Mavrodin-Popovici I. cu I. Bașalma. — *T. Ilfov I* 45,356
- Ministerul cultelor și instrucțiunii publice cu Al Zissu. — *C. Buc. I.* 47,372
- Mărgărint Petrache cu Nicolae G. Iorga. — *Cas. I.* 51,401
- Ministerul de război cu Ion T. Mihail ș. a. — *Cas. II.* 53,417
- Ministerul de război cu Cleopatra Glodeanu. — *Cas. I.* 59,467
- Milea N. N. cu Ministerul public. — *C. Buc. II.* 60,477
- Ministerul public cu Obșteea Oteteleşanu ș. a. — *Cas. s-u.* 61,481
- Mărăscu G. Const. cu Adela Al. Filostrate și alții. — *T. Botoșani.* 62,491
- Ministerul domeniilor cu Pr. S. Bașnută. — *Cas. I.* 63,498
- Mocanu V. Maria cu soțul său. — *C. Galați II.* 66,525
- Manciu Const. cu M. C. Popescu. — *C. Constanța.* 70,558
- Ministerul de finanțe cu D. Dumitriu. — *Cas. I.* 76,604
- Ministerul public cu C. C. Sculi și altul. — *Cas. II.* 77,609

N

- Nicolescu Dima Elena cu Ion N. Glogoveanu. — *T. Ilfov IV.* 9,69
- Nădejde Dem. cu I. Duca, președinte Panait Ionescu D. G. Tăslăoanu, G. Flaișlen, T. Crivăț, Em. Anastasiu și Al. G. Hinna, consilier. — *Cas. s-u.* 22,173
- Nicolescu P. Colonel cu Bernard Moisesescu și Ministerul public. — *C. Buc. I.* 36,283
- Nițescu T. cu Maria C. Paraschivescu. — *Cas. I.* 45,353
- Neacșu M. Voica cu Iancu Nicolae. — *Cas. I.* 71,562

O

- Olmazu Z. Const. și alta cu Maria D. Z. Olmazu și altele. — *Cas. I.* 37,291
- Orghidan C. cu Corporația croitorilor. — *Cas. I.* 46,363
- Ornstein Froim cu Dr. C. Buceșănescu. — *T. Botoșani.* 74,588

P

- Pripici Gh. Radu Maria cu Pantelică Niță Ion Ilie. — *Cas. I.* 4,31
- Popescu R. M. și altu cu Banca Corabia și alta. — *Cas. III.* 5,35
- Popescu I. cu Șerban Iordache. — *Cas. I.* 11,81
- Papadopolu G. Eudoxia cu Maria C. Popescu. — *Cas. I.* 19,148
- Pisău N. Simion cu Societatea «Astra-Română». — *Cas. II.* 19,150
- Pișiota N. N. inginer cu Vettoriotto Vespasiani. — *T. Prahova I.* 31,247
- Pihman R. Iacob cu Ministerul Domeniilor. — *C. Constanța.* 32,253

- Poppiteanu A. Mihail și Ministerul public cu Bella Klein. — *C. Buc. I.* 33,261
- Popa S. N. Maria cu Calotă Munteanu. — *Cas. I.* 34,268
- Părvulescu C. Ion cu Joița C. Roman. — *Cas. II.* 35,277
- Petrescu C. Emil și altu cu M. Atanasie. — *Cas. I.* 36,281
- Pavlovici Const. cu societatea Leonida et C-nie. — *C. Buc. I.* 44,347
- Petre Ilie cu I. V. Georgescu. — *T. Ilfov IV.* 47,373
- Procopian D. Ana și soțul cu G. I. Roșeanu și altul. — *Cas. I.* 50,397
- Pătrăntaş Tofana cu Ioan Gherghenis. — *T. Tecuci.* 55,438
- Panache Tănase cu Dumitrache Velicu. — *T. R. Sărat.* 67,533
- Pretorian P. Ecaterina cu Societatea generală de asigurare «Dacia-Romania» și alții. — *T. Notariat.* 71,563
- Pristăvescu Gr. cu A. Doiciu. — *Cas. I.* 74,585
- Primăria comunei Braniștea cu C. N. Mihail și altul. — *Cas. I.* 80,636
- Popa I. Gh. cu Ministerul public. — *Cas. II.* 81,644

R

- Rădulescu Eufrozina cu Ministerul de finanțe. — *T. Constanța.* 6,46
- Rădulescu Tilly S. cu D. I. Negulescu. — *J. Ploiești II.* 8,62
- Rapaport Sofia cu Herscu Rapaport ș. a. — *T. Neamțu.* 19,151
- Răducanu C. Gr. cu societatea anonimă română de comerț din București. — *C. Buc. I.* 59,468
- Rădulescu C. Dr. Zoe și alții cu Elemer d'Atzel și altu. — *C. Buc. I.* 65,514
- Rădulescu D. Eufrosina cu Ministerul public. — *Cas. I.* 66,524
- Rosenthal B. Millo cu Ministerul public. — *C. Galați.* 77,610

S

- Sotiriu Christu cu Ministerul public și Elena Crețulescu, parte civilă. — *T. Ilfov cor.* 12,94
- Societatea română de petrol Bacău cu Filip Lustgarten și altul. — *T. Ilfov com.* 14,109
- Stoica Spiru Ion cu Ministerul public. — *Cas. II.* 16,124
- Stariu D. Petre cu D. N. Marinescu. — *C. Craiova I.* 16,125
- Societatea anonimă pentru exploatarea de păduri și ferăstrae cu vaporii, fostă Göetz et C-nie cu C. I. Posescu. — *Cas. I.* 21,165
- Stoenescu Gh. cu Ministerul public. — *Cas. II.* 26,205
- «Saedinenie» societate comercială cu Stoian Ghermannoff. — *T. Caliacra.* 37,293
- Schiopu R. Anica cu Ion Drăgan Ceapă și altul. — *Cas. I.* 40,315
- Sutzu Henri, mandatar prin substituție al Zemstovului din Basarabia cu Pulcheria de Metlerkamp. — *C. Iași.* 48,377
- Societatea Comunală a Tramvaelor cu Dr. C. Mihăilescu. — *Cas. II.* 52,409
- Sachelarie Petre cu D. I. Cohen. — *C. Constanța.* 54,430
- Ștefano Chesarie Arhimandritul cu Ministerul de finanțe. — *Cas. s-u.* 55,437
- Șeful poliției Hârșova cu Ion Boldizar. — *J. Hârșova.* 59,471

- Siegler Froim cu N. Kaufman și altul. — *T. Putna II.* 64,508
 Săcăreanu Gh. cu Irina Negulescu. — *I. Odobești.* 71,565
 Sefa Bey, personal și ca Ministru al Turciei, cu Societatea pentru industria morăritului. — *Cas. s-u.* 73,577
 Schraimer Rudolf cu Ministerul public. — *T. Bacău.* 73,582
 Sfetescu Aurora cu D. Sfetescu și altul. — *T. Ilfov IV.* 77,613
 Sorescu C. colonel Penelope cu Toma Metaxa ș. a. — *C. Constanța.* 81,645

T

- Trenchian M. și H, firma, cu Paraschiva Salvetz. — *Cas. III.* 64,507
 Teodorescu Al. Let. cu Elisa Gherasy. — *Cas. II.* 69,547
 Tomescu St. Anica cu Marin R. Oita. — *Cas. I.* 70,557
 Terzea Dumitru și alții cu Anton M. Ionescu. — *Cas. I.* 72,573
 Țințu Ioan, Elena cu N. Apothecher și alții. — *C. Iași II.* 75,594

U

- Ungureanu Ilie Marghioala cu Gheorghe Dumitru Brănișteanu — *T. Roman.* 61,484

V

- Velișcu preotul cu V. Belciugan. — *J. Odobești.* 18,142
 Văcărescu Elena cu Ioan C. Văcărescu. — *C. Buc. I.* 45,354
 Vădulescu Gh. cu Ion M. Florea Nătarau. — *J. Ologi.* 63,502

W

- Weinrauch Adolf cu Leon Juster. — *Cas. III.* . . . 7,52

Z

- Zamfirescu C. cu Maria Rusovici, fosta Filipescu. — *Cas. I.* 31,240
 Zarmacupis N. Ilie cu I. Berindei. — *C. Constanța.* 46,364